ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΝΕΑΣ ΓΕΝΙΑΣ
& ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ,
ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΑΘΗΝΑ, ΜΑΙΟΣ 2018

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΝΕΑΣ ΓΕΝΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ:

**Ηλίας Αντωνίου, Αθηνά Γαλάνη,
Ντόρα Γιαννάκη, Ματίνα Μάγκου**

ΕΘΝΙΚΟ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΝΕΑΣ ΓΕΝΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
Ανδρέα Παπανδρέου 37, ΜΑΡΟΥΣΙ Τ.Κ. 15180

ΤΗΛ.: 210 344 3303, 210 344 3652
EMAIL: ggdvmng@minedu.gov.gr
WEB: http://www.neagenia.gr/neolaia17-27
FACEBOOK: Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς

Γενικός Συντονισμός: Ιουλία Πύρρου
Σχεδιασμός έκδοσης - Σελιδοποίηση: Κώστας Πολάτογλου
Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Εθνικό Τυπογραφείο

Η Εθνική Στρατηγική για τη Νεολαία έλαβε έγκριση από το Κυβερνητικό Συμβούλιο Κοινωνικής Πολιτικής - ΚΥ.Σ.ΚΟΙ.Π. στις 10 Μαΐου 2018.

Η παρούσα έκδοση απαγορεύεται να διατεθεί σε ιδιώτες προς πώληση, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παρ.6 του άρθρου 18 του ν. 3469/2006

Πίνακας Περιεχομένων

Εισαγωγή

Τί είναι το «Νεολαία '17 - '27» Πλαίσιο Στρατηγικής για την Ενδυνάμωση των Νέων ... 13
Η προσέγγισή μας ... 13
Οι αρχές που διέπουν το «Νεολαία '17 - '27» Πλαίσιο Στρατηγικής για την Ενδυνάμωση των Νέων ... 15
Στοιχεία που συλλέχθηκαν και αναλύθηκαν ... 16
Συνοπτικά οι εθνικοί στόχοι του «Νεολαία '17 - '27» Πλαίσιο Στρατηγικής για την Ενδυνάμωση των Νέων ... 18

ΣΤΟΧΟΣ 1

Προαγωγή της Αυτονομίας και Ανεξαρτησίας των Νέων και Διευκόλυνση της Μετάβασής τους στην Ενήλικη Ζωή ... 19

Αιτιολόγηση επιλογής στόχου ... 20
Υποστόχος 1.1: Ενίσχυση της κριτικής σκέψης και βούλησης των νέων προκειμένου να σκέφτονται, να αισθάνονται και να λαμβάνουν αποφάσεις με τον δικό τους τρόπο ... 23
Δείκτες παρακολούθησης ... 24
Υποστόχος 1.2: Εξασφάλιση ισότιμης, ελεύθερης και δωρεάν πρόσβασης σε ποιοτική εκπαίδευση και κατάρτιση, καθώς και σε ευκαιρίες δια βίου μάθησης ... 25
Υποστόχος 1.3: Εξασφάλιση πρόσβασης σε οικονομική μετακίνηση ... 26
Δείκτες παρακολούθησης ... 27
Υποστόχος 1.4: Εξασφάλιση πρόσβασης στις τέχνες και τον πολιτισμό ... 28
Δείκτες παρακολούθησης ... 30
Υποστόχος 1.5: Εξασφάλιση πρόσβασης σε αξιοπρεπή και επαρκή κατοικία ... 31
Δείκτες παρακολούθησης ... 33
Υποστόχος 1.6: Εξασφάλιση ελεύθερης και δωρεάν πρόσβασης σε υπηρεσίες υγείας ... 34
Υποστόχος 1.7: Εξασφάλιση πρόσβασης σε αξιοπρεπή και σταθερή (βιώσιμη) εργασία ... 35

ΣΤΟΧΟΣ 2

Προσιτή και Ποιοτική Εκπαίδευση - Κατάρτιση - Μαθητεία 36

Αιτιολόγηση επιλογής στόχου 37
Υποστόχος 2.1: Ισότιμη και δίκαιη πρόσβαση όλων των παιδιών σε καλής ποιότητας Προγράμματα Προσχολικής Αγωγής και Φροντίδας 39
Δείκτες παρακολούθησης 40
Υποστόχος 2.2: Διευκόλυνση της πρόσβασης των παιδιών και των νέων σε υψηλής ποιότητας Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια εκπαίδευση χωρίς αποκλεισμούς 41
Δείκτες παρακολούθησης 42
Υποστόχος 2.3: Ποιοτική αναβάθμιση της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (ΕΚΚ) και η σύνδεσή της με το συνολικό Αναπτυξιακό Σχεδιασμό της χώρας 45
Δείκτες παρακολούθησης 46
Υποστόχος 2.4: Αναβάθμιση και διασφάλιση της ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση (ΑΕΙ - ΤΕΙ) και ενίσχυση του ανοιχτού της χαρακτήρα 48
Δείκτες παρακολούθησης 49

ΣΤΟΧΟΣ 3

Αξιοπρεπής Εργασία και Ανάπτυξη της Επιχειρηματικότητας των Νέων 51

Αιτιολόγηση επιλογής στόχου 52
Υποστόχος 3.1: Δημιουργία αξιοπρεπών και βιώσιμων θέσεων εργασίας για τους νέους και αντιμετώπιση της νεανικής ανεργίας 55
Δείκτες παρακολούθησης 56
Υποστόχος 3.2: Υποστήριξη της νεανικής επιχειρηματικότητας 58
Δείκτες παρακολούθησης 59
Υποστόχος 3.3: Κατάλληλη προετοιμασία των νέων για την είσοδό τους στην επαγγελματική ζωή 60
Δείκτες παρακολούθησης 61

ΣΤΟΧΟΣ 4
Υγεία, Πρόνοια και Ευεξία ... 63

Αιτιολόγηση επιλογής στόχου ... 64
Υποστόχος 4.1: Παροχή υπηρεσιών υγείας (προαγωγή της υγείας, πρόληψη ασθενειών και κλινική φροντίδα) στη βάση της ισότιμης και καθολικής πρόσβασης σε όλες τις νέες και τους νέους που ζουν στη χώρα μας ... 66
Δείκτες παρακολούθησης ... 66
Υποστόχος 4.2: Ενθάρρυνση των νέων να έχουν καλή φυσική κατάσταση και υγιεινό τρόπο ζωής ... 67
Δείκτες παρακολούθησης ... 68
Υποστόχος 4.3: Πρόσβαση και βελτίωση των υπηρεσιών φροντίδας ψυχικής υγείας των νέων ανεξάρτητα του τόπου κατοικίας τους ... 69
Δείκτες παρακολούθησης ... 70
Υποστόχος 4.4: Ενδυνάμωση της κοινωνικής και συναισθηματικής υγείας των νέων ... 71
Δείκτες παρακολούθησης ... 72

ΣΤΟΧΟΣ 5
Ενίσχυση της Συμμετοχής των Νέων στη Δημοκρατική Ζωή ... 74

Αιτιολόγηση επιλογής στόχου ... 75
Υποστόχος 5.1: Αύξηση της εκπροσώπησης των νέων στους θεσμούς της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και στις οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών ... 78
Δείκτες παρακολούθησης ... 79
Υποστόχος 5.2: Αύξηση της συμμετοχής των νέων σε εθελοντικές οργανώσεις και εθελοντικές δραστηριότητες ... 80
Δείκτες παρακολούθησης ... 81
Υποστόχος 5.3: Ανάπτυξη μηχανισμών διαλόγου και διαβούλευσης με τους νέους – συμμετοχή των νέων σε διαδικασίες και δομές λήψης αποφάσεων για θέματα που τους αφορούν, σε τοπικό, εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο ... 82

Δείκτες παρακολούθησης 83
Υποστόχος 5.4: Προώθηση της συμμετοχής των νέων με λιγότερες ευκαιρίες (π.χ. νέοι με μεταναστευτικό υπόβαθρο, νέοι Ρομά, νέοι που διαβιούν κάτω από το όριο της φτώχειας, κλπ.) και των νέων που υπο-αντιπροσωπεύονται στην πολιτική ζωή και τις οργανώσεις της Κοινωνίας Πολιτών, λαμβάνοντας υπόψη και τη διάσταση του φύλου 84
Δείκτες παρακολούθησης 85
Υποστόχος 5.5: Ανάπτυξη νέων μορφών συμμετοχής στις δημοκρατικές διαδικασίες, με ιδιαίτερη έμφαση στην ηλεκτρονική συμμετοχή (e-participation) καθώς και στο ρόλο των μέσων κοινωνικής δίκτυωσης 85
Δείκτες παρακολούθησης 86

ΣΤΟΧΟΣ 6

Μείωση Ανισοτήτων Μεταξύ των Νέων 88

Αιτιολόγηση επιλογής στόχου 89
Υποστόχος 6.1: Εξασφάλιση ίσων ευκαιριών σε νέους με αναπηρία ή και χρόνιες παθήσεις 92
Δείκτες παρακολούθησης 93
Υποστόχος 6.2: Καταπολέμηση των διακρίσεων ανάμεσα στους νέους ανεξαρτήτως φύλου, σεξουαλικού προσανατολισμού και ταυτότητας φύλου 94
Δείκτες παρακολούθησης 95
Υποστόχος 6.3: Εξασφάλιση ίσων δικαιωμάτων σε νέους με θρησκευτικές / πολιτιστικές ιδιαιτερότητες, μετανάστες και αιτούντες άσυλο 96
Δείκτες παρακολούθησης 96
Υποστόχος 6.4: Μείωση των επιπέδων βίας, εκφοβισμού, παραβατικότητας και βίαιης (αντιδημοκρατικής) ριζοσπαστικοποίησης των νέων και βελτίωση των συνθηκών μεταχείρισης νέων με παραβατική συμπεριφορά 97
Δείκτες παρακολούθησης 98
Υποστόχος 6.5: Υποστήριξη των νέων που βρίσκονται σε κίνδυνο και δυσμενείς συνθήκες 99
Δείκτες παρακολούθησης 100

ΣΤΟΧΟΣ 7

Πόλεις Φιλικές προς τους Νέους και Δημογραφική Ανανέωση της Υπαίθρου ... 101

Αιτιολόγηση επιλογής στόχου ... 102
Υποστόχος 7.1: Αστικός δημόσιος χώρος φιλικός προς τα παιδιά και τους νέους ... 105
Δείκτες παρακολούθησης ... 106
Υποστόχος 7.2: Βελτίωση της πρόσβασης των νέων σε ασφαλή, προσιτά και προσβάσιμα συστήματα μεταφορών που εξυπηρετούν τις ανάγκες τους στα πλαίσια της βιώσιμης αστικής κινητικότητας ... 108
Δείκτες παρακολούθησης ... 109
Υποστόχος 7.3: Ευαισθητοποίηση και συμμετοχή των νέων στη βιώσιμη διαχείριση και διατήρηση των φυσικών πόρων ... 111
Δείκτες παρακολούθησης ... 112
Υποστόχος 7.4: Διευκόλυνση της πρόσβασης όλων των νέων στις υπηρεσίες και στη διοικητική πληροφόρηση ... 114
Δείκτες παρακολούθησης ... 115

Εφαρμογή και Παρακολούθηση της Στρατηγικής για τη Νεολαία ... 117

Συντονιστικός Διοικητικός Φορέας ... 118
Προϋπολογισμός ... 119
Φορέας υλοποίησης ... 121
Δέσμευση για διαρκή διάλογο με τα ενδιαφερόμενα μέρη ... 122

Βιβλιογραφία ... 132

Μήνυμα του Γενικού Γραμματέα Νέας Γενιάς και Δια Βίου Μάθησης

Η Νεολαία που ζει στην Ελλάδα επιθυμούμε να είναι υγιής, να νιώθει ευτυχισμένη και δημιουργική έχοντας τις επιλογές και τις ευκαιρίες που χρειάζεται, να επιτυγχάνει τους στόχους της, να μεγαλώνει και να κινείται σε ένα ασφαλές και φιλικό περιβάλλον. Με αυτά τα εφόδια ζωής οι νέοι και οι νέες μπορούν, ως υπεύθυνοι πολίτες, να συμβάλουν ενεργά στις κοινωνίες τους .Αυτά όμως είναι και τα εφόδια ζωής τα οποία στερούνται. Άλλοτε λόγω κοινωνικών ανισοτήτων, άλλοτε λόγω θεσμικής ανεπάρκειας, και όπως διαπιστώσαμε τα τελευταία χρόνια κάποτε λόγω δημοσιονομικής ασφυξίας.

Μια Εθνική Στρατηγική αποτελεί το κεντρικότερο και πολυτιμότερο εργαλείο όχι μόνο για την αντιμετώπιση των δυσλειτουργιών που προαναφέραμε αλλά πολύ περισσότερο για την ορθή χρήση και εκμετάλλευση όλων των δυνατοτήτων μιας οργανωμένης έννομης κοινωνίας και πολιτείας και την αποφυγή εκτροχιασμών στην μακρόχρονη πορεία προς την επίτευξη των στόχων. Η Εθνική Στρατηγική για την Ενδυνάμωση των Νέων «Νεολαία '17-'27» έρχεται τη σωστή στιγμή για να καλύψει ένα κενό δεκαετιών και να δημιουργήσει το πλαίσιο εκείνο μέσα στο οποίο οι πολιτικές, τα προγράμματα και οι υπηρεσίες προς τους νέους καταρτίζονται, αξιολογούνται και επικαιροποιούνται συνεχώς με στόχο τη βελτίωση της καθημερινότητάς τους σε όλα τα πεδία της κοινωνικής ζωής.

Το «Νεολαία '17- '27» είναι ένας οδικός χάρτης. Ένας χάρτης πορείας που θα μας βοηθήσει όλους, την Κυβέρνηση και τους εταίρους μας, να εντείνουμε τις προσπάθειές μας και να εργαστούμε με πιο οργανωμένο τρόπο ώστε να επιτύχουμε περισσότερα. Αφουγκράζεται τα θέλω των νέων, αντανακλά τις δεσμεύσεις της Κυβέρνησης για τη νεολαία, προσδιορίζει τις προτεραιότητες και δημιουργεί το πλαίσιο για τη λήψη αποφάσεων.

Το «Νεολαία '17- '27» αποτελεί ένα εξαιρετικό παράδειγμα των δυνατοτήτων συνεργασίας μεταξύ όλων των ενδιαφερόμενων μερών, αφού βασίζεται σε συνεχείς διαβουλεύσεις με τους νέους και τις οργανώσεις τους, τους φορείς που υποστηρίζουν τη νεολαία, τη Δημόσια

Διοίκηση και τα Υπουργεία. Το Στρατηγικό Πλαίσιο για την Ενδυνάμωση των Νέων αποτελεί μια έκκληση για ενεργοποίηση των τοπικών κοινωνιών της χώρας, έτσι ώστε όλοι να συμβάλουν στη δημιουργία καλύτερων προοπτικών για τους νέους, σ' ένα περιβάλλον αυξημένων ευκαιριών για όλους.

Η νεολαία βρίσκεται στο επίκεντρο αυτού του πλαισίου Στρατηγικής, το οποίο δομείται σε 7 κύριους στόχους, ιδιαίτερα σημαντικούς για τους Νέους που ζουν στην Ελλάδα, με 32 υποστόχους και συναφείς δείκτες. Μέλημα μας είναι να παρακολουθούμε ετησίως την εφαρμογή του στρατηγικού αυτού πλαισίου και να δημοσιοποιούμε μια ετήσια έκθεση που θα παρουσιάζει τη συλλογική μας πρόοδο.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους, όσες και όσους συνέβαλαν στην ανάπτυξη αυτού του πλαισίου Στρατηγικής για την Ενδυνάμωση των Νέων. Και πολύ περισσότερο κάθε νέο και νέα που πίστεψαν και στήριξαν με τις δυνάμεις, τη συμμετοχή και τις ιδέες τους την ολοκλήρωση αυτής της πολυετούς παρακαταθήκης. Μαζί, μπορούμε να διασφαλίσουμε πλέον ότι οι νέοι στην Ελλάδα θα λάβουν την υποστήριξη και τις ευκαιρίες που χρειάζονται για να αξιοποιήσουν πλήρως τις δυνατότητές τους. Το μέλλον της χώρας μας εξαρτάται από αυτό!

Παυσανίας Παπαγεωργίου
Γενικός Γραμματέας Νέας Γενιάς και Δια Βίου Μάθησης

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το «Νεολαία '17-'27: Πλαίσιο Στρατηγικής για την Ενδυνάμωση των Νέων» είναι:

- Το κείμενο που προσδιορίζει τις αρχές και τους στόχους για τους νέους στην Ελλάδα, λαμβάνοντας υπόψη τους σύγχρονους μετασχηματισμούς της νεολαίας και τις κοινωνιολογικές, οικονομικές και πολιτιστικές διαστάσεις τους.

- Οι διαδικασίες που διασφαλίζουν την ενεργή συμμετοχή των νέων στη χάραξη πολιτικής.

- Τα διαθέσιμα (ή και τα πιθανά) εργαλεία και προγράμματα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την επίτευξη των στόχων, αλλά και ο μελλοντικός σχεδιασμός με ορίζοντα δεκαετίας.

- Οι δείκτες, οι μηχανισμοί και οι διαδικασίες εποπτείας και παρακολούθησης που θα υιοθετήσει η Ελληνική Πολιτεία, προκειμένου να είναι σε θέση: αφενός, να αξιολογεί την απόδοση και την αποτελεσματικότητα των διαφόρων εργαλείων, δράσεων και προγραμμάτων και, αφετέρου, να προσαρμόζει αναλόγως τις εφαρμοζόμενες πολιτικές με σκοπό στα βέλτιστα αποτελέσματα.

- Η εξειδίκευση και προσαρμογή των γενικών Ευρωπαϊκών αποφάσεων, οδηγιών και προτεραιοτήτων για τους νέους στα δεδομένα της χώρας μας, ταυτόχρονα, όμως, και εκείνες οι κατευθύνσεις που στοχεύουν στις ανάγκες των νέων σε τοπικό επίπεδο.

Η ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΜΑΣ

Λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη κοινωνικής δικαιοσύνης και ισονομίας, τόσο μεταξύ των γενεών, όσο και εντός των γενεών, αλλά και το γεγονός ότι το μέλλον της χώρας και η στρατηγική της ανάκαμψη εξαρτάται από τους νέους της, καθίσταται απόλυτη προτεραιότητα η καλλιέργεια του νεανικού ανθρώπινου δυναμικού. Μια πιο δίκαιη κοινωνία απαιτεί από την Πολιτεία να δώσει την ευκαιρία στους νέους και στις νέες να αναπτύξουν και να αξιοποιήσουν πλήρως τις δυνατότητές τους. Ένας τέτοιος στόχος μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω της επένδυσης στις δικές τους ικανότητες και δεξιότητες, αν η πολιτεία αξιοποιήσει την ενέργεια και τη δράση τους, ενθαρρύνοντας τη σκέψη και τις φιλοδοξίες τους, παρέχοντας ευκαιρίες για περαιτέρω ανάπτυξη και

βελτίωση σε μια σειρά από τομείς που τους απασχολούν.

Χωρίς αμφιβολία, για να έχουμε αποτελεσματικές δημόσιες πολιτικές για τη Νεολαία είναι απαραίτητο να σχεδιαστεί μια σαφής και ολοκληρωμένη στρατηγική, η οποία θα περιλαμβάνει πολιτικές που θα ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες των νέων και θα δεσμεύει τους παράγοντες της Πολιτείας σε έναν μακροπρόθεσμο χρονικό ορίζοντα σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα. Για το λόγο αυτό, στο πλαίσιο του παρόντος σχεδίου αναπτύσσονται συγκεκριμένοι στόχοι, όπως και τομείς δράσης για την επίτευξή τους. Αφενός στόχοι που αντανακλούν τον τρόπο που η Πολιτεία αντιλαμβάνεται το ρόλο των νέων στο πολιτικό - κοινωνικό - οικονομικό γίγνεσθαι και αφετέρου, μέτρα και πρωτοβουλίες που δημιουργούν τις κατάλληλες συνθήκες ενδυνάμωσης και υποστήριξης των νέων.

Η παρακολούθηση της εφαρμογής, καθώς και η διαδικασία αξιολόγησης αποτελούν επίσης βασικά συστατικά της στρατηγικής για τη θεμελίωση αποτελεσματικών δημόσιων πολιτικών για τη Νεολαία. Προς την κατεύθυνση αυτή υιοθετήθηκε η ακόλουθη μεθοδολογία:

Πρώτον, για την τεκμηρίωση του κάθε στόχου λήφθηκε υπόψη η παραχθείσα μέχρι σήμερα γνώση σχετικά με τις ανάγκες των νέων μέσω της αξιοποίησης των διαθέσιμων ερευνητικών δεδομένων, τα αποτελέσματα της χαρτογράφησης της δημόσιας διοίκησης για υφιστάμενες πολιτικές που αφορούν τους νέους, αλλά και βιωματικές πρακτικές όπως η τρέχουσα διαδικασία των διαβουλεύσεων (ηλεκτρονικών ή και διά ζώσης) με τους ίδιους τους νέους, τους φορείς, τις οργανώσεις και τις συλλογικότητες που δρουν για τη νεολαία ή με τη νεολαία.

Δεύτερον, αξιοποιήθηκαν οι υφιστάμενοι εθνικοί, ευρωπαϊκοί ή διεθνείς δείκτες – αλλά και δημιουργήθηκαν νέοι, οι οποίοι θα επιτρέπουν την πραγματοποίηση ελέγχων , ώστε να διαπιστώνεται κατά πόσο πληρούνται οι γενικοί στόχοι και υποστόχοι, όπως και η ετήσια παρακολούθηση και συνολική αξιολόγηση, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η Πολιτεία θα παραμείνει επικεντρωμένη στη βελτίωση της ευημερίας των νέων με έναν οργανωμένο και συστηματικό τρόπο.

Είναι πλέον κοινώς αποδεκτό ότι το φάσμα των θεμάτων που επηρεάζουν τους νέους απαιτεί διατομεακές προσεγγίσεις πολιτικής. Για το λόγο αυτό, η παρούσα προσπάθεια ενθαρρύνει τη διατομεακή συνεργασία όχι μόνο σε επίπεδο ενδοϋπηρεσιακών δομών μεταξύ της κεντρικής, περιφερειακής και τοπικής διοίκησης ή διυπουργικών συνεργειών, αλλά και σε άμεσο διάλογο με τα ενδιαφερόμενα μέρη τόσο εντός όσο και εκτός της χώρας. Μόνο με αυτό τον τρόπο είναι δυνατόν να διασφαλιστεί ότι η

στρατηγική για την Νεολαία θα έχει πραγματικό αντίκτυπο στους νέους και θα χρησιμεύει ως κοινή αναφορά σε οποιαδήποτε μελλοντική συζήτηση και συνεργασία.

Τέλος, η στρατηγική για τη Νεολαία διέπεται από μια σειρά αρχών, που αποτελούν τη βάση για τη διαρκή βελτίωση της αποτελεσματικότητάς της, καθώς και για την ποιότητα των συνεργασιών που θα αναπτυχθούν στο πλαίσιο της εφαρμογής της. Επιπλέον, οι συγκεκριμένες αρχές επηρεάζουν τις μεθόδους βάσει των οποίων η Πολιτεία επεξεργάζεται τις πολιτικές για τη Νεολαία, διαμορφώνει τα προγράμματα και επικοινωνεί τα αποτελέσματά τους.

ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΟ «ΝΕΟΛΑΙΑ '17 - '27» ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Οι αρχές που διέπουν την Στρατηγική καθορίζουν την ορθότητα και την αποτελεσματικότητά της. Οι συγκεκριμένες οκτώ αρχές – βλέπε τον πίνακα που ακολουθεί

1	Διασφάλιση ισότητας για τους νέους και τις νέες (ίσα δικαιώματα, ίσες ευκαιρίες, ίση μεταχείριση και σεβασμός της διαφορετικότητάς τους)
2	Ενδυνάμωση των νέων και ενίσχυση της αυτονομίας τους
3	Ενθάρρυνση της ατομικής και κοινωνικής υπευθυνότητας
4	Προαγωγή της ενεργούς συμμετοχής των νέων σε διαδικασίες και κέντρα λήψης αποφάσεων για θέματα που τους αφορούν
5	Κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη
6	Συνεργασία και αμοιβαία δέσμευση μεταξύ όλων των φορέων που στηρίζουν τους νέους
7	Τεκμηρίωση και επιστημονική έρευνα
8	Διαφάνεια

- προσδιορίστηκαν μετά από διερεύνηση αντίστοιχων στρατηγικών για την Νεολαία σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο και αφού κατατέθηκαν σε διάλογο μέσω της διαδικασίας της προδιαβούλευσης, με απώτερο στόχο την ανάδειξη της σημαντικότητάς τους και την πιθανή – περαιτέρω – εξειδίκευσή τους. Η προτεραιοποίησή τους αναδείχθηκε κυρίως από την προδιαβούλευση με τη μαθητική νεολαία μέσω της χρήσης διαδικτυακών (online) ερωτηματολογίων.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΣΥΛΛΕΧΘΗΚΑΝ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΘΗΚΑΝ

Για τον καθορισμό των βασικών στόχων του πλαισίου στρατηγικής, την αποτύπωση κατά το δυνατόν των υφιστάμενων εργαλείων και προγραμμάτων που βρίσκονται σε λειτουργία ή σχεδιασμό, καθώς και τους δείκτες παρακολούθησης έχουν ληφθεί υπόψη τα ακόλουθα:

- Τα αποτελέσματα της δημόσιας ηλεκτρονικής προδιαβούλευσης (Αύγουστος Σεπτέμβριος 2017).
- Τα αποτελέσματα της προδιαβούλευσης με τη Μαθητική Νεολαία, με συγκέντρωση τουλάχιστον 1.000 ερωτηματολογίων από Λύκεια της χώρας (Σεπτέμβριος 2017).
- Η σχετική μελέτη του Κυβερνητικού Συμβουλίου Κοινωνικής Πολιτικής για τον τομέα της νεολαίας (2017).
- Η χαρτογράφηση της Ελληνικής Κυβέρνησης σχετικά με τους Στόχους της Βιώσιμης Ανάπτυξης 2030.
- Η χαρτογράφηση των εργαλείων και προγραμμάτων της Κεντρικής Κυβέρνησης για τη Νεολαία, μέσω της χρήσης ειδικής διαδικτυακής πλατφόρμας που δημιουργήθηκε ειδικά για το σκοπό αυτό από τη Γενική Γραμματεία Διά Βίου Μάθησης και Νέας Γενιάς (Ιούλιος-Αύγουστος 2017).
- Οι προτάσεις και παρατηρήσεις που κατατέθηκαν στο πλαίσιο σχετικής συνεδρίασης της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Ισότητας, Νεολαίας & Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Σεπτέμβριος 2017).
- Οι προτάσεις και παρατηρήσεις του Κυβερνητικού Συμβουλίου Κοινωνικής Πολιτικής στο προσχέδιο της Στρατηγικής (Δεκέμβριος 2017).

- Οι προτάσεις και παρατηρήσεις των αποτελεσμάτων των δια ζώσης διαβουλεύσεων σε Κομοτηνή, Θεσσαλονίκη, Ηράκλειο Κρήτης και Λάρισα (Ιανουάριος-Φεβρουάριος 2018).

- Ευρωπαϊκά και διεθνή κείμενα πολιτικής, καθώς και η σχετική επιστημονική βιβλιογραφία.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ «ΝΕΟΛΑΙΑ '17 - '27» ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Η Στρατηγική για τη Νεολαία διαρθρώνεται σε επτά κύριους στόχους. Οι στόχοι αυτοί, όπως φαίνεται και στον ακόλουθο πίνακα, έχουν άμεση διασύνδεση με τους Στόχους Βιώσιμης Ανάπτυξης του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

ΣΤΟΧΟΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ 2017-2027 ΚΑΙ Η ΣΥΝΔΕΣΗ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΒΙΩΣΙΜΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ (ΣΒΑ) ΤΟΥ ΟΗΕ	
Προαγωγή της Αυτονομίας και Ανεξαρτησίας των Νέων και Διευκόλυνση της Μετάβασής τους στην Ενήλικη Ζωή	ΣΒΑ 1, 3, 4, 8, 10, 11, 16
Προσιτή και Ποιοτική Εκπαίδευση - Κατάρτιση - Μαθητεία	ΣΒΑ 4, 8, 9, 12
Αξιοπρεπής Εργασία και Ανάπτυξη της Επιχειρηματικότητας των Νέων	ΣΒΑ 8, 4, 9, 10 12, 13, 17
Υγεία, Πρόνοια και Ευεξία	ΣΒΑ 3, 1, 2, 10, 11, 12,16
Ενίσχυση της Συμμετοχής των Νέων στη Δημοκρατική Ζωή	ΣΒΑ 16, 10, 5, 11, 17
Μείωση των Ανισοτήτων μεταξύ των Νέων	ΣΒΑ 10, 5, 1, 3, 4, 8, 11, 16, 17
Πόλεις Φιλικές προς τους Νέους και Δημογραφική Ανανέωση της Υπαίθρου	ΣΒΑ 11, 12, 13, 16, 17

ΣΤΟΧΟΣ 1

ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΚΑΙ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΒΑΣΗΣ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΝΗΛΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΣΤΟΧΟΥ

Η περίοδος της εφηβείας αποτελεί ένα πολύ κρίσιμο στάδιο στον κύκλο της ανθρώπινης ζωής, μια προβληματική περίοδο δυσκολίας και έντασης, μια περίοδο «καταιγίδας και άγχους». Τότε ακριβώς είναι που τα άτομα καλούνται να πραγματοποιήσουν την μετάβασή τους στην ενήλικη ζωή, βιώνοντας συναισθηματικές αλλαγές που δεν κατανοούν, να αναπτύξουν την προσωπικότητά τους και να διαμορφώσουν την ταυτότητά τους. Μεταξύ των προκλήσεων που καλείται να αντιμετωπίσει ένας νέος κατά τη φάση αυτή, είναι η απόκτηση εκείνων των δεξιοτήτων που θα τον βοηθήσουν να διαχειριστεί με αυτόνομο τρόπο τη μετέπειτα ζωή του πραγματοποιώντας θετικές και υγιείς επιλογές.

Σήμερα, στον αναπτυγμένο κόσμο εντοπίζεται μια ποικιλία «μεταβάσεων» από την εφηβεία στην ενήλικη ζωή, με τις διαδικασίες απόκτησης προσωπικής και κοινωνικής αυτονομίας να μην είναι πλέον γραμμικές. Για παράδειγμα, ενώ οι νέοι μπορεί να έχουν αποκτήσει νομική αυτονομία, εντούτοις ενδέχεται να παραμένουν οικονομικά εξαρτημένοι από την οικογένειά τους. Επίσης, ενώ μπορεί να έχουν εγκαταλείψει την οικογενειακή τους εστία, ενδέχεται να επιστρέφουν σε αυτήν μετά από κάποιο χρονικό διάστημα. Επιπλέον, οι μεταβάσεις τείνουν να λαμβάνουν ασυνήθιστα μοτίβα. Λόγου χάριν, οι νέοι μπορεί να επιστρέφουν στην τυπική εκπαίδευση , αφού πρώτα δημιουργήσουν τη δική τους οικογένεια ή μπορεί να παραμένουν εξαρτημένοι από την οικογένειά τους για συναισθηματικούς ή πολιτισμικούς λόγους, μολονότι έχουν αποκτήσει οικονομική ανεξαρτησία. Συνεπώς, διαπιστώνεται «μια επικάλυψη των διαφόρων σταδίων της ζωής: μπορεί κάποιος να είναι παράλληλα φοιτητής, οικογενειάρχης, εργαζόμενος ή άνεργος και να ζει με την οικογένειά του, καθώς γίνεται όλο και πιο συχνό το πέρασμα μεταξύ των διαφόρων αυτών καταστάσεων». Τέλος, παρατηρούνται δύο γενικότερες τάσεις μεταξύ των νέων. Από τη μια πλευρά, καταγράφεται μια κατηγορία νέων η οποία παραμένει επί μακρόν στην εκπαίδευση, με αποτέλεσμα να πραγματοποιεί μια πιο αργή μετάβαση στην ενήλικη ζωή και να αναλαμβάνει ενήλικους ρόλους με σημαντική καθυστέρηση, σε σύγκριση με άλλες κατηγορίες συνομηλίκων. Από την άλλη πλευρά, εντοπίζεται μια άλλη μερίδα νέων, η οποία εγκαταλείπει πρόωρα το σχολείο, εισέρχεται στην αγορά εργασίας γρηγορότερα, ενώ συχνά δημιουργεί και οικογένεια νωρίτερα.

Οι νέοι, προκειμένου να πραγματοποιήσουν με όσο το δυνατόν πιο ομαλό τρόπο τη μετάβαση (ή τις μεταβάσεις) τους στην ενήλικη ζωή και να αποκτήσουν ουσιαστική

αυτονομία (αυτόνομη ενηλικότητα), χρειάζεται να υποστηριχθούν ενεργά από την Πολιτεία. Ιδίως στις περιπτώσεις που δεν ακολουθείται η «παραδοσιακή μετάβαση», δηλαδή η ολοκλήρωση σπουδών, εύρεση εργασίας, μετακόμιση σε προσωπική κατοικία. Στο σημείο αυτό, είναι απαραίτητο να αποσαφηνιστεί το περιεχόμενο της έννοιας της αυτονομίας, η οποία συγχέεται συχνά με την έννοια της ανεξαρτησίας. Η αυτονομία αναφέρεται στην αίσθηση της «αυτο-κυβέρνησης», την υπευθυνότητα, την ανεξαρτησία και τη δυνατότητα λήψης αυτοδύναμων αποφάσεων από την πλευρά των νέων. Η ανεξαρτησία αναφέρεται στα μέσα που διαθέτει ο νέος (συνήθως οικονομικά), τα οποία του εξασφαλίζουν μικρότερη εξάρτηση από την οικογένεια, τους φίλους και το ευρύτερο κοινωνικό του περιβάλλον. Βεβαίως, αυτονομία και ανεξαρτησία διαπλέκονται και διαντιδρούν μεταξύ τους. Παρόλα αυτά, ενώ η οικονομική ανεξαρτησία συμβάλλει σημαντικά στην επίτευξη της αυτονομίας, σε κάποιες περιπτώσεις κάποιος μπορεί να είναι ανεξάρτητος χωρίς να είναι αυτόνομος και το αντίστροφο. Σε κάθε περίπτωση, επειδή η αυτονομία περιλαμβάνει διαφορετικές διαστάσεις, χρειάζεται να εξετάζεται σφαιρικά: ως η ικανότητα των νέων να πραγματοποιούν οι ίδιοι επιλογές για τον εαυτό τους, ως διαδικασία μάθησης, ως μια κατάσταση που συνάδει με την ιδιότητα του πολίτη.

Η προαγωγή της αυτονομίας και της ανεξαρτησίας των νέων συνδέεται άμεσα με την πρόσβαση σε θεμελιώδη κοινωνικά και οικονομικά δικαιώματα, η εξασφάλιση της άσκησης των οποίων συνιστά προϋπόθεση για την πλήρη κοινωνική ένταξη των νέων. Εξαιτίας αυτής ακριβώς της διασύνδεσης με τα κοινωνικά και οικονομικά δικαιώματα, ο στόχος της επίτευξης της αυτονομίας των νέων διαπερνά οριζόντια διαφορετικούς άξονες πολιτικής, ενώ συμπλέκεται και με άλλους στόχους του Πλαισίου Στρατηγικής.

ΟΙ ΥΠΟΣΤΟΧΟΙ

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 1.1

Ενίσχυση της κριτικής σκέψης και βούλησης των νέων προκειμένου να σκέφτονται, να αισθάνονται και να λαμβάνουν αποφάσεις με τον δικό τους τρόπο.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 1.2

Εξασφάλιση ισότιμης, ελεύθερης και δωρεάν πρόσβασης σε ποιοτική εκπαίδευση και κατάρτιση, καθώς και σε ευκαιρίες διά βίου μάθησης.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 1.3

Εξασφάλιση πρόσβασης σε οικονομική μετακίνηση.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 1.4

Εξασφάλιση πρόσβασης στις Τέχνες και τον Πολιτισμό.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 1.5

Εξασφάλιση πρόσβασης σε αξιοπρεπή και επαρκή κατοικία.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 1.6

Εξασφάλιση ελεύθερης και δωρεάν πρόσβασης σε υπηρεσίες υγείας.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 1.7

Εξασφάλιση πρόσβασης σε αξιοπρεπή και σταθερή (βιώσιμη) εργασία.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 1.1

Ενίσχυση της κριτικής σκέψης και βούλησης των νέων προκειμένου να σκέφτονται, να αισθάνονται και να λαμβάνουν αποφάσεις με τον δικό τους τρόπο

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κομβικό ρόλο στην επίτευξη του υπο-στόχου αυτού διαδραματίζει η εκπαίδευση, και στις τρεις διαστάσεις της: τυπική, μη τυπική και άτυπη μάθηση. Στο στόχο για την ενίσχυση της συμμετοχής των νέων που παρουσιάζεται στη συνέχεια, γίνεται αναφορά σε μέτρα τυπικής εκπαίδευσης για την καλλιέργεια της ιδιότητας του πολίτη (π.χ. ρόλος πολιτικής/πολιτειακής παιδείας στα σχολεία). Στο πλαίσιο της προαγωγής της αυτονομίας των νέων, η έμφαση δίνεται στη μη τυπική και άτυπη μάθηση και, κυρίως σε δράσεις που υλοποιούνται εντός του πλαισίου της συμβουλευτικής για νέους (youth work), οι οποίες μεταξύ άλλων συντελούν: αφενός, στην ευαισθητοποίηση των νέων για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους ως ενεργοί πολίτες · και, αφετέρου, στον εξοπλισμό των νέων με δεξιότητες, γνώσεις και στάσεις που συνάδουν με το ήθος μιας συμπεριληπτικής και ανεκτικής κοινωνίας.

Για την υποστήριξη του παρόντος υποστόχου θεωρούνται απαραίτητα τα εξής βήματα:

1.1.1
Αύξηση των ευκαιριών μη τυπικής και άτυπης μάθησης στο πλαίσιο της συμβουλευτικής για νέους, με στόχο όχι μόνο την οργανωμένη αλλά και τη μη οργανωμένη νεολαία αλλά και τους νέους με λιγότερες ευκαιρίες.

1.1.2
Ενίσχυση του ρόλου των οργανώσεων νεολαίας ως παρόχων μη τυπικής και άτυπης μάθησης για νέους.

1.1.3
Υποστήριξη του επαγγέλματος και του έργου των συμβούλων νέων μέσω της ανάληψης στοχευμένων πρωτοβουλιών, όπως η δημιουργία ενός ολοκληρωμένου θεσμικού πλαισίου για το

επάγγελμα του συμβούλου νέων στη χώρα μας (π.χ. αναγνώριση και πιστοποίηση), η εξασφάλιση κατάλληλης εκπαίδευσης και κατάρτισης για τους συμβούλους νέων, κλπ.

1.1.4

Ανάπτυξη μηχανισμών αναγνώρισης των γνώσεων, δεξιοτήτων και ικανοτήτων που αποκτώνται κατά την συμμετοχή των νέων σε δραστηριότητες μη τυπικής και άτυπης μάθησης.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Αριθμός προγραμμάτων μη τυπικής και άτυπης μάθησης που υλοποιούνται από οργανώσεις νεολαίας ή στο πλαίσιο της συμβουλευτικής για νέους, καθώς και ο αριθμός των ωφελούμενων νέων από τα προγράμματα αυτά.
Ποσοστά νέων που έχουν λάβει κάποιο είδος πιστοποιητικού, διπλώματος ή άλλου είδους επίσημη αναγνώριση για τη συμμετοχή τους σε δράσεις μη τυπικής και άτυπης μάθησης, συμπεριλαμβανομένων των προγραμμάτων που διενεργούνται στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Εθελοντικής Υπηρεσίας.
Αριθμός μέτρων και πρωτοβουλιών για την υποστήριξη της συμβουλευτικής για νέους, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών νομοθετικών παρεμβάσεων.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 1.2

Εξασφάλιση ισότιμης, ελεύθερης και δωρεάν πρόσβασης σε ποιοτική εκπαίδευση και κατάρτιση, καθώς και σε ευκαιρίες δια βίου μάθησης

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η εκπαίδευση ενδυναμώνει τους νέους, υποστηρίζει την ανάπτυξη των δεξιοτήτων τους και τους καθιστά ικανούς «διαχειριστές» του εαυτού τους. Με αυτόν τον τρόπο η εκπαίδευση συμβάλλει ουσιαστικά στην ενίσχυση του αισθήματος αυτοπεποίθησης, στην αυτενεργοποίηση και αυτοδιαχείριση των νέων (αυτονομία). Επίσης, οι μορφωμένοι νέοι, επειδή έχουν τη δυνατότητα να λαμβάνουν ποιοτικά καλύτερες αποφάσεις για διαφορετικές καταστάσεις της ζωής τους, διαθέτουν αυξημένες πιθανότητες βέλτιστης αξιοποίησης των δυνατοτήτων τους, όπως και μεγαλύτερης επιτυχίας στον επαγγελματικό τομέα (οικονομική ανεξαρτησία).

Επειδή ο υποστόχος αυτός περιλαμβάνεται και στον στόχο της Προσιτής και Ποιοτικής Εκπαίδευσης - Κατάρτισης - Μαθητείας, θα αναλυθεί στη συγκεκριμένη ενότητα.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 1.3

Εξασφάλιση πρόσβασης σε οικονομική μετακίνηση

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η οικονομική μετακίνηση συνιστά μια ιδιαίτερα σημαντική διάσταση για την οικονομική και κοινωνική ευημερία. Σημαίνει ότι οι νέοι – ειδικά εκείνοι με χαμηλά εισοδήματα – θα έχουν τη δυνατότητα να προσεγγίσουν το χώρο εργασίας τους, καθώς και υπηρεσίες υγείας, εκπαίδευσης, αλλά και άλλες κοινωνικές δραστηριότητες, καθώς και προορισμούς (όλα αυτά συνιστούν «ευκαιρίες» για τους νέους). Η πρόσβαση, επομένως, αποτελεί τον απώτατο στόχο κάθε μετακίνησης, με εξαίρεση έναν πολύ μικρό αριθμό μετακινήσεων , στις οποίες η ίδια η μετακίνηση συνιστά αυτοσκοπό (π.χ. η πραγματοποίηση μιας περιήγησης στο πλαίσιο μιας ιστορικής διαδρομής). Χωρίς αμφιβολία, η ακριβή μετακίνηση παρεμποδίζει τις ευάλωτες ομάδες νέων να έχουν πρόσβαση στις παραπάνω δραστηριότητες/ευκαιρίες, ενώ επιπλέον επιδεινώνει τις συνθήκες φτώχειας που μπορεί να αντιμετωπίζουν. Συνεπώς, η οικονομική μετακίνηση συνδέεται άμεσα με την κοινωνική ένταξη των νέων.

Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, χρειάζεται να διασφαλιστούν τα εξής:

1.3.1
Οικονομική ή και ελεύθερη μετακίνηση για τη μαθητική και σπουδάζουσα νεολαία.

1.3.2
Οικονομική ή και ελεύθερη μετακίνηση για ευάλωτες ομάδες νέων (π.χ. νέοι άνεργοι, ΑμΕΑ, κλπ.).

1.3.3
Οικονομική μετακίνηση για την ένστολη νεολαία.

1.3.4
Αποτελεσματική εξάλειψη όλων των φραγμών και εμποδίων που αντιμετωπίζουν τα νεαρά ΑμΕΑ στην πρόσβασή τους στα μέσα μαζικής μεταφοράς, στο φυσικό περιβάλλον, καθώς και σε εγκαταστάσεις και υπηρεσίες που είναι ανοικτές στο κοινό (Σύμβαση του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία, άρθρο 9).

1.3.5
Διευκόλυνση της κινητικότητας των νέων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων και των νεαρών ατόμων με αναπηρία.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Αριθμός ωφελούμενων νέων από την εφαρμογή μέτρων στήριξης της οικονομικής (και ελεύθερης) μετακίνησης στα δημόσια μέσα μαζικής μεταφοράς.
Ύψος κρατικής δαπάνης για την υποστήριξη της οικονομικής (ή ελεύθερης) μετακίνησης των νέων.
Αριθμός συγκοινωνιακών φορέων στους οποίους παρέχεται οικονομική (ή ελεύθερη) μετακίνηση των νέων.
Ποσοστό νέων ΑμΕΑ που μετακινούνται με δημόσια μέσα μαζικής μεταφοράς, καθώς και μέτρηση της συχνότητας των μετακινήσεών τους.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 1.4

Εξασφάλιση πρόσβασης στις Τέχνες και τον Πολιτισμό

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η πρόσβαση των νέων στις Τέχνες και τον Πολιτισμό ως δρώντες (δηλαδή ως ενεργοί συμμετέχοντες και δημιουργοί) ή χρήστες (δηλαδή ως καταναλωτές πολιτιστικών προϊόντων) αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα αλλά και ουσιαστική προϋπόθεση για την πλήρη συμμετοχή των νέων στην κοινωνία. Ενισχύει την επίγνωση των νέων ότι διαμοιράζονται μια κοινή πολιτιστική κληρονομιά, ενώ ταυτόχρονα προάγει την ιδιότητα του ενεργού πολίτη. Επιπλέον, η εμπλοκή σε πολιτιστικές δραστηριότητες επιτρέπει στους νέους να εκφράσουν τη δημιουργικότητά τους, συνεισφέρει στην προσωπική τους ανάπτυξη και ενισχύει το αίσθημα του ανήκειν στην ευρύτερη πολιτική κοινότητα. Χωρίς την πρόσβαση και τη συμμετοχή στην πολιτιστική ζωή, οι νέοι δεν έχουν τη δυνατότητα να αναπτύξουν κοινωνικές και πολιτισμικές διασυνδέσεις με την κοινωνία στην οποία διαβιούν, προκειμένου να συνυπάρξουν με όλα τα υπόλοιπα μέλη σε συνθήκες ισότητας.

Με λίγα λόγια, η πρόσβαση στις Τέχνες και τον Πολιτισμό για τους νέους θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ένα ακόμη πεδίο μάθησης και άσκησης της ιδιότητας του πολίτη, το οποίο μπορεί να λειτουργήσει υποστηρικτικά στη διαδικασία απόκτησης αυτονομίας.

Υπό αυτό το πρίσμα, είναι απαραίτητο να προωθηθούν τα παρακάτω:

1.4.1
Εφαρμογή μέτρων για τη διευκόλυνση της πρόσβασης των νέων τόσο σε παραδοσιακές και κλασσικές μορφές τέχνης και πολιτισμού, όσο και σε άλλες – πιο σύγχρονες και εναλλακτικές – μορφές πολιτιστικών δραστηριοτήτων.
(π.χ. επισκέψεις σε τόπους πολιτιστικής κληρονομιάς, επισκέψεις σε μουσεία και γκαλερί, επισκέψεις σε βιβλιοθήκες και πολιτιστικά κέντρα, παρακολούθηση παραστατικών τεχνών, όπως θέατρο, κινηματογράφος, όπερα, κλπ.)

1.4.2
Ανάληψη στοχευμένων πρωτοβουλιών για την ενίσχυση των νέων

δημιουργών και των φορέων που στηρίζουν τη σύγχρονη δημιουργική βιομηχανία στην οποία απασχολούνται κυρίως νέοι.

1.4.3

Προαγωγή της κινητικότητας των νέων καλλιτεχνών εντός του ευρωπαϊκού χώρου και ενίσχυση των διαπολιτισμικών ανταλλαγών.

1.4.4

Εξασφάλιση ευκαιριών πρόσβασης και συμμετοχής σε πολιτιστικές δραστηριότητες για ειδικές ομάδες νέων:

α) για νέους που διαβιούν σε απομακρυσμένες αγροτικές και νησιωτικές περιοχές, όπου κατά τους χειμερινούς μήνες, λόγω του μειωμένου τουρισμού, δεν υπάρχει ενδιαφέρον για τη διοργάνωση πολιτιστικών δραστηριοτήτων·

β) για νέους με λιγότερες ευκαιρίες (συμπεριλαμβανομένων των ανέργων, των κρατουμένων, των μεταναστών/προσφύγων, των ατόμων με αναπηρίες, κλπ.).

1.4.5

Ανάπτυξη περισσότερων πολιτιστικών δράσεων που να απευθύνονται σε σχολεία και μαθητές.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Ποσοστά συμμετοχής των νέων σε πολιτιστικές δραστηριότητες (ανά κατηγορία πολιτιστικής δραστηριότητας).
Αριθμός ωφελούμενων νέων από την εφαρμογή μέτρων υποστήριξης της οικονομικής ή ελεύθερης πρόσβασης σε πολιτιστικά δρώμενα.
Αριθμός ωφελούμενων νέων από την εφαρμογή μέτρων για την ενίσχυση της καλλιτεχνικής δημιουργίας, καθώς και το ύψος της κρατικής δαπάνης για την υποστήριξη αυτών των μέτρων.
Αριθμός μαθητών που συμμετέχουν σε πολιτιστικές δραστηριότητες στο πλαίσιο του σχολείου τους.
Αριθμός ωφελούμενων νέων από πολιτιστικά προγράμματα που υλοποιούνται σε απομακρυσμένες (αγροτικές ή νησιωτικές) περιοχές.
Αριθμός ωφελουμένων από πολιτιστικά προγράμματα που απευθύνονται σε ευάλωτες ομάδες νέων (π.χ. ΑμΕΑ, νέοι φυλακισμένοι, κλπ.).

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 1.5

Εξασφάλιση πρόσβασης σε αξιοπρεπή και επαρκή κατοικία

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κατ' αρχάς, χρειάζεται να υπογραμμιστεί ότι η αξιοπρεπής διαβίωση και η επαρκής κατοικία συνιστούν δικαιώματα που αναγνωρίζονται από το Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο. Επιπλέον, η πρόσβαση σε επαρκή κατοικία μπορεί να αποτελεί προϋπόθεση για την απόλαυση άλλων σημαντικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως το δικαίωμα στην εργασία, την υγεία, την κοινωνική ασφάλιση, την εκπαίδευση. Για παράδειγμα, τα σχολεία μπορεί να αρνηθούν να εντάξουν μαθητές οι οποίοι δεν διαθέτουν σταθερή κατοικία.

Όμως, πέρα από τα παραπάνω το να αποκτήσει ένας νέος τη δική του κατοικία συνιστά ένα ακόμη βήμα προς την ανεξαρτησία και την αυτονομία. Και τούτο διότι η στεγαστική αυτονομία είναι σημαντική με ποικίλους τρόπους: συμβαδίζει με ενήλικους ρόλους, όπως η διαχείριση ενός νοικοκυριού χωρίς την υποστήριξη τρίτων (των γονέων)· αποτελεί, συνήθως, την προϋπόθεση για τη δημιουργία μιας πιο σταθερής σχέσης ή και τη δημιουργία μιας νέας οικογένειας· αποτελεί ένα σημαντικό γεγονός σε συμβολικό επίπεδο, αφού υποδηλώνει μια σημαντική αλλαγή στη σχέση μεταξύ παιδιών και γονέων. Επίσης, όταν οι νέοι δεν διαθέτουν τα απαραίτητα μέσα για την απόκτηση στεγαστικής αυτονομίας, μολονότι θα την επιθυμούσαν, ενδέχεται να χάσουν σημαντικές ευκαιρίες πρόσβασης σε θέσεις εργασίας ή σε εκπαιδευτικές ευκαιρίες που θα απαιτούσαν μεγαλύτερη κινητικότητα εκ μέρους τους.

Τέλος, είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι με βάση το ελληνικό Σύνταγμα «η απόκτηση κατοικίας από αυτούς που τη στερούνται ή που στεγάζονται ανεπαρκώς αποτελεί αντικείμενο ειδικής φροντίδας του Κράτους» (Σύνταγμα 1975, Αρ.21, Παρ.4). Με άλλα λόγια, η Πολιτεία οφείλει να λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα – σε νομοθετικό, διοικητικό και οικονομικό επίπεδο – προκειμένου να διασφαλίζεται η πρόσβαση σε επαρκή κατοικία για όλες τις ευάλωτες και περιθωριοποιημένες ομάδες, καθώς και για όλους όσοι έχουν επηρεαστεί από φυσικές ή άλλες καταστροφές (πλημμύρες, σεισμούς, κλπ.).

Στο πλαίσιο όλων αυτών, χρειάζεται να επιδιωχθούν τα ακόλουθα:

1.5.1
Εφαρμογή μέτρων για τη στήριξη της ενοικιαζόμενης κατοικίας για φοιτητές / σπουδαστές καθώς και για ευάλωτες ομάδες νέων (π.χ. άνεργους, ΑμΕΑ, μετανάστες, Ρομά, κλπ.).

1.5.2
Ανέγερση περισσότερων φοιτητικών εστιών, προκειμένου να καλυφθεί η υψηλή ζήτηση.

1.5.3
Βελτίωση των συνθηκών διαμονής και διαβίωσης στις υφιστάμενες φοιτητικές εστίες, μέσω καλύτερης συντήρησης και αναβάθμισης των κτιριακών υποδομών, διαμόρφωσης εγκαταστάσεων για τη βελτίωση της προσβασιμότητας των ΑμΕΑ, κλπ.

1.5.4
Βελτίωση των συνθηκών διαμονής και διαβίωσης των στρατευμένων νέων.

1.5.5
Βελτίωση των συνθηκών διαμονής και διαβίωσης των νέων κρατουμένων στα σωφρονιστικά καταστήματα.

1.5.6
Παροχή ουσιαστικής βοήθειας για την στέγαση των νέων ζευγαριών (π.χ. προσφορά στεγαστικών δανείων με ευνοϊκότερους όρους, κλπ.) **σε συνδυασμό με εφαρμογή μέτρων για την υποστήριξη της οικογενειακής ζωής των νέων γονέων.**

1.5.7
Περισσότερα μέτρα για την αντιμετώπιση της αστεγίας και για την υποστήριξη των αστέγων.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Αριθμός ωφελούμενων νέων και ύψος κρατικής δαπάνης από μέτρα στήριξης της ενοικιαζόμενης κατοικίας.
Αριθμός διαθέσιμων δωματίων σε φοιτητικές εστίες ή/και αριθμός ωφελούμενων σπουδαστών/φοιτητών.
Διενέργεια ερευνών αξιολόγησης – σε ετήσια και υποχρεωτική βάση –, που θα μετρούν τον βαθμό ικανοποίησης των σπουδαστών/φοιτητών σε σχέση με τις συνθήκες διαμονής και διαβίωσης τους στις φοιτητικές εστίες.
Διενέργεια – σε τακτική βάση – ερευνών στάσεων των στρατευμένων νέων αναφορικά με τις συνθήκες διαμονής και διαβίωσης στις εγκαταστάσεις των ένοπλων δυνάμεων.
Αριθμός ωφελούμενων νέων ζευγαριών από την εφαρμογή μέτρων στεγαστικής πολιτικής και μέτρων υποστήριξης της οικογενειακής ζωής, καθώς και το ύψος της σχετικής κρατικής δαπάνης.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 1.6

Εξασφάλιση ελεύθερης και δωρεάν πρόσβασης σε υπηρεσίες υγείας

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η εξασφάλιση ελεύθερης και δωρεάν πρόσβασης σε υπηρεσίες υγείας αποτελεί προϋπόθεση για την ευημερία των νέων, αφού συμβάλλει στην πρόληψη, την έγκαιρη διάγνωση και τη θεραπεία προβλημάτων υγείας, που, αν δεν αντιμετωπιστούν επαρκώς, υπάρχει ο κίνδυνος να προκύψουν ιδιαίτερα δυσάρεστες συνέπειες για τη μετέπειτα πορεία και εξέλιξη των νέων σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικής και οικονομικής ζωής. Μάλιστα, οι επιπτώσεις κάποιων προβλημάτων υγείας μπορεί να είναι τόσο δραματικές, ώστε να επιδρούν όχι μόνο στον βαθμό αποδοχής των νέων από την κοινωνία αλλά και στον τρόπο συμμετοχής τους σε αυτήν. Γνωρίζουμε ότι κάποιοι νέοι που αντιμετωπίζουν προβλήματα υγείας τίθενται σε καθεστώς εξάρτησης – σε σχέση με άλλα άτομα ή την κοινωνία, γεγονός το οποίο επηρεάζει καθοριστικά τη μετάβαση τους στην ενήλικη ζωή καθώς και το επίπεδο της αυτονομίας τους.

Επειδή ο υποστόχος αυτός περιλαμβάνεται και στο στόχο «Υγεία, Πρόνοια και Ευεξία», θα αναλυθεί στη συγκεκριμένη ενότητα.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 1.7

Εξασφάλιση πρόσβασης σε αξιοπρεπή και σταθερή (βιώσιμη) εργασία

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η εξασφάλιση πρόσβασης σε αξιοπρεπή και σταθερή (βιώσιμη) εργασία αποτελεί σημαντική προϋπόθεση για την επίτευξη οικονομικής ανεξαρτησίας και, συνεπώς, συνιστά μια από τις βασικές ανάγκες για την επιτυχή μετάβαση των νέων στην ενήλικη ζωή. Κρίσιμο μέγεθος στο πλαίσιο αυτό είναι η απόκτηση σταθερής εργασίας.

Και τούτο γιατί η μη σταθερή εργασία (π.χ. η περιστασιακή απασχόληση, η μερική απασχόληση, κλπ.) ενδέχεται: να αποτρέψει κάποιους νέους από το να εγκαταλείψουν την οικογενειακή εστία· να επηρεάσει την απόφασή τους να δημιουργήσουν την δική τους οικογένεια ή/και να αποκτήσουν παιδιά· να εμποδίσει την πρόσβασή τους σε στεγαστικά δάνεια για την απόκτηση ανεξάρτητης κατοικίας. Όλα αυτά δυσχεραίνουν σημαντικά τον βαθμό ανεξαρτησίας και αυτονομίας των νέων. Επίσης, εξίσου σημαντικό στοιχείο είναι η εύρεση εργασίας με αξιοπρεπές ύψος αμοιβών. Κι αυτό διότι οι χαμηλές αμοιβές δεν επαρκούν για την απόκτηση πραγματικής οικονομικής ανεξαρτησίας, ενώ συχνά οδηγούν στη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό των νέων. Τέλος, δεν είναι μόνο η πρόσβαση στην αγορά εργασίας που μπορεί να υποστηρίξει την κοινωνική ένταξη και την ευημερία των νέων, αλλά και η πρόσβαση σε μια σειρά από εργασιακά δικαιώματα για τα οποία οι νέοι πρέπει, πρώτα απ' όλα, να είναι καλά ενημερωμένοι για την ύπαρξή τους προκειμένου να μπορούν να τα διεκδικήσουν.

Επειδή ο υποστόχος αυτός περιλαμβάνεται και στο στόχο «Αξιοπρεπής Εργασία και Ανάπτυξη της Επιχειρηματικότητας των Νέων» , θα αναλυθεί στη συγκεκριμένη ενότητα.

ΣΤΟΧΟΣ 2

ΠΡΟΣΙΤΗ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ - ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ - ΜΑΘΗΤΕΙΑ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΣΤΟΧΟΥ

Ο ρόλος της εκπαίδευσης είναι καθοριστικός στην ανάπτυξη και ενδυνάμωση της προσωπικότητας των παιδιών και των νέων, όπως και στην προάσπιση των δικαιωμάτων τους ως πολίτες. Γι' αυτό και η συνεχής βελτίωση της εκπαίδευσης ως ένα κοινωνικό αγαθό αδιαπραγμάτευτο, αποτελεί βασική προτεραιότητα και δέσμευση του Κράτους απέναντι σε μια κοινωνία ισότητας και ισονομίας. Η ποιότητα της εκπαίδευσης αποτελεί, αφενός ένα βασικό ατομικό δικαίωμα και αφετέρου ένα θεμέλιο για κοινωνίες ανθεκτικές χωρίς αποκλεισμούς.

Η εκπαίδευση επικεντρώνεται σε έξι τομείς προτεραιότητας με συγκεκριμένους στόχους έως το 2020, ενώ συμπεριλαμβάνεται ως τέταρτος στόχος (ΣΒΑ 4) των Η.Ε. για τη βιώσιμη ανάπτυξη:

1 Εκπαίδευση για όλους, ισότητα, κατάργηση των διακρίσεων και προβολή των ικανοτήτων που σχετίζονται με την ιδιότητα του πολίτη.

2 Κατάλληλες και υψηλής ποιότητας γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητες, οι οποίες να εστιάζονται στα μαθησιακά αποτελέσματα, με στόχο την απασχολησιμότητα, την καινοτομία και την ενεργό συμμετοχή στα κοινά.

3 Ανοικτή και καινοτόμος εκπαίδευση και κατάρτιση, απολύτως προσαρμοσμένη στην ψηφιακή εποχή.

4 Στήριξη των εκπαιδευτών.

5 Διαφάνεια και αναγνώριση των δεξιοτήτων και των προσόντων με στόχο τη διευκόλυνση της μάθησης και της κινητικότητας του ανθρώπινου δυναμικού.

6 Βιώσιμες επενδύσεις, επιδόσεις και αποτελεσματικότητα των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Για να μπορεί η νεολαία να αφομοιώνει με χαρά και επιτυχία τη γνώση, να αναπτύσσει ικανότητες και να διαθέτει αυτοπεποίθηση οφείλουμε να της παρέχουμε ένα σχολικό - εκπαιδευτικό περιβάλλον σύγχρονο, δημοκρατικό, που θα είναι υπέρ της

κοινωνικής δικαιοσύνης και των ίσων ευκαιριών. Βελτιώνοντας την ποιότητα της εκπαίδευσης δημιουργούμε τις προϋποθέσεις που θα επιτρέψουν στους νέους να αναδεικνύουν τα διαφορετικά ενδιαφέροντα και τις δεξιότητές τους (δεξιότητες μάθησης, δεξιότητες εργασίας και δεξιότητες ζωής), να εξελιχθούν σε ολοκληρωμένες προσωπικότητες και να ζήσουν δημιουργικά. Παράλληλα, οφείλουμε να συμβάλλουμε στη δημιουργία υποστηρικτικών συνθηκών για τα παιδιά και τους νέους δίνοντας έμφαση στο οικογενειακό περιβάλλον, στο εκπαιδευτικό δυναμικό, στην αυτονομία των εκπαιδευτικών υποσυστημάτων και στις κατάλληλες υποδομές, στις συνεργασίες εκπαιδευτικών δομών με καινοτόμες επιχειρήσεις και ερευνητικά κέντρα, στις περιφερειακές και τοπικές ιδιαιτερότητες, καθώς και στην ενίσχυση του επιστημονικού ανθρώπινου δυναμικού που διαθέτει η χώρα μας.

ΟΙ ΥΠΟΣΤΟΧΟΙ

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 2.1

Η ισότιμη και δίκαιη πρόσβαση όλων των παιδιών σε καλής ποιότητας προγράμματα προσχολικής αγωγής και φροντίδας.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 2.2

Η διευκόλυνση της πρόσβασης των παιδιών και των νέων σε υψηλής ποιότητας πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση χωρίς αποκλεισμούς.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 2.3

Η ποιοτική αναβάθμιση της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (ΕΚΚ) και η σύνδεσή της με το συνολικό αναπτυξιακό σχεδιασμό της χώρας.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 2.4

Η αναβάθμιση και διασφάλιση της ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση (ΑΕΙ-ΤΕΙ) και η ενίσχυση του ανοιχτού της χαρακτήρα.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 2.1

Η ισότιμη και δίκαιη πρόσβαση όλων των παιδιών σε καλής ποιότητας προγράμματα προσχολικής αγωγής και φροντίδας

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Είναι σημαντικό να παρέχουμε σε όλα τα παιδιά προβάδισμα για επιτυχία στο σχολείο και να διασφαλίζουμε στο οικογενειακό τους περιβάλλον τις κατάλληλες προϋποθέσεις για συμμετοχή, οικονομική προσιτότητα και ποιότητα.

Ειδικότερα, χρειάζεται:

2.1.1
Η ενίσχυση της προσχολικής αγωγής για μια ομαλή μετάβαση των παιδιών στο δημοτικό σχολείο.

2.1.2
Η πρόσβαση των περισσότερο ευάλωτων παιδιών στην προσχολική αγωγή προκειμένου να ενισχυθεί η εκπαίδευσή τους και οι ευκαιρίες επιλογής τους στη μετέπειτα ενήλικη ζωή τους.

2.1.3
Η κατάλληλη προετοιμασία του εκπαιδευτικού δυναμικού με έμφαση στην υποστήριξη των περισσότερο ευάλωτων παιδιών και η συμβουλευτική υποστήριξη του άμεσα οικογενειακού περιβάλλοντός τους.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Ποσοστό παιδιών ευάλωτων κοινωνικών ομάδων (φτωχών νοικοκυριών, μουσουλμανοπαίδων, προσφυγόπουλων, ρομά) που φοιτούν στην προσχολική αγωγή.
Γονικός προσδιορισμός του κόστους φοίτησης του παιδιού στο σχολείο.
Ποσοστό γονέων και κηδεμόνων που έλαβαν συμβουλευτική υποστήριξη.
Ποσοστό παιδιών που φοιτούν στην προσχολική αγωγή (δημόσια και ιδιωτικά νηπιαγωγεία).
Αριθμός δημόσιων και ιδιωτικών νηπιαγωγείων· αριθμός διδακτικού - διοικητικού και βοηθητικού προσωπικού.
Αριθμός προγραμμάτων για την ενίσχυση κοινωνικών δεξιοτήτων των νηπίων Ρομά.
Ποσοστό οικογενειών Ρομά που συμμετέχουν σε προγράμματα ενδυνάμωσης της σχέσης Οικογένειας – Σχολείου.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 2.2

Η διευκόλυνση της πρόσβασης των παιδιών και των νέων σε υψηλής ποιότητας πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση χωρίς αποκλεισμούς

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η προαγωγή της προσωπικής ανάπτυξης του κάθε παιδιού και νέου, με απόλυτο σεβασμό στις ιδιαίτερες ανάγκες του, τίθεται στο επίκεντρο της εκπαιδευτικής διαδικασίας προκειμένου να έχουν την ευκαιρία να αναπτύξουν γνώσεις, ικανότητες και δεξιότητες που θα τους βοηθήσουν να προσαρμόζονται στις αλλαγές.

Προς την κατεύθυνση αυτή θεωρούνται απαραίτητα τα εξής:

2.2.1
Η διασφάλιση της παραμονής και της ολοκλήρωσης της φοίτησης όλων των παιδιών και των νέων στην εκπαιδευτική διαδικασία, ανεξαρτήτως πολιτισμικής, εθνικής ή κοινωνικής ομάδας από την οποία προέρχονται ή στην οποία ανήκουν.

2.2.2
Η παροχή ελκυστικού σχολικού περιβάλλοντος για την ενίσχυση της επιτυχούς γνώσης και δημιουργικής έκφρασης και συμμετοχής όλων των παιδιών και των νέων στην εκπαιδευτική διαδικασία.

2.2.3
Ο επαγγελματικός προσανατολισμός ως μια συνεχή διαδικασία που βοηθά τους νέους να προβούν σε τεκμηριωμένες επιλογές τόσο της εκπαιδευτικής όσο και της επαγγελματικής τους σταδιοδρομίας.

2.2.4
Η προάσπιση του δικαιώματος του μαθητή στον ελεύθερο χρόνο και η υποστήριξη της δημιουργικής επαφής και επικοινωνίας γονέων και παιδιών.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Ποσοστό μαθητών που φοιτούν στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση (δημόσια και ιδιωτικά δημοτικά).
Αναλογία διδακτικού προσωπικού προς τους μαθητές της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.
Αριθμός μαθητών που φοιτούν σε ειδικές τάξεις της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης (δημόσια και ιδιωτικά νηπιαγωγεία-δημοτικά).
Αριθμός παλιννοστούντων και αλλοδαπών μαθητών στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.
Αριθμός μαθητών Ρομά στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.
Ποσοστό μαθητών που φοιτούν στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση (δημόσια και ιδιωτικά γυμνάσια και λύκεια) .
Αναλογία διδακτικού προσωπικού προς τους μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.
Αριθμός σχολικών μονάδων (γυμνάσια-λύκεια)
Αριθμός μαθητών που φοιτούν σε ειδικές τάξεις της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (δημόσια και ιδιωτικά γυμνάσια-λύκεια).
Αριθμός παλιννοστούντων και αλλοδαπών μαθητών στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.
Αριθμός μαθητών Ρομά στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)
Ποσοστό σχολείων που διαθέτουν υποστηρικτικά τμήματα για ευάλωτες κοινωνικές ομάδες.
Ποσοστό σχολείων με κατάλληλες υποδομές και εξοπλισμό.
Ποσοστό νέων ευάλωτων κοινωνικών ομάδων που εγκαταλείπουν πρόωρα τη σχολική εκπαίδευση.
Ποσοστό σχολείων που διαθέτουν ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό για ευάλωτες κοινωνικές ομάδες (διαμεσολαβητές, κοινωνικοί λειτουργοί, εργοθεραπευτές, λογοθεραπευτές, ψυχολόγοι)
Ποσοστό μαθητών που αποφοίτησαν από τα γυμνάσια και λύκεια της χώρας.
Ποσοστό μαθητών με χαμηλές επιδόσεις στα μαθηματικά (Cedefop).
Ποσοστό μαθητών με χαμηλές επιδόσεις στην κατανόηση κειμένου..
Ποσοστό μαθητών με χαμηλές επιδόσεις σε φυσικές επιστήμες (PISA).
Θέση χώρας για την επίδοση στην κατανόηση κειμένου.
Ποσοστό νέων 18-24 ετών που εγκαταλείπουν πρόωρα τη σχολική εκπαίδευση.
Ποσοστό νέων που έχουν απευθυνθεί στα ΚΣυΠ.
Ποσοστό γονέων που έχουν παρακολουθήσει τις Σχολές Γονέων.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)
Δείκτης ικανοποίησης νέων για το σχολικό περιβάλλον.
Δείκτης ικανοποίησης νέων για το εκπαιδευτικό προσωπικό.
Δείκτης ικανοποίησης γονέων και κηδεμόνων για το εκπαιδευτικό περιβάλλον.
Δείκτης ικανοποίησης γονέων και κηδεμόνων για το εκπαιδευτικό δυναμικό.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 2.3

Η ποιοτική αναβάθμιση της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (ΕΚΚ) και η σύνδεσή της με το συνολικό αναπτυξιακό σχεδιασμό της χώρας

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Είναι σημαντικό οι νέοι να είναι κατάλληλα προετοιμασμένοι, ώστε να εισέλθουν με επιτυχία και αξιώσεις στο επάγγελμα που επιλέγουν, όπως και να αισθάνονται ότι οι επιλογές τους δεν αποτελούν φραγμούς για περαιτέρω εξέλιξη και βελτίωση.

Στο πλαίσιο αυτό χρειάζεται:

2.3.1
Η παροχή ποιοτικής εκπαίδευσης και ασφαλών επαγγελματικών διεξόδων στους απόφοιτους της ΕΕΚ.

2.3.2
Η ενίσχυση της κινητικότητας των αποφοίτων της ΕΕΚ στην ανώτατη εκπαίδευση δημιουργώντας προγράμματα γεφύρωσης και/ή ενσωματώνοντας εγκάρσιες δεξιότητες σε όλα τα επίπεδα της ΕΕΚ.

2.3.3
Η διασφάλιση ότι οι μαθησιακές ανάγκες των νέων ικανοποιούνται μέσω κατάλληλης πρόσβασης σε κατάλληλα προγράμματα μάθησης και δεξιοτήτων ζωής.

2.3.4
Η υποστήριξη ενός συνεχούς διαλόγου μεταξύ όλων των εταίρων για ένα αποδοτικό σύστημα μαθητείας.

2.3.5
Η υποστήριξη της δια βίου εκπαίδευσης και της παροχής ευκαιριών για τη συμμετοχή και την πρόσβαση σε προγράμματα ενίσχυσης και βελτίωσης των δεξιοτήτων.

2.3.6
Η ενίσχυση της ποιότητας και της συνεχούς επαγγελματικής εξέλιξης των εκπαιδευτικών και εκπαιδευτών της ΕΕΚ.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Η αναλογία των μαθητών που φοιτούν στα ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ σε σχέση με το διδακτικό προσωπικό των ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ όλων των Υπουργείων.
Αριθμός παλιννοστούντων και αλλοδαπών μαθητών που φοιτούν στα ΕΠΑΛ - ΕΠΑΣ όλων των Υπουργείων.
Ποσοστό νέων που ολοκλήρωσε τις σπουδές του στα Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας.
Ποσοστό νέων από ευάλωτες κοινωνικές ομάδες που ολοκλήρωσε τις σπουδές του στα Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας, ανά ηλικία, φύλο.
Ποσοστό μαθητών που αποφοιτήσαν από τα ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ όλων των Υπουργείων.
Αριθμός νέων που ολοκλήρωσε την κατάρτισή του από τα ΚΔΒΜ.
Αριθμός διαβουλεύσεων με τους εταίρους.
Αριθμός σπουδαστών/τριών στη Μεταδευτεροβάθμια (μη τριτοβάθμιου επιπέδου), κατανομή ιδιωτικού και δημόσιου τομέα.
Αριθμός σπουδαστών/τριών που ολοκλήρωσαν τη Μεταδευτεροβάθμια (μη τριτοβάθμιου επιπέδου) Εκπαίδευση.
Δείκτης ικανοποίησης νέων για το εκπαιδευτικό περιβάλλον.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)
Δείκτης ικανοποίησης νέων για το εκπαιδευτικό δυναμικό.
Δείκτης ικανοποίησης νεών για το εργασιακό περιβάλλον.
Δείκτης ικανοποίησης γονέων και κηδεμόνων για το εκπαιδευτικό περιβάλλον.
Δείκτης ικανοποίησης γονέων και κηδεμόνων για το εκπαιδευτικό δυναμικό.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 2.4

Η αναβάθμιση και διασφάλιση της ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση (ΑΕΙ-ΤΕΙ) και η ενίσχυση του ανοιχτού της χαρακτήρα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Είναι σημαντικό οι νέοι να επωφελούνται μιας ολοκληρωμένης εκπαίδευσης με μακροπρόθεσμα οφέλη τόσο για τους ίδιους όσο και για την κοινωνία γενικότερα.

Ειδικότερα, προτείνονται:

2.4.1
Η βελτίωση των επιπέδων φοίτησης και επιτυχίας ολοκλήρωσης των σπουδών συμπεριλαμβανομένης και της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης από όλες τις ομάδες πληθυσμού των νέων.

2.4.2
Η ενδυνάμωση της σύνδεσης ανάμεσα στην ανώτατη εκπαίδευση με την έρευνα και την καινοτομία.

2.4.3
Η βελτίωση της σύνδεσης της ανώτατης εκπαίδευσης με την κοινωνία και την αγορά εργασίας, ενισχύοντας τη συνεργασία και την ανταλλαγή γνώσεων.

2.4.4
Η ενίσχυση της διασφάλισης της ποιότητας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Ποσοστό νέων πτυχιούχων, συμπεριλαμβανομένων των νέων από ευάλωτες κοινωνικές ομάδες.
Ποσοστό νέων κατόχων μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών συμπεριλαμβανομένων των νέων από ευάλωτες κοινωνικές ομάδες.
Ποσοστό νέων διδακτόρων συμπεριλαμβανομένων των νέων από ευάλωτες κοινωνικές ομάδες.
Αριθμός νέων που έφυγαν από την Ελλάδα – εκκροή εξειδικευμένων ανθρώπων (brain drain).
Αριθμός νέων υποτρόφων συμπεριλαμβανομένων των νέων από ευάλωτες κοινωνικές ομάδες. Ποσοστό αποφοίτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που απασχολούνται σε θέσεις εργασίας που απαιτούν χαμηλότερο επίπεδο εκπαίδευσης (CEDEFOP 2017).
Ποσοστό νέων που ολοκλήρωσαν τις σπουδές τους μέσω της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης
Αριθμός εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, σχολών, τμημάτων.
Αναλογία διδακτικού προσωπικού προς προπτυχιακούς φοιτητές.
Ποσοστό απασχόλησης πρόσφατων αποφοίτων βάσει επιπέδου εκπαίδευσης που ολοκληρώθηκε (ηλικίας 20-34 ετών που έχουν ολοκληρώσει την εκπαίδευση 1-3 έτη πριν από το έτος αναφοράς).
Μαθησιακή κινητικότητα για αποφοίτους πρώτου πτυχίου και αποφοίτους μεταπτυχιακού.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)
Δείκτης ικανοποίησης φοιτητών για το εκπαιδευτικό περιβάλλον.
Δείκτης ικανοποίησης φοιτητών για τους εκπαιδευτικούς.

ΣΤΟΧΟΣ 3

ΑΞΙΟΠΡΕΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΣΤΟΧΟΥ

Κατά τη διάρκεια της κρίσης, οι νέοι έχουν αναδειχθεί ως μια αρκετά ευάλωτη ομάδα και έχουν βρεθεί αντιμέτωποι με πολλές προκλήσεις σε ό,τι αφορά στην αναζήτηση επαγγελματικής αποκατάστασης ή / και εξέλιξής τους. Η οικονομική κρίση έχει επιφέρει αρνητικές επιπτώσεις στο παραγωγικό δυναμικό της χώρας ενώ η μείωση της συνολικής ζήτησης - και κατ' επέκταση της παραγωγή - δεν επιτρέπουν εύκολα τη δημιουργία νέων και ποιοτικών θέσεων και επιδεινώνουν τις προοπτικές στην αγορά εργασίας. Το φαινόμενο αυτό είναι ιδιαίτερα αισθητό μεταξύ των νέων, οι οποίοι παρουσιάζουν τα υψηλότερα επίπεδα ανεργίας μεταξύ όλων των κατηγοριών του εργατικού δυναμικού. Η αβεβαιότητα όσον αφορά στην εργασία και το εισόδημα αποτελεί ανασταλτικό παράγοντα για τους νέους να επιτύχουν τη μετάβασή στην ενήλικη ζωή, ενώ επιπλέον μπορούν να επιφέρουν κοινωνικό αποκλεισμό, επιπτώσεις στην υγεία αλλά και στην προοπτική δημιουργίας οικογένειας. Ταυτόχρονα, εντοπίζονται συγκεκριμένοι πληθυσμοί ανάμεσα στους νέους, όπως νέες γυναίκες, νέοι μετανάστες, άτομα με αναπηρίες κλπ, οι οποίοι έχουν ακόμα λιγότερες ευκαιρίες ή δυνατότητες για επαγγελματική αποκατάσταση. Σημαντικό είναι, επίσης, να σημειώσουμε ότι η αδήλωτη εργασία πλήττει κυρίως τους νέους, καθώς η Ελλάδα εμφανίζει διαχρονικά ένα από τα υψηλότερα επίπεδα παραοικονομίας και αδήλωτης εργασίας μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Παράλληλα, η κατάσταση στον τομέα της απασχόλησης των νέων περιγράφεται πλέον από τα εξής νέα δεδομένα:

Συνεχώς μεταβαλλόμενες συνθήκες εργασίας και μορφές απασχόλησης των εργαζομένων.

Εμφάνιση νέων ευέλικτων μορφών απασχόλησης, όπως η εργασία από το σπίτι και η τηλεεργασία.

Σημαντική αύξηση του αριθμού των ατόμων που εργάζονται με μερική απασχόληση ή αυτοαπασχόληση.

Μολονότι σε καταστάσεις βαθιάς οικονομικής κρίσης, η εξασφάλιση θέσεων εργασίας για όσο το δυνατόν μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού αποτελεί προτεραιότητα, εντούτοις η βαρύτητα θα πρέπει να δοθεί στις καλές συνθήκες εργασίας και στην

ποιότητα της εργασίας. Και τούτο διότι, οι συνθήκες εργασίας και η ποιότητα της εργασίας αποτελούν δύο καίριους παράγοντες για την έξυπνη, βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη: Πρώτον, επειδή ένα καλό εργασιακό κλίμα δημιουργεί γενικότερη εργασιακή ικανοποίηση και οδηγεί στην επίτευξη των επιχειρησιακών στόχων, αφού καθιστά τους οργανισμούς πιο ανταγωνιστικούς με την έννοια της προσέλκυσης και δέσμευσης υψηλού επιπέδου ανθρώπινου δυναμικού. Δεύτερον, επειδή η δημογραφική πρόκληση μας αναγκάζει να στρέψουμε την προσοχή μας στις συνθήκες εργασίας, αφού η γήρανση του ευρωπαϊκού εργαζόμενου πληθυσμού απαιτεί να δοθεί προσοχή σε δύο ζητήματα:

α) στη διασφάλιση ότι οι απαιτητικές συνθήκες εργασίας μπορούν να αναληφθούν από ένα όλο και πιο ηλικιωμένο εργατικό δυναμικό και

β) ότι η εργασία είναι βιώσιμη καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής, γεγονός που θα επιτρέψει την επέκταση του εργασιακού βίου.

Στο πλαίσιο αυτό, και λαμβάνοντας υπόψη ότι οι νέοι σήμερα αποτελούν ένα εργατικό δυναμικό που είναι καταρτισμένο καλύτερα από ποτέ, οφείλουμε να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις εκείνες που θα μας επιτρέψουν:

- Να σχεδιάσουμε θέσεις εργασίας που χρησιμοποιούν πλήρως τις δεξιότητες των νέων.

- Να προωθήσουμε τη δια βίου μάθηση για την ανάπτυξη και την πρόληψη της απαξίωσης των δεξιοτήτων, ιδίως καθώς οι ανισότητες αυξάνονται και η ανεργία παραμένει υψηλή.

- Να δώσουμε στους ίδιους τους νέους την ευκαιρία να προσδιορίσουν τα πεδία των επιχειρηματικών πρωτοβουλιών τους.

Αν και η Ελλάδα κατατάσσεται μεταξύ των κρατών με μέτριες επιδόσεις καινοτομίας, η ενίσχυση επιχειρηματικών πρωτοβουλιών νέων με έμφαση σε αγαθά και υπηρεσίες υψηλής προστιθέμενης αξίας αλλά και η εστίαση σε νέα και καινοτόμα προϊόντα, υπηρεσίες και τομείς αποτελούν προϋπόθεση για την ουσιαστική ανάπτυξη και την αύξηση της απασχόλησης. Η απασχόληση των νέων και η ενίσχυση της επιχειρηματικότητάς τους συνδέεται με τον 8ο στόχο Βιώσιμης Ανάπτυξης του Ψηφίσματος του ΟΗΕ για την Ατζέντα 2030 (A/RES/70/1, 2015), ο οποίος προβλέπει μέχρι το 2030 την πλήρη και παραγωγική απασχόληση και αξιοπρεπή εργασία για όλους. Σημαντικό επίσης είναι ότι η στρατηγική της ΕΕ για τη νεολαία κατά την περίοδο 2010- 2018 έχει

θέσει ως έναν από τους βασικούς στόχους τη δημιουργία περισσότερων ευκαιριών με ισότιμους όρους για την αγορά εργασίας. Στο πλαίσιο αυτό, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανέλαβε δύο ειδικές δράσεις στον τομέα των πολιτικών για τη νεολαία:

Τη Στρατηγική «Ευρώπη 2020» που εστιάζει στους νέους και προσεγγίζει διαφορετικούς στόχους σε σχέση με αυτούς, δίνοντας έμφαση στους νέους εκτός εκπαίδευσης, κατάρτισης και αγοράς εργασίας (NEETs), καθώς και στην υποστήριξη της νεανικής επιχειρηματικότητας και καινοτομίας.

Τις Εγγυήσεις για τη Νεολαία (2013/C 120/01) που προβλέπουν την έγκαιρη παρέμβαση και καθοδήγηση των νέων μετά την ολοκλήρωση των σπουδών τους, ώστε να παραμείνουν σε σύνδεση με την αγορά εργασίας είτε μέσω της εύρεσης μια θέσης εργασίας ή μέσω της επαγγελματικής κατάρτισης ή μέσω της μαθητείας. Στόχος αυτής της πρωτοβουλίας είναι η μείωση της νεανικής ανεργίας και η δημιουργία μιας δέσμης προληπτικών μέτρων που στοχεύουν στην ενίσχυση της ζήτησης της νεανικής εργασίας, στην απόκτηση και ανάπτυξη των δεξιοτήτων των νέων αλλά και στην ομαλή τους μετάβαση από την εκπαίδευση στην απασχόληση.

Τα παραπάνω στοιχεία καθιστούν σημαντικό να υιοθετηθούν μέτρα και πρωτοβουλίες με την ενεργοποίηση του συνόλου των οργανισμών και φορέων σχεδιασμού, άσκησης και υλοποίησης πολιτικών για την εκπαίδευση, την απασχόληση και την επιχειρηματικότητα στο πλαίσιο της επικουρικότητας.

ΟΙ ΥΠΟΣΤΟΧΟΙ

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 3.1

Δημιουργία αξιοπρεπών και βιώσιμων θέσεων εργασίας για τους νέους και αντιμετώπιση της νεανικής ανεργίας.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 3.2

Υποστήριξη της νεανικής επιχειρηματικότητας

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 3.3

Κατάλληλη προετοιμασία των νέων για την είσοδό τους στην επαγγελματική ζωή.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 3.1

Δημιουργία αξιοπρεπών και βιώσιμων θέσεων εργασίας για τους νέους και αντιμετώπιση της νεανικής ανεργίας

3.1.1
Η δημιουργία ενός πλαισίου που ενισχύει και προστατεύει τα εργασιακά δικαιώματα των νέων.

3.1.2
Η δημιουργία και ενίσχυση υποστηρικτικών δομών και προγραμμάτων για την καταπολέμηση της ανεργίας των νέων και την παροχή κινήτρων για την απασχόληση.

3.1.3
Η βελτίωση της σύνδεσης της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας.

3.1.4
Η εξασφάλιση ίσης μεταχείρισης των νέων εργαζομένων, ανεξαρτήτως καταγωγής, θρησκεύματος, σωματικών/ πνευματικών ικανοτήτων, φύλου ή σεξουαλικού προσανατολισμού.

3.1.5
Η πρόληψη της εργασιακής διαρροής στο εξωτερικό (brain drain), η αξιοποίηση του ταλέντου Ελλήνων νέων που ζουν και εργάζονται στο εξωτερικό και η διασύνδεσή τους με νέους και επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Ποσοστό ικανοποίησης νέων από την εργασιακή τους κατάσταση.
Ποσοστά απασχόλησης των κατόχων διαφόρων επιπέδων εκπαίδευσης.
Ποσοστό νέων μισθωτών.
Ποσοστό νέων αυτοαπασχολούμενων.
Ποσοστό καταγγελιών από νέους στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας.
Αριθμός ελέγχων από όπου προκύπτει αδήλωτη εργασία για νέους, συμπεριλαμβανομένων και των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων.
Ποσοστό νέων σε συνδικαλιστικές ενώσεις και επαγγελματικές ενώσεις.
Ποσοστό νέων ανέργων ανάμεσα στον ενεργό πληθυσμό.
Ποσοστό μακροχρόνιων νέων ανέργων.
Ποσοστό νέων με προσωρινά συμβόλαια εργασίας.
Ποσοστό νέων εγγεγραμμένων στον ΟΑΕΔ.
Ποσοστό νέων που έλαβαν υποστήριξη από τον ΟΑΕΔ ή άλλο δημόσιο οργανισμό για εύρεση εργασίας.
Ποσοστό νέων γεωργών και εργαζομένων στον πρωτογενή τομέα.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)
Ποσοστό νέων ΑμΕΑ στον εργασιακό χώρο.
Ποσοστό νέων ευάλωτων κοινωνικών ομάδων στον εργασιακό χώρο.
Ποσοστό νέων γυναικών στον εργασιακό χώρο.
Ποσοστό νέων γυναικών σε θέσεις ευθύνης.
Ποσοστό μισθολογικού αντικρίσματος έναντι εργασίας ίσης αξίας ανάμεσα σε άντρες και γυναίκες. Ποσοστό νέων που συμμετέχουν στα προγράμματα του ΟΑΕΔ.
Ποσοστό θέσεων που δημοσιοποιήθηκαν στη Δι@υγεια και καλύφθηκαν από νέους.
Ποσοστό θέσεων του ιδιωτικού τομέα που ανακοινώθηκαν και καλύφθηκαν από νέους.
Ποσοστό νέων πτυχιούχων και ερευνητών που έφυγαν στο εξωτερικό για λόγους εργασίας.
Ποσοστό νέων πτυχιούχων και ερευνητών που επέστρεψαν στην Ελλάδα.
Ποσοστό νέων του εξωτερικού που δηλώνουν επιθυμία για επιστροφή.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 3.2

Υποστήριξη της νεανικής επιχειρηματικότητας

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο συγκεκριμένος υποστόχος επικεντρώνεται στην ενίσχυση και προώθηση της επιχειρηματικότητας και της αυτοαπασχόλησης μέσα από τη δημιουργία ενός πλαισίου που αγκαλιάζει και ενθαρρύνει τις επιχειρηματικές πρωτοβουλίες των νέων, αλλά και τους εξοπλίζει με τα απαραίτητα εφόδια για να υλοποιήσουν τα σχέδιά τους. Στον υποστόχο αυτό λαμβάνονται επίσης υπόψη οι πρόσφατες εξελίξεις αναφορικά με την ανάπτυξη του τομέα της Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας που διευκολύνουν τη συμμετοχή όσων πολιτών επιθυμούν σε παραγωγικές δραστηριότητες που αναπτύσσονται με σεβασμό στον άνθρωπο και το περιβάλλον.

Στο πλαίσιο αυτό, προτείνονται:

3.2.1
Η δημιουργία ευνοϊκού περιβάλλοντος για τη νεανική επιχειρηματικότητα.

3.2.2
Η καλλιέργεια επιχειρηματικών δεξιοτήτων από νεαρή ηλικία.

3.2.3
Η ενίσχυση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στους τομείς της έρευνας και της καινοτομίας.

3.2.4
Η προώθηση της κοινωνικής και αλληλέγγυας οικονομίας και επιχειρηματικότητας ως προοπτικής για τους νέους.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Ποσοστό αυτοαπασχολούμενων νέων.
Ποσοστό νέων που δημιουργούν τη δική τους επιχείρηση.
Ποσοστό νέων που αξιοποιούν κρατικά χρηματοδοτικά εργαλεία για την επιχειρηματικότητα.
Ποσοστό νέων που δραστηριοποιούνται επιχειρηματικά στον πρωτογενή τομέα.
Ποσοστό νέων που επωφελούνται από προγράμματα κατάρτισης στην επιχειρηματικότητα.
Ποσοστό νέων που συμμετέχουν στο πρόγραμμα Erasmus+ για νέους επιχειρηματίες.
Ποσοστό νέων που κάνουν χρήση συνεργατικών χώρων εργασίας.
Ποσοστό νέων που λάβανε υποστηρικτικές υπηρεσίες από κέντρα στήριξης της ΚΑΛΟ.
Ποσοστό νέων που συμμετέχουν σε κοινωνικές επιχειρήσεις.
Ποσοστό νέων φυλακισμένων, αποφυλακισθέντων και νέων παραβατών σε δράσεις κοινωνικής επιχειρηματικότητας.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 3.3

Κατάλληλη προετοιμασία των νέων για την είσοδό τους στην επαγγελματική ζωή

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Βασική προϋπόθεση για την επίτευξη του παρόντος υποστόχου είναι οι νέοι να λαμβάνουν τα κατάλληλα εφόδια για να μπορούν να εισέλθουν στην επαγγελματική ζωή. Σημαντικό, επίσης, είναι οι νέοι να λαμβάνουν την κατάλληλη καθοδήγηση για την επιλογή επαγγελματικής απασχόλησης, αλλά και να αναπτύσσουν δεξιότητες που θα τους βοηθήσουν να είναι προσαρμοστικοί στο επαγγελματικό περιβάλλον (career adaptability), συμπεριλαμβανομένων και των νέων με λιγότερες ευκαιρίες.

Στο πλαίσιο όλων αυτών είναι απαραίτητο να επιδιωχθούν τα ακόλουθα:

3.3.1
Η ανάπτυξη δεξιοτήτων για την επαγγελματική ζωή και για επιχειρηματική δράση μέσα από την τυπική και τη μη τυπική εκπαίδευση.

3.3.2
Ο επαρκής και εμπεριστατωμένος επαγγελματικός προσανατολισμός.

3.3.3
Η κατάρτιση ευάλωτων κοινωνικών ομάδων ώστε να αποκτήσουν δεξιότητες και εμπειρία που θα τους βοηθήσει στην επαγγελματική τους εξέλιξη.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Ποσοστό νέων που έλαβαν κατάρτιση στα σχολεία σχετικά με την επιχειρηματικότητα.
Ποσοστό νέων που επωφελούνται από προγράμματα μαθητείας του ΟΑΕΔ.
Ποσοστό νέων που έχουν λάβει voucher κατάρτισης.
Ποσοστό νέων εκτός απασχόλησης, εκπαίδευσης ή κατάρτισης.
Ποσοστό νέων που συμμετέχουν σε προγράμματα μαθητείας.
Ποσοστό νέων που βρήκαν εργασία μέσα από Γραφεία Σταδιοδρομίας Πανεπιστημίων.
Ποσοστό ερευνών που αφορούν στη σύνδεση εκπαίδευσης και επαγγελματικής ζωής.
Ποσοστό νέων και ατόμων που εξυπηρετούνται από Κέντρα Συμβουλευτικής και προσανατολισμού νέων έως 25 ετών.
Ποσοστό νέων που έχουν λάβει καθοδήγηση στο πλαίσιο του σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού.
Ποσοστό φορέων που χρησιμοποιούν το YouthPass.
Ποσοστό νέων που εντάχθηκαν στα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας.
Ποσοστό νέων φυλακισμένων, αποφυλακισμένων και απεξαρτημένων που έλαβαν κατάρτιση ή είχαν συμμετοχή σε πρόγραμμα μαθητείας.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)
Ποσοστό νέων μεταναστών στην αγορά εργασίας.
Ποσοστό νέων μεταναστών που έλαβαν κατάρτιση ή είχαν συμμετοχή σε πρόγραμμα μαθητείας.
Ποσοστό νέων που μιλούν πάνω από 2 γλώσσες.

ΣΤΟΧΟΣ 4

ΥΓΕΙΑ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΚΑΙ ΕΥΕΞΙΑ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΣΤΟΧΟΥ

Η υγεία αποτελεί βασική προϋπόθεση για την ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου και της ευημερίας του σε όλους τους τομείς του ανθρώπινου βίου. Το δικαίωμα στην υγεία κατοχυρώνεται ως ατομικό (αρ. 7 παρ. 2) και ως κοινωνικό δικαίωμα (αρ. 21 παρ. 3) από το Σύνταγμα της χώρας, όπως και το δικαίωμα στην προστασία της υγείας και της γενετικής ταυτότητας. Ιδιαίτερη σημασία αποδίδεται και από το Ψήφισμα του ΟΗΕ για την Ατζέντα 2030 (A/RES/70/1, 2015), στην Υγεία και την Ευημερία για όλους και σε όλες τις ηλικίες (ΣΒΑ 3), ενώ ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας υπογραμμίζει την προσοχή που θα πρέπει να δοθεί στην υγεία των εφήβων.

Η στήριξη της υγείας και της ευημερίας των νέων δίνει έμφαση σε έξι βασικούς τομείς:

Στην προώθηση της ψυχικής και σεξουαλικής υγείας, του αθλητισμού, της σωματικής άσκησης και του υγιεινού τρόπου ζωής.

Στην πρόληψη και θεραπεία τραυματισμών, διατροφικών διαταραχών, εξαρτήσεων και κατάχρησης ουσιών.

Στην εκπαίδευση για τη διατροφή.

Στην προώθηση των συνεργασιών μεταξύ σχολείων, συμβούλων νέων, επαγγελματιών υγείας και αθλητικών οργανώσεων.

Σε δομές υγείας για τους νέους.

Στην ευαισθητοποίηση των νέων σχετικά με τον αθλητισμό ως μέσο προώθησης της ομαδικής εργασίας, της διαπολιτισμικής μάθησης και το αίσθημα της ευθύνης.

Για να μπορέσει η νεολαία να αξιοποιήσει πλήρως τις δυνατότητές της και να διατηρήσει, στην ενηλικίωσή της, τις συνήθειες ενός υγιούς τρόπου ζωής οφείλουμε να τη βοηθήσουμε να έχει καλή σωματική και ψυχική υγεία και να είναι κοινωνικά και συναισθηματικά ανθεκτική. Δίνοντας έμφαση, από την εφηβική ηλικία, στην πρόληψη και βελτιώνοντας την ποιότητα της φροντίδας δημιουργούμε τις προϋποθέσεις

εκείνες που θα επιτρέψουν στους νέους να είναι υγιείς και να έχουν μια καλή ποιότητα ζωής.

Παράλληλα, συμβάλλουμε στη δημιουργία υποστηρικτικών συνθηκών για τους νέους με την ενδυνάμωση διαπροσωπικών, αρμονικών και ισότιμων σχέσεων δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στο σεβασμό και στην αξιοπρέπεια της προσωπικότητάς τους.

Η βαθμολόγηση της χώρας μας σύμφωνα με τους διεθνείς δείκτες ανάπτυξης για τη νεολαία (Youth Development Indicators) στον τομέα της υγείας και ευεξίας (Health & Well-being Score) είναι: 0.76 σε κλίμακα από 0-1, ενώ η χώρα μας στο θέμα της Υγείας και Ευεξίας κατατάσσεται στην 54η θέση (Health & Well-being Rank).

ΟΙ ΥΠΟΣΤΟΧΟΙ

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 4.1

Η παροχή υπηρεσιών υγείας (προαγωγή της υγείας, πρόληψη ασθενειών και κλινική φροντίδα) στη βάση της ισότιμης και καθολικής πρόσβασης σε όλες τις νέες και τους νέους που ζουν στη χώρα μας.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 4.2

Η ενθάρρυνση των νέων να έχουν καλή φυσική κατάσταση και υγιεινό τρόπο ζωής.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 4.3

Η πρόσβαση και η βελτίωση των υπηρεσιών φροντίδας ψυχικής υγείας των νέων ανεξάρτητα του τόπου κατοικίας τους.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 4.4

Η ενδυνάμωση της κοινωνικής και συναισθηματικής υγείας των νέων.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 4.1

Η παροχή υπηρεσιών υγείας (προαγωγή της υγείας, πρόληψη ασθενειών και κλινική φροντίδα) στη βάση της ισότιμης και καθολικής πρόσβασης σε όλες τις νέες και τους νέους που ζουν στη χώρα μας

4.1.1

Η βελτίωση των υπηρεσιών υγείας στις περισσότερο ευάλωτες ομάδες παιδιών, εφήβων και νέων με κατάλληλες παρεμβάσεις, στη βάση του σεβασμού των δικαιωμάτων τους, της ισότητας, της αναγνώρισης και αποδοχής της ιδιαιτερότητάς τους.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Ποσοστό των νέων που έχουν κάνει χρήση των υπηρεσιών υγείας τον τελευταίο χρόνο.
Ποσοστό των νέων ευάλωτων πληθυσμιακών ομάδων που έχουν κάνει χρήση υπηρεσιών υγείας τον τελευταίο χρόνο (εκτός εμβολιασμού).
Ποσοστό των νέων προσφύγων και μεταναστών που έχουν εμβολιαστεί.
Ποσοστό των νέων Ρομά που έχουν εμβολιαστεί.
Ποσοστό των νέων 18-24 ετών που δεν ικανοποίησαν ανάγκες ιατρικής περίθαλψης λόγω χρόνου αναμονής ή και μακρινής απόστασης.
Ποσοστό των νέων που δηλώνουν ικανοποιημένοι από τις υπηρεσίες υγείας για τις οποίες έκαναν χρήση τον τελευταίο χρόνο.
Αριθμός προγραμμάτων Αγωγής Υγείας σε νέους Ρομά με έμφαση στις νέες γυναίκες.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 4.2

Η ενθάρρυνση των νέων να έχουν καλή φυσική κατάσταση και υγιεινό τρόπο ζωής

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Είναι σημαντικό να βοηθήσουμε τους νέους να έχουν καλή φυσική κατάσταση, προκειμένου να αναπτυχθούν υιοθετώντας συνήθειες που θα ευνοούν την υγεία τους.

Προς την κατεύθυνση επίτευξης αυτού του υποστόχου είναι απαραίτητα τα παρακάτω:

4.2.1
Η προώθηση καλών διατροφικών συνηθειών, η ενθάρρυνση των νέων να υιοθετήσουν υγιεινές συνήθειες στη διατροφή τους αλλά και η δυνατότητά τους να έχουν πρόσβαση σε θρεπτικά τρόφιμα αποτελούν τη βάση για την ανάπτυξη ενός υγιούς οργανισμού κατά την ενήλικη ζωή.

4.2.2
Η ενθάρρυνση των νέων να υιοθετήσουν ένα ενεργό τρόπο ζωής, αλλά και η δυνατότητά τους να έχουν πρόσβαση σε προγράμματα που ενθαρρύνουν τη σωματική δραστηριότητα και τον αθλητισμό αποτελούν εφόδια για ένα υγιές και ποιοτικό επίπεδο ζωής. Περισσότερο συγκεντρωμένοι, περισσότερο παραγωγικοί, με καλύτερες επιδόσεις στο σχολείο.

4.2.3
Η ανάπτυξη και η κατάκτηση του αισθήματος ευθύνης των νέων ως προς την υγεία τους, είτε αυτό αφορά τη στοματική ή ατομική υγιεινή, τη διατροφή, είτε τις επιλογές μιας υγιούς και ασφαλούς συμπεριφοράς (τραυματισμοί, κάπνισμα, αλκόολ, ναρκωτικά).

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Ποσοστό των νέων που έχουν φυσιολογικό βάρος για την ηλικία τους.
Ποσοστό των νέων που ασκούνται ή / και αθλούνται.
Ποσοστό των νέων που καταναλώνουν φρούτα και ποσοστό των νέων που καταναλώνουν λαχανικά την ημέρα.
Ποσοστό πασχόντων από διαβήτη.
Ποσοστό νέων μητέρων που θήλασαν από 6 έως 12 μήνες.
Ποσοστό των νέων που δεν επισκέφτηκαν γιατρό τον τελευταίο χρόνο.
Ποσοστό των νέων που δηλώνουν ότι καπνίζουν.
Ποσοστό των νέων που καταναλώνουν αλκοόλ.
Ποσοστό των νέων που καταναλώνουν αλκοόλ σε χώρους εστίασης και αναψυχής.
Ποσοστό των νέων που καταναλώνουν οπιούχα προϊόντα.
Αριθμός αιφνίδιων θανάτων αθλητών.
Ποσοστό των νέων που έλαβαν κυρώσεις από τον έλεγχο οδηγικής συμπεριφοράς σε σχέση με το αλκοόλ.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)
Ποσοστό των νέων που δηλώνουν ότι υπήρξαν επιβάτες σε όχημα που ο οδηγός είχε καταναλώσει πολύ αλκοόλ.
Ποσοστό των νέων που αναφέρουν τραυματισμούς που σχετίζονται με οδικά και τροχαία ατυχήματα.
Ποσοστό των νέων που αναφέρουν τραυματισμούς που σχετίζονται με δραστηριότητες στη θάλασσα.
Αριθμός εκστρατειών ενημέρωσης που προάγουν την υγιή και ασφαλή συμπεριφορά των νέων.
Ποσοστό των νέων που ενημερώθηκαν από εκστρατείες.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 4.3

Η πρόσβαση και η βελτίωση των υπηρεσιών φροντίδας ψυχικής υγείας των νέων ανεξάρτητα του τόπου κατοικίας τους

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Είναι σημαντικό οι νέοι να εκφράζουν έναν ικανοποιητικό βαθμό ψυχικής ευημερίας αλλά και να είναι ενημερωμένοι και ευαισθητοποιημένοι για τα ψυχικά νοσήματα, τα δικαιώματα των ψυχικά ασθενών και την υπεράσπιση της αξιοπρέπειάς τους σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής τους.

Στο πλαίσιο αυτό θεωρούνται απαραίτητα τα εξής:

4.3.1
Η ενίσχυση καινοτόμων μέτρων για την πρόληψη, έγκαιρη διάγνωση και αποτελεσματική αντιμετώπιση προβλημάτων ψυχικής υγείας, όπως και η συμβολή στη δημιουργία ευνοϊκού κοινωνικο-οικονομικού περιβάλλοντος για την καταπολέμηση της προκατάληψης της ψυχικής ασθένειας.

4.3.2
Η εκπαίδευση των ίδιων των νέων για θέματα ψυχικής υγείας, η ενθάρρυνσή τους να συμπεριφέρονται με σεβασμό, χωρίς διακρίσεις ή προκαταλήψεις, αλλά και η δημιουργία υποστηρικτικών συνθηκών (οικογένεια, φίλοι, σχολείο, στρατός, εργασία) που ενθαρρύνουν τη διαμόρφωση ενός κλίματος αμοιβαίου σεβασμού, κατανόησης και αποδοχής της προσωπικότητάς τους.

4.3.3
Η ενίσχυση της γνώσης των νέων σχετικά με τα θεμελιώδη δικαιώματά τους ιδιαίτερα όσον αφορά στην προστασία των προσωπικών πληροφοριών και δεδομένων.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Ποσοστό των νέων που δηλώνουν άγχος ή κατάθλιψη (μητρική κατάθλιψη).
Ποσοστό των νέων που δηλώνουν ψυχικές διαταραχές τον τελευταίο μήνα.
Ποσοστό των νέων που σκέφτηκαν την αυτοκτονία τον τελευταίο χρόνο.
Αριθμός αυτοτραυματισμών.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 4.4

Η ενδυνάμωση της κοινωνικής και συναισθηματικής υγείας των νέων

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Για την επίτευξη του παρόντος υποστόχου είναι αναγκαία τα ακόλουθα:

4.4.1
Η ενίσχυση της κοινωνικής και συναισθηματικής ανάπτυξης των εφήβων και των νέων, η βελτίωση των αντίστοιχων κοινωνικών δεξιοτήτων τους και η προαγωγή της συναισθηματικής νοημοσύνης με ιδιαίτερη έμφαση στην καταπολέμηση του εκφοβισμού, ηλεκτρονικού ή μη.

4.4.2
Η υποστήριξη των νέων όσον αφορά στις σχέσεις και τη σεξουαλικότητα και στην πρόσβασή τους σε έγκαιρες και κατάλληλες πληροφορίες, αποτελούν βασικές παραμέτρους για τη διασφάλιση του δικαιώματος της ιδιωτικότητας και της σωματικής ακεραιότητας.

4.4.3
Η υποστήριξη των πιο ευάλωτων εφήβων και νέων με κατάλληλες παρεμβάσεις στη βάση του σεβασμού των δικαιωμάτων τους, της ισότητας, της αναγνώρισης και αποδοχής της ιδιαιτερότητάς τους.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Ποσοστό των νέων που αναφέρουν ότι η πρώτη τους σεξουαλική εμπειρία δεν ήταν ηθελημένη.
Ποσοστό των κοριτσιών / νέων γυναικών που χρησιμοποιούν χάπι αντισύλληψης.
Ποσοστό των νέων με μεταδιδόμενα νοσήματα.
Ποσοστό των κοριτσιών / νέων γυναικών που υποβλήθηκαν σε διακοπή κύησης.
Ποσοστό των νέων που αισθάνονται μόνοι.
Ποσοστό των νέων που έχουν κάποιον να μιλήσουν ελεύθερα.
Ποσοστό των νέων που δηλώνουν ότι υπάρχει κάποιος από το οικογενειακό ή φιλικό περιβάλλον που τους βοηθάει να αισθάνονται ασφάλεια και ευτυχία.
Ποσοστό νέων γυναικών που συμμετέχουν σε ενημερωτικές δράσεις και προγράμματα για θέματα σεξουαλικής αγωγής, οικογενειακού προγραμματισμού και συνθηκών υγιεινής.

ΣΤΟΧΟΣ 5

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΣΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΣΤΟΧΟΥ

Η συμμετοχή αποτελεί ένα θεμελιώδες (ανθρώπινο) δικαίωμα, το οποίο προστατεύεται από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών και περιλαμβάνεται στη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού (Άρθρο 12). Συνίσταται στη διαδικασία της εμπλοκής των νέων στις αποφάσεις και τους θεσμούς που επηρεάζουν τη ζωή τους. Μέσω της ενεργούς συμμετοχής, οι νέοι ενδυναμώνονται και αποκτούν έναν ζωτικό ρόλο τόσο στην προσωπική τους ανάπτυξη, όσο και στην ανάπτυξη των κοινοτήτων στις οποίες διαβιούν. Επιπλέον, μέσω της συμμετοχής προάγεται η κοινωνική ένταξη των νέων, καταπολεμάται ο κοινωνικός αποκλεισμός και δημιουργούνται δεσμοί ανάμεσα στις γενεές. Η εξασφάλιση της συμμετοχής των νέων είναι ουσιώδους σημασίας για τη σθεναρή λειτουργία των δημοκρατιών μας και για τη βιωσιμότητα των πολιτικών που έχουν επίδραση στη ζωή των ίδιων των νέων.

Η συμμετοχή στη δημοκρατική ζωή περιλαμβάνει τουλάχιστον τέσσερις διαφορετικές διαστάσεις:

Τη συμμετοχή στο πλαίσιο των υφιστάμενων θεσμών της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας, όπως είναι η συμμετοχή σε εκλογικές διαδικασίες (π.χ. άσκηση του εκλογικού δικαιώματος), καθώς και η συμμετοχή σε πολιτικά κόμματα, τοπικά και εθνικά κοινοβούλια, τοπικά συμβούλια νέων, κοινοβούλια νέων, κλπ.

Τη συμμετοχή πέρα από τους επίσημους πολιτικούς θεσμούς, όπως είναι η συμμετοχή σε κοινωνικά κινήματα, σε δράσεις πολιτικής διαμαρτυρίας (π.χ. διαδηλώσεις, κλπ.), σε εκστρατείες για μεμονωμένα θέματα, σε ενέργειες που συνδέονται με τον καταναλωτισμό (π.χ. μποϋκοτάρισμα προϊόντων ή εταιρειών), κλπ. Όπως καταδεικνύουν επιστημονικές έρευνες σε διεθνές επίπεδο οι νέοι φαίνεται να προτιμούν ολοένα και περισσότερο τέτοιου είδους εναλλακτικές μορφές πολιτικής συμμετοχής έναντι των παραδοσιακών και επίσημων μορφών πολιτικής δράσης.

Τη συμμετοχή σε οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών και σε δραστηριότητες εθελοντισμού. Η συμμετοχή σε τέτοιου είδους οργανώσεις και δραστηριότητες λειτουργεί συμπληρωματικά ως προς την πολιτική συμμετοχή και καταδεικνύει το επίπεδο ενσωμάτωσης των νέων σε μία κοινωνία.

Την offline και την online συμμετοχή. Χωρίς αμφιβολία, η επέκταση της κινητής τηλεφωνίας και των μέσων κοινωνικής δικτύωσης έχει δώσει μια καινούργια ώθηση στη συμμετοχή των νέων. Η ευκολότερη πρόσβαση σε πληροφορίες και ιδέες, καθώς και οι δυνατότητες οργάνωσης και κινητοποίησης που προσφέρουν αυτά τα εργαλεία, έχουν ενδυναμώσει σημαντικά τους νέους. Όπως δείχνουν τα εμπειρικά δεδομένα, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης αυξάνουν τις πιθανότητες συμμετοχής των νέων σε πολιτικές συζητήσεις και διαβουλεύσεις – ιδίως σε ότι αφορά τις ώριμες δημοκρατίες – συνεπώς, χρειάζεται να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στον ρόλο τους μιας και όπως φαίνεται ο χώρος αυτός συνιστά προνομιακό πεδίο δράσης για τους νέους.

Σε κάθε περίπτωση, η κουλτούρα δημοκρατικής συμμετοχής, προκειμένου να εμπεδωθεί πραγματικά από τους νέους, χρειάζεται να επεκταθεί πέρα από την επίσημη πολιτική διαδικασία. Όπως αναφέρει ο Pateman, «Η ύπαρξη των θεσμών της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας δεν επαρκεί για τη δημοκρατία · η κοινωνικοποίηση και κοινωνική εκπαίδευση για τη δημοκρατία πρέπει να πραγματοποιείται και σε άλλες σφαίρες προκειμένου τα άτομα να αναπτύσσουν τις απαραίτητες ψυχολογικές ποιότητες και στάσεις για τη δημοκρατία». Γι' αυτό, η προαγωγή της συμμετοχής μπορεί να στηριχθεί σε μια σειρά ποικίλων ενεργειών και πρωτοβουλιών, που υλοποιούνται σε διαφορετικά επίπεδα και περιβάλλοντα.

Τέλος, η προώθηση της συμμετοχής των νέων αποτελεί μια από τις βασικές προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήδη από το 2001, όταν μέσω του Λευκού Βιβλίου για τη Νεολαία διαμορφώθηκε – για πρώτη φορά – ένα σταθερό πλαίσιο για την επίσημη ενσωμάτωσή της στη χάραξη πολιτικών για τους νέους σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Επίσης, η πολιτική συμμετοχή καθώς και η συμμετοχή σε οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών (political and civic participation) συνιστούν έναν από τους πέντε βασικούς τομείς μέτρησης της ανάπτυξης των νέων (youth development) με βάση τους στόχους για τη βιώσιμη ανάπτυξη, όπως έχουν τεθεί από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών.

ΟΙ ΥΠΟΣΤΟΧΟΙ

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 5.1

Αύξηση της εκπροσώπησης των νέων στους θεσμούς της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και στις οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 5.2

Αύξηση της συμμετοχής των νέων σε εθελοντικές οργανώσεις και εθελοντικές δραστηριότητες.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 5.3

Ανάπτυξη μηχανισμών διαλόγου και διαβούλευσης με τους νέους – συμμετοχή των νέων σε διαδικασίες και δομές λήψης αποφάσεων για θέματα που τους αφορούν, σε τοπικό, εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 5.4

Προώθηση της συμμετοχής των νέων με λιγότερες ευκαιρίες (π.χ. νέοι με μεταναστευτικό υπόβαθρο, νέοι Ρομά, νέοι που διαβιούν κάτω από το όριο της φτώχειας, κλπ.) και των νέων που υπο-αντιπροσωπεύονται στην πολιτική ζωή και τις οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών, λαμβάνοντας υπόψη και τη διάσταση του φύλου.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 5.5

Ανάπτυξη νέων μορφών συμμετοχής στις δημοκρατικές διαδικασίες, με ιδιαίτερη έμφαση στην ηλεκτρονική συμμετοχή (e-participation) καθώς και στο ρόλο των μέσων κοινωνικής δικτύωσης.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 5.1

Αύξηση της εκπροσώπησης των νέων στους θεσμούς της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και στις οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών

5.1.1

Εκπαίδευση στην ιδιότητα του δημοκρατικού πολίτη στο πλαίσιο του σχολείου, και συγκεκριμένα: καλλιέργεια ηθικής και κοινωνικής υπευθυνότητας στους νέους προκειμένου να ενδιαφερθούν για την πολιτική και να σκέφτονται τους εαυτούς τους ως ενεργούς πολίτες· πολιτικός εγγραμματισμός, ο οποίος συνίσταται στην απόκτηση γνώσεων και στην κατανόηση βασικών εννοιών και γεγονότων αναφορικά με τους κοινωνικούς, πολιτικούς και πολιτειακούς θεσμούς, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των πολιτών· προαγωγή ενός συστήματος αρχών, αξιών, στάσεων και συμπεριφορών που να συνάδουν με τη φύση και τις πρακτικές της δημοκρατίας, κλπ. Να σημειωθεί ότι η ύπαρξη, σε εθνικό επίπεδο, ενός ολοκληρωμένου συστήματος εκπαίδευσης για την ιδιότητα του πολίτη και για το ρόλο του ψηφοφόρου, αποτελεί έναν από τους τρόπους μέτρησης της πολιτικής συμμετοχής σύμφωνα με τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών.

5.1.2

Εκπαίδευση στην ιδιότητα του δημοκρατικού πολίτη στο πλαίσιο της οικογένειας.
Για την επίτευξη του στόχου αυτού απαιτείται πρώτα απ' όλα ενίσχυση της δημοκρατικής λειτουργίας της ίδιας της οικογένειας.

5.1.3

Εκπαίδευση στην ιδιότητα του δημοκρατικού πολίτη, στο πλαίσιο δράσεων μη τυπικής και άτυπης μάθησης που διενεργούνται στον ελεύθερο χρόνο των νέων, με τη συνεισφορά και των συμβούλων νέων.

5.1.4

Παροχή ευκαιριών συμμετοχής και άσκησης της ενεργού πολιτειότητας για τη νεολαία, ιδίως τη μαθητική.

5.1.5
Μείωση του ορίου ηλικίας ψήφου, καθώς και του ορίου ηλικίας που αφορά στην άσκηση του δικαιώματος του εκλέγεσθαι.

5.1.6
Εφαρμογή ποσοστώσεων υπέρ της συμμετοχής των νέων, σε ψηφοδέλτια.

5.1.7
Μεγαλύτερη εκπροσώπηση των νέων σε τοπικές επιτροπές και δημοτικά όργανα, ενθάρρυνση της συμμετοχής τους σε οργανώσεις παντός είδους (πολιτικές, συνδικαλιστικές, επαγγελματικές, κλπ.), καθώς και σε δραστηριότητες που στοχεύουν στην υποστήριξη/βελτίωση της τοπικής κοινότητας.

5.1.8
Περισσότερη και ποιοτικότερη ενημέρωση των νέων σχετικά με τις υφιστάμενες ευκαιρίες συμμετοχής, τα δημοκρατικά δικαιώματα, τη λειτουργία των πολιτικών και πολιτειακών θεσμών, το ελληνικό εκλογικό σύστημα και τις εκλογικές διαδικασίες.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Επίπεδα συμμετοχής (σε ποσοστά) των νέων στις τοπικές, περιφερειακές και εθνικές εκλογές, καθώς και στις Ευρωεκλογές.
Αριθμός νέων, ηλικίας 18-30 ετών, που έχουν εκλεγεί σε δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια της χώρας, στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, καθώς και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.
Επίπεδα συμμετοχής (σε ποσοστά) των νέων σε οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών, όπως σε αθλητικούς συλλόγους, οργανώσεις νέων, πολιτικές νεολαίες, πολιτιστικούς συλλόγους, συνδικάτα/επαγγελματικά σωματεία, θρησκευτικές οργανώσεις, επιστημονικούς συλλόγους, κλπ.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 5.2

Αύξηση της συμμετοχής των νέων σε εθελοντικές οργανώσεις και εθελοντικές δραστηριότητες

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο εθελοντισμός συνδέεται με τη συμμετοχή των νέων με τουλάχιστον δύο τρόπους:

Πρώτον, ο ίδιος ο εθελοντισμός συνιστά μια μορφή συμμετοχής που βασίζεται σε ένα αίσθημα αλληλεγγύης ανάμεσα στους νέους και σε άλλες κοινωνικές ομάδες για ανιδιοτελή προσφορά απέναντι στα υπόλοιπα μέλη της κοινωνίας·

Δεύτερον, ο εθελοντισμός αποτελεί ένα μονοπάτι για περισσότερη συμμετοχή και σε άλλες σφαίρες της δημοκρατικής ζωής, από την εκπαίδευση μέχρι και την απασχόληση.

Επιπλέον, ο εθελοντισμός προσφέρει σημαντικές ευκαιρίες άσκησης της ενεργού πολιτειότητας μιας και μέσω των εθελοντικών δραστηριοτήτων οι νέοι, αφενός λαμβάνουν μέρος στη διευθέτηση κοινωνικών, ανθρωπιστικών και περιβαλλοντικών θεμάτων και, αφετέρου, αποκτούν πολύτιμη άτυπη εμπειρία μάθησης και αξίες όπως, ο διάλογος, ο αμοιβαίος σεβασμός, η διαπολιτισμική κατανόηση και η αλληλεγγύη. Επίσης, ο εθελοντισμός μπορεί να παρέχει τα μέσα για προσωπική εξέλιξη, αυτοβελτίωση, ενώ, ταυτόχρονα, μέσω του εθελοντισμού τα άτομα αισθάνονται περισσότερο σημαντικά και αναγκαία στην κοινότητα.

Ειδικότερα, σε ότι αφορά στον εθελοντισμό, μεταξύ άλλων, χρειάζεται να επιδιωχθούν τα ακόλουθα:

5.2.1
Ανάδειξη και αναγνώριση της αξίας του εθελοντισμού μεταξύ των νέων μέσα από στοχευμένες εκστρατείες ενημέρωσης.

5.2.2
Δημιουργία ευκαιριών συμμετοχής σε εθελοντικές δραστηριότητες για όλους τους νέους, συμπεριλαμβανομένων και των νέων με λιγότερες ευκαιρίες.

5.2.3
Προώθηση και ανάπτυξη του εθελοντισμού, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

5.2.4
Προώθηση και ανάπτυξη του εθελοντισμού, στο πλαίσιο της λειτουργίας του σχολείου.

5.2.5
Επαρκής εκπαίδευση και προετοιμασία, καθώς και παροχή κατάλληλου εξοπλισμού (όπου είναι απαραίτητο) για τους νέους εθελοντές.
Η υποστήριξη αυτή μπορεί να παρέχεται τόσο από τους επίσημους φορείς του κράτους, όσο και από οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών εφόσον διαθέτουν τη σχετική τεχνογνωσία και επάρκεια.

5.2.6
Ανάπτυξη μηχανισμών αναγνώρισης και πιστοποίησης των γνώσεων και δεξιοτήτων που αποκτώνται κατά τη διάρκεια της συμμετοχής των νέων σε εθελοντικές δραστηριότητες και διασύνδεσή τους με το εκπαιδευτικό σύστημα και την απασχόληση.

5.2.7
Δημιουργία επαρκούς νομοθετικού πλαισίου για την εκπαίδευση και την ασφαλιστική κάλυψη των εθελοντών, καθώς και τη λειτουργία, χρηματοδότηση και αξιολόγηση των εθελοντικών οργανώσεων που αξιοποιούν την προσφορά των νέων.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Επίπεδα συμμετοχής (σε ποσοστά) των νέων σε εθελοντικές οργανώσεις, σε εθνικό επίπεδο.
Ποσοστά των νέων που συμμετέχουν σε οργανωμένες εθελοντικές δραστηριότητες, σε τοπικό, εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο.
Ποσοστά των νέων που συμμετέχουν σε οργανωμένες εθελοντικές δραστηριότητες μέσω του σχολείου τους.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 5.3

Ανάπτυξη μηχανισμών διαλόγου και διαβούλευσης με τους νέους – συμμετοχή των νέων σε διαδικασίες και δομές λήψης αποφάσεων για θέματα που τους αφορούν, σε τοπικό, εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο υποστόχος αυτός περιλαμβάνει την εξασφάλιση της συμβολής των νέων σε όλα τα στάδια της πολιτικής διαδικασίας δηλαδή κατάρτιση, εφαρμογή, παρακολούθηση και αξιολόγηση πολιτικών και προγραμμάτων. Μέσω της συμμετοχής των νέων σε τέτοιου είδους διαδικασίες διασφαλίζεται ότι οι παραγόμενες πολιτικές αντικατοπτρίζουν τα δικαιώματα των νέων και εξυπηρετούν τα πραγματικά τους συμφέροντα.

Ειδικότερα, χρειάζεται να επιδιωχθεί:

5.3.1
Η εγκαθίδρυση συμβουλευτικών επιτροπών νεολαίας (π.χ. φόρουμ νεολαίας, συμβούλια νέων, κ.α.).

5.3.2
Η δημιουργία μηχανισμών δομημένου διαλόγου – σταθερών και μόνιμων ή και ad hoc διαβουλεύσεων για μεμονωμένα θέματα – ανάμεσα στους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής και τους νέους.

5.3.3
Η εξασφάλιση ευκαιριών συμμετοχής σε δομές λήψης αποφάσεων για όλους τους νέους.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Αριθμός των διαβουλεύσεων που διεξάγονται κατ' έτος μεταξύ των νέων και της Πολιτείας σχετικά με θέματα που τους αφορούν, καθώς και το ποσοστό των νέων που λαμβάνουν μέρος σε αυτές τις διαβουλεύσεις (π.χ. διαβουλεύσεις που διενεργούν τα διάφορα υπουργεία για σχέδια νόμου, κλπ.).
Αριθμός των σταθερών μηχανισμών / οργάνων διαλόγου / διαβούλευσης ανάμεσα στους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής και τους νέους, σε τοπικό και κεντρικό επίπεδο
Ποσοστό των νέων που λαμβάνουν μέρος σε διαβουλεύσεις που πραγματοποιούνται σε τοπικό επίπεδο, στο πλαίσιο του Ν. 3852/2010.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 5.4

Προώθηση της συμμετοχής των νέων με λιγότερες ευκαιρίες (π.χ. νέοι με μεταναστευτικό υπόβαθρο, νέοι Ρομά, νέοι που διαβιούν κάτω από το όριο της φτώχειας, κλπ.) και των νέων που υπο-αντιπροσωπεύονται στην πολιτική ζωή και τις οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών, λαμβάνοντας υπόψη και τη διάσταση του φύλου

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Όπως καταδεικνύει η επιστημονική έρευνα, τα επίπεδα συμμετοχής των νέων με λιγότερες ευκαιρίες σε επίσημες και ανεπίσημες μορφές πολιτικής δράσης τείνουν να είναι πολύ μικρότερα σε σύγκριση με εκείνα που αναφέρονται στους υπόλοιπους νέους. Ομοίως, η εκπροσώπηση των νέων γυναικών στους θεσμούς της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας εμφανίζεται πολύ μικρότερη από εκείνη των νέων ανδρών, σε διεθνές επίπεδο. Λαμβάνοντας υπόψη τα δεδομένα αυτά, θεωρείται απαραίτητο να επιδιωχθούν τα ακόλουθα:

5.4.1

Παροχή κατάλληλης και στοχευμένης πληροφόρησης, μιας και οι νέοι αυτής της κατηγορίας, συχνά δεν γνωρίζουν τα δικαιώματά τους ούτε και τις δυνατότητες που τους προσφέρονται για ενεργό συμμετοχή. Στο ίδιο πλαίσιο, θα πρέπει να προβλεφθεί ειδική μέριμνα για να αρθούν τα διάφορα εμπόδια που συχνά αντιμετωπίζει αυτή η κατηγορία νέων ως προς την πρόσβασή της στην πληροφόρηση, όπως γλωσσικά εμπόδια, αδυναμία χρήσης του διαδικτύου, κλπ.

5.4.2

Εκπαίδευση των νέων με λιγότερες ευκαιρίες σε δεξιότητες που είναι απαραίτητες για την άσκηση της ιδιότητας του δημοκρατικού πολίτη.

5.4.3

Παροχή συνεχούς υποστήριξης από ειδικά εκπαιδευμένο προσωπικό και συμβούλους νέων.

5.4.4
Προτεραιότητα στη χρηματοδότηση δράσεων που διενεργούνται από οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών για νέους με λιγότερες ευκαιρίες.

5.4.5
Προαγωγή της συμμετοχής εκείνων των νέων που λόγω της ένταξής τους σε συγκεκριμένες επαγγελματικές κατηγορίες (π.χ. στρατευμένη νεολαία, σπουδαστές στρατιωτικών σχολών ή σχολών σωμάτων ασφαλείας) ή της ιδιαίτερης κατάστασής τους (π.χ. νέοι κρατούμενοι, νέοι εξαρτημένοι απεξαρτημένοι, κλπ.) ενδέχεται να στερούνται κάποιων ευκαιριών, δικαιωμάτων και προνομίων που απευθύνονται στο σύνολο της νεολαίας.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ

Θα χρησιμοποιηθούν οι ίδιοι δείκτες που αναφέρθηκαν και στον Υποστόχο 5.1, με έμφαση όμως σε επιλεγμένες ομάδες νέων. Για παράδειγμα, θα μετρηθεί το ποσοστό των νέων γυναικών, των νέων με αναπηρία, των νέων με μεταναστευτικό υπόβαθρο, κλπ. που έχουν εκλεγεί σε δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια της χώρας, στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, καθώς και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Ένας επιπλέον δείκτης θα είναι ο αριθμός των μέτρων - συμπεριλαμβανομένων και των νομοθετημάτων - και των προγραμμάτων που υλοποιούνται σε κεντρικό και τοπικό επίπεδο για την προαγωγή της συμμετοχής των νέων αυτής της κατηγορίας, καθώς και ο συνολικός αριθμός ωφελούμενων νέων από τα συγκεκριμένα μέτρα και προγράμματα.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 5.5

Ανάπτυξη νέων μορφών συμμετοχής στις δημοκρατικές διαδικασίες, με ιδιαίτερη έμφαση στην ηλεκτρονική συμμετοχή (e-participation) καθώς και στο ρόλο των μέσων κοινωνικής δικτύωσης

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στο πλαίσιο του συγκεκριμένου υποστόχου, θεωρούνται απαραίτητα τα εξής βήματα:

5.5.1
Η προαγωγή του ψηφιακού εγγραμματισμού των νέων και, γενικά, η εξοικείωσή τους με τις ΤΠΕ.

5.5.2
Η εξασφάλιση πρόσβασης στο διαδίκτυο, χωρίς διακρίσεις, για όλες ανεξαιρέτως τις κατηγορίες του νεανικού πληθυσμού.

5.5.3
Η εγκαθίδρυση νέων δομών διαδικτυακής επικοινωνίας μεταξύ κρατικών φορέων και νέων τόσο με τη χρησιμοποίηση κλασσικών διαδικτυακών πλατφορμών (π.χ. ιστοσελίδες, blog, κλπ.) όσο και με την αξιοποίηση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης καθώς και ειδικών εφαρμογών (apps) που ευνοούν καλύτερα την άμεση, διαδραστική και πολυεπίπεδη επικοινωνία.

5.5.4
Η ανάληψη κατάλληλων πρωτοβουλιών για την αντιμετώπιση του φαινομένου της χαμηλής συμμετοχής των νέων σε υφιστάμενες διαδικτυακές πλατφόρμες.

5.5.5
Η δημιουργία ψηφιακού περιεχομένου που να είναι ελκυστικό για τους νέους, με την συμμετοχή και των ίδιων των νέων στη διαδικασία.

5.5.6
Η καλύτερη διαχείριση του τεράστιου όγκου πληροφοριών που διακινείται προς τους νέους (π.χ. μέσω της εφαρμογής ειδικών ψηφιακών πρωτόκολλων και άλλων σχετικών μέτρων, με την καλύτερη εκπαίδευση του προσωπικού που ασχολείται με την διακίνηση πληροφοριών, κλπ.), ώστε να λαμβάνουν την πληροφόρηση που έχουν πραγματικά ανάγκη και να μην «χάνονται» ανάμεσα σε άχρηστες ή ακόμη και ψευδείς ειδήσεις.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Ποσοστό των νέων που έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο και είναι κατάλληλα εκπαιδευμένοι για να αξιοποιήσουν τις δυνατότητες που παρέχει.
Ποσοστό των νέων που χρησιμοποιούν το διαδίκτυο για την επικοινωνία τους με τις δημόσιες αρχές.
Ποσοστό των νέων που χρησιμοποιούν το διαδίκτυο (ιστοσελίδες, μπλογκ, κοινωνικά δίκτυα, κλπ.) για να αναρτήσουν τις απόψεις τους και για να πραγματοποιήσουν διάλογο σχετικά με κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα.
Αριθμός μηχανισμών ηλεκτρονικής διαβούλευσης/διαλόγου με τους νέους, σε κεντρικό και τοπικό επίπεδο.

ΣΤΟΧΟΣ 6

ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΙΣΟΤΗΤΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΣΤΟΧΟΥ

Είναι γεγονός ότι στις σύγχρονες κοινωνίες υπάρχουν σημαντικές διαφορές στον τρόπο που οι νέοι απολαμβάνουν μια σειρά από κοινωνικά, οικονομικά και πολιτικά αγαθά. Στην πραγματικότητα, ένα σημαντικό τμήμα του νεανικού πληθυσμού βιώνει σήμερα έντονο κοινωνικό αποκλεισμό με άνισες ευκαιρίες σε μια σειρά από τομείς, όπως στην εκπαίδευση, στην αγορά εργασίας και, γενικότερα, ό,τι αφορά την αξιοπρεπή διαβίωση.

Γενικά, ο όρος «κοινωνικός αποκλεισμός» αναφέρεται στις διαδικασίες εκείνες που αποτρέπουν άτομα, συλλογικότητες και κοινότητες από την πρόσβαση σε δικαιώματα, ευκαιρίες και πόρους, στοιχεία απαραίτητα για την κοινωνική συνοχή. Μολονότι ο κοινωνικός αποκλεισμός συνδέεται σχεδόν αποκλειστικά με τη φτώχεια, πρόκειται για φαινόμενο ευρύτερο της υλικής αποστέρησης που αναπαράγεται από συγκεκριμένες δημόσιες πολιτικές, νομοθεσίες, θεσμικές πρακτικές, οργανωσιακές συμπεριφορές και κυρίαρχες ιδεολογίες.

Στο πλαίσιο αυτό, η άμβλυνση των ανισοτήτων μεταξύ των νέων και η κοινωνική ενσωμάτωση τους αποτελούν έναν από τους βασικούς πυλώνες πολιτικής τόσο από την πλευρά της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και από την πλευρά του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ειδικότερα, η Ευρωπαϊκή Ένωση ορίζει την κοινωνική ενσωμάτωση ως τη διαδικασία εκείνη που διασφαλίζει πως όσοι νέοι αντιμετωπίζουν κίνδυνο φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού αποκτούν ευκαιρίες και πόρους προκειμένου να συμμετάσχουν πλήρως στην οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ζωή και να απολαύσουν ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης και ευημερίας. Η κοινωνική ενσωμάτωση σημαίνει, επίσης, ότι ευάλωτες ομάδες και άτομα αποκτούν μεγαλύτερες δυνατότητες συμμετοχής σε διαδικασίες λήψης αποφάσεων για ζητήματα που επηρεάζουν τη ζωή τους, ενώ ταυτόχρονα αποκτούν πρόσβαση σε θεμελιώδη δικαιώματα.

Ανάμεσα στους νέους που αντιμετωπίζουν μεγαλύτερη πιθανότητα κοινωνικού αποκλεισμού συμπεριλαμβάνονται οι ακόλουθες κατηγορίες:

- Νέοι με αναπηρία ή χρόνιες παθήσεις.
- Νέοι στα όρια της φτώχειας.

- Νέοι άστεγοι.
- Νέοι μετανάστες, καθώς και νέοι αιτούντες άσυλο και δικαιούχοι διεθνούς προστασίας.
- Νέοι Ρομά.
- Νέοι που αντιμετωπίζουν προβλήματα εξαρτήσεων.
- Νέοι παραβάτες, κρατούμενοι και αποφυλακισμένοι.
- Νέοι θύματα εμπορίας ανθρώπων (trafficking).
- Νέοι με βίαιη ή και ριζοσπαστικοποιημένη (προς αντιδημοκρατικές κατευθύνσεις) συμπεριφορά.
- Νεαρά άτομα που υφίστανται πολλαπλές διακρίσεις εξαιτίας του φύλου, της φυλής, της εθνικής/εθνοτικής καταγωγής, της θρησκείας, του σεξουαλικού προσανατολισμού, κλπ.
- Συγκεκριμένες κατηγορίες νέων γυναικών (όπως π.χ. οι ανήλικες μητέρες).
- Νέοι εκτός εκπαίδευσης, κατάρτισης και αγοράς εργασίας.

Είναι ευνόητο ότι για την πρόληψη και αντιμετώπιση του κοινωνικού αποκλεισμού των παραπάνω ευάλωτων ή / και μειονεκτούντων ομάδων απαιτείται σφαιρική αντιμετώπιση με οριζόντιες και συντονισμένες παρεμβάσεις σε όσο το δυνατό πιο πρώιμα στάδια , ώστε να αποφευχθούν μη αναστρέψιμες καταστάσεις.

Ο συγκεκριμένος στόχος συνδέεται με μια σειρά από τους Στόχους Βιώσιμης Ανάπτυξης και κυρίως με το ΣΒΑ 10 που αφορά Μείωση της Ανισότητας εντός και μεταξύ των χωρών.

ΟΙ ΥΠΟΣΤΟΧΟΙ

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 6.1

Εξασφάλιση ίσων ευκαιριών σε νέους με αναπηρία ή και χρόνιες παθήσεις

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 6.2

Καταπολέμηση των διακρίσεων ανάμεσα στους νέους ανεξαρτήτως φύλου, σεξουαλικού προσανατολισμού και ταυτότητας φύλου.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 6.3

Η εξασφάλιση ίσων δικαιωμάτων σε νέους με θρησκευτικές / πολιτιστικές ιδιαιτερότητες, μεταναστών και αιτούντων ασύλου.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 6.4

Μείωση των επιπέδων βίας, εκφοβισμού, παραβατικότητας και βίαιης (αντιδημοκρατικής) ριζοσπαστικοποίησης των νέων και βελτίωση των συνθηκών μεταχείρισης νέων με παραβατική συμπεριφορά.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 6.5

Υποστήριξη των νέων που βρίσκονται σε κίνδυνο και δυσμενείς συνθήκες.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 6.1

Εξασφάλιση ίσων ευκαιριών σε νέους με αναπηρία ή και χρόνιες παθήσεις

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η υποστήριξη των νέων με αναπηρία ή/και χρόνιες παθήσεις είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την ενεργό και ισότιμη συμμετοχή τους αλλά και τις δυνατότητες αυτονομίας τους. Στο πλαίσιο αυτό θεωρούνται αναγκαία τα παρακάτω:

6.1.1
Η δημιουργία προϋποθέσεων εξειδικευμένης υποστήριξης για την κατάρτιση νέων ατόμων με αναπηρία.

6.1.2
Η προώθηση ολοκληρωμένων διαδικασιών αποϊδρυματοποίησης, αποκατάστασης και επανένταξης ενηλίκων νέων ΑμεΑ.

6.1.3
Η πρόσβαση νέων ΑμεΑ στον πολιτισμό, τον αθλητισμό, την ψυχαγωγία, όπως επίσης και η διευκόλυνση της κινητικότητάς τους και η συνύπαρξή τους με ανθρώπους χωρίς αναπηρία.

6.1.4
Η υποστήριξη των οικογενειών που φροντίζουν νέους με αναπηρία.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Ποσοστό νέων με αναπηρία ή χρόνιες παθήσεις.
Ποσοστό νέων με αναπηρία που λαμβάνουν εξειδικευμένες υπηρεσίες εκπαιδευτικής υποστήριξης.
Ποσοστό νέων με αναπηρία που λαμβάνουν εξειδικευμένες υπηρεσίες ψυχολογικής υποστήριξης.
Ποσοστό νέων με αναπηρία ή χρόνιες παθήσεις που λαμβάνουν υποτροφίες φοίτησης.
Ποσοστό νέων με αναπηρία που συμμετέχουν σε προγράμματα αυτόνομης διαβίωσης (Στέγες Υποστηριζόμενης Διαβίωσης ΑμεΑ).
Ποσοστό νέων ΑμεΑ που εργάζονται.
Ποσοστό νέων με αναπηρία που συμμετέχουν σε καλλιτεχνικές ή αθλητικές ομάδες.
Ποσοστό νέων με αναπηρία που συμμετέχουν σε προσαρμοσμένες δραστηριότητες ψυχαγωγίας.
Ποσοστό γονέων νέων με αναπηρία ή χρόνιες παθήσεις που λαμβάνουν υπηρεσίες ψυχολογικής υποστήριξης

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 6.2

Καταπολέμηση των διακρίσεων ανάμεσα στους νέους ανεξαρτήτως φύλου, σεξουαλικού προσανατολισμού και ταυτότητας φύλου

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σημαντική διάσταση της μείωσης των ανισοτήτων που αντιμετωπίζουν οι νέοι αποτελεί η προώθηση ίσων ευκαιριών και η βελτίωση της ισότητας μεταξύ νέων αντρών και γυναικών, που σημαίνει ισότιμη προβολή, ενδυνάμωση, ευθύνη και συμμετοχή των νέων γυναικών και αντρών σε όλους τους τομείς του δημόσιου και του ιδιωτικού βίου. Παράλληλα, είναι απαραίτητες δράσεις και πολιτικές που στοχεύουν στην άρση των διακρίσεων λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού ή ταυτότητας φύλου και εξασφαλίζουν μια δίκαιη, ισότιμη και αξιοπρεπή πρόσβαση και μεταχείριση από τη διοίκηση την οποία δικαιούνται όλοι οι πολίτες ενός κράτους.

Προς την κατεύθυνση αυτή προτείνονται:

6.2.1
Η ένταξη της διάστασης του φύλου σε όλες τις πολιτικές.

6.2.2
Η πρόληψη και καταπολέμηση της βίας κατά των νέων γυναικών και των κοριτσιών.

6.2.3
Αναγνώριση των δικαιωμάτων που διαφυλάσσει το νομικό πλαίσιο για την ταυτότητα φύλου και τον σεξουαλικό προσανατολισμό.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Ποσοστό νέων γυναικών στην αγορά εργασίας.
Μερική απασχόληση ως ποσοστό της συνολικής απασχόλησης και κατανομή πληθυσμού με μερική απασχόληση εργασίας ανά φύλο, οικονομική δραστηριότητα και αιτία μερικής απασχόλησης.
Ποσοστό νέων γυναικών σε διευθυντικές θέσεις.
Αριθμός καταγγελιών σεξουαλικής παρενόχλησης.
Ποσοστό νέων γυναικών θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας, συμπεριλαμβανομένων και των νέων γυναικών από ευάλωτες κοινωνικές ομάδες.
Ποσοστό νέων που έχουν συνάψει σύμφωνο συμβίωσης.
Ποσοστό νέων που έχουν αιτηθεί διόρθωση του καταχωρημένου φύλου.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 6.3

Η εξασφάλιση ίσων δικαιωμάτων σε νέους με θρησκευτικές / πολιτιστικές ιδιαιτερότητες, μεταναστών και αιτούντων άσυλο

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ειδικές ομάδες νέων που εξετάζονται εδώ είναι νέοι που ανήκουν στη μουσουλμανική κοινότητα καθώς και οι νέοι Ρομά. Ιδιαίτερα σημαντική κρίνεται, βεβαίως και η δραστηριοποίηση στο επίπεδο της υποστήριξης νέων μεταναστών και αιτούντων άσυλο. Ειδικότερα, χρειάζεται να εξασφαλιστεί:

6.3.1
Η υποστήριξη και ένταξη νέων που ανήκουν σε μειονοτικές ομάδες.

6.3.2
Η υποστήριξη και ένταξη νέων μεταναστών και αιτούντων άσυλο και διεθνούς προστασίας, συμπεριλαμβανομένων των ασυνόδευτων ανηλίκων.

6.3.3
Η υποστήριξη και ένταξη νέων Ρομά.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Ποσοστό νέων που ανήκουν σε ευάλωτες κοινωνικές ομάδες (μετανάστες, αιτούντες άσυλο, Ρομά).
Ποσοστό νέων που ανήκουν σε ευάλωτες κοινωνικές ομάδες στην αγορά εργασίας.
Ποσοστό νέων προσφύγων και μεταναστών με υψηλό επίπεδο ελληνομάθειας.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 6.4

Μείωση των επιπέδων βίας, εκφοβισμού, παραβατικότητας και βίαιης (αντιδημοκρατικής) ριζοσπαστικοποίησης των νέων και βελτίωση των συνθηκών μεταχείρισης νέων με παραβατική συμπεριφορά

Συγκεκριμένα ο υποστόχος περικλείει τα παρακάτω:

6.4.1
Η υποστήριξη σχολικών δομών και προσωπικού για την καταπολέμηση του σχολικού εκφοβισμού.

6.4.2
Η βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης για τους νέους παραβάτες και υποστήριξη για την επανένταξή τους.

6.4.3
Η ευαισθητοποίηση γύρω από τη ρητορική μίσους στο διαδίκτυο.

6.4.4
Η πρόληψη φαινομένων βίαιης ριζοσπαστικοποίησης.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Ποσοστό νέων που έρχονται αντιμέτωποι με σχολικό εκφοβισμό.
Ποσοστό νέων σε καταστήματα κράτησης.
Ποσοστό νέων που συμμετέχουν σε προγράμματα εκπαίδευσης μέσα στα καταστήματα κράτησης.
Ποσοστό νέων που συμμετέχουν σε εκπαιδευτικά προγράμματα για τη ρητορική μίσους στο διαδίκτυο.
Ποσοστό νέων που έπεσαν θύματα ρητορικής μίσους στο διαδίκτυο.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 6.5

Υποστήριξη των νέων που βρίσκονται σε κίνδυνο και δυσμενείς συνθήκες

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ιδιαίτερα σημαντική είναι η πρόληψη καταστάσεων που θέτουν τους νέους σε κίνδυνο αλλά και η υποστήριξη και ενεργοποίηση αυτών των νέων που αντιμετωπίζουν δύσκολες καταστάσεις για τη σταδιακή ενσωμάτωσή τους στον οικονομικό και κοινωνικό ιστό, όταν πια εξέλθουν από τον κίνδυνο. Τα παιδιά ηλικίας 0-17 ετών που απειλούνται ή έχουν εγκλωβιστεί σε καταστάσεις αποκλεισμού αποτελούν άλλωστε βασική ομάδα στόχου της Εθνικής Στρατηγικής Κοινωνικής Ένταξης (2018), καθώς αναγνωρίζεται ότι έχουν λιγότερες πιθανότητες να είναι καλοί μαθητές, να είναι υγιή και να αξιοποιήσουν πλήρως τις δυνατότητές τους αργότερα στη ζωή τους, σε σχέση με τους συνομηλίκους τους που μεγαλώνουν σε καλύτερες συνθήκες.

Την ίδια στιγμή η έμφαση στην πρόληψη και η ενίσχυση της αντιμετώπισης των καταστάσεων που μπορεί να φέρουν τους νέους σε κίνδυνο, η καταπολέμηση του στιγματισμού, η άρση των αποκλεισμών, η επανένταξη και το άνοιγμα της κοινωνίας σε αυτούς τους νέους συνιστούν τους άξονες αυτού του υποστόχου.

Συγκεκριμένα ο υποστόχος περικλείει τα παρακάτω:

6.5.1
Υποστήριξη νέων που απειλούνται από τη φτώχεια.

6.5.2
Υποστήριξη νέων που έπεσαν θύματα ενδοοικογενειακής βίας και σεξουαλικής κακοποίησης Ή θύματα διακίνησης/ εμπορίας ανθρώπων.

6.5.3
Υποστήριξη νέων με εξαρτήσεις.

6.5.4
Ενίσχυση πλαισίου αναζήτησης εξαφανισμένων παιδιών και νέων.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Ποσοστό νέων που απειλούνται από τη φτώχεια.
Ποσοστό νέων που αντιμετωπίζουν σοβαρές υλικές στερήσεις.
Ποσοστό νέων που ζουν σε νοικοκυριά με πολύ χαμηλή ένταση εργασίας.
Αριθμός θυμάτων εμπορίας ανθρώπων ανά φύλο, ηλικία και υπηκοότητα.
Ποσοστό νέων που βρίσκονται σε κέντρα φιλοξενίας ασυνόδευτων ανηλίκων μεταναστών και προσφύγων.
Ποσοστό νέων που αντιμετωπίζουν πρόβλημα με εξαρτήσεις.
Ποσοστό νέων μητέρων - χρηστών που συμμετέχουν σε προγράμματα υποστήριξης.
Ποσοστό νέων που κάνουν χρήση της γραμμής για τα εξαφανισμένα παιδιά.
Ποσοστό νέων που έχουν εξαφανιστεί και το αντίστοιχο ποσοστό όσων έχουν εντοπιστεί.
Ποσοστό νέων που βρίσκονται σε ορφανοτροφεία ή ιδρύματα.
Ποσοστό νέων που υιοθετούνται.
Ποσοστό νέων που συμμετέχουν σε προγράμματα αναδοχής.

ΣΤΟΧΟΣ 7

ΠΟΛΕΙΣ ΦΙΛΙΚΕΣ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΣΤΟΧΟΥ

Η ταχεία αστικοποίηση, η ποικιλομορφία των πόλεων, η απαίτηση της νέας αστικής ατζέντας να λαμβάνονται υπόψη οι ανάγκες όλων των κατοίκων, όλων των ηλικιών, αναδεικνύουν τη συμβολή των πόλεων στην ανάπτυξη και ευημερία των κατοίκων τους καθ' όλη την πορεία της ζωής τους. Οι ηλικιακά φιλικές πόλεις αποτελούν κλειδί για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, ενώ και ο ρόλος που μπορούν να διαδραματίσουν οι νέοι στην οικοδόμηση βιώσιμων πόλεων μπορεί να μετατρέψει τις προκλήσεις που σχετίζονται με την αστικοποίηση σε ευκαιρίες οικονομικής προόδου και ποιότητας ζωής για όλους. Ήδη το πρόγραμμα UN-HABITAT έχει υπογραμμίσει το ρόλο των παιδιών και νέων στις στρατηγικές ανάπτυξης των πόλεων δίνοντας έμφαση, μεταξύ άλλων, στην κοινωνική πρόληψη και τον αστικό σχεδιασμό, τονίζοντας το θετικό ρόλο των νέων ως απαραίτητοι «πόροι» βιωσιμότητας των πόλεων και όχι ως «προβλήματα» που πρέπει να αντιμετωπιστούν.

Στο πλαίσιο όλων αυτών, ο φυσικός και κοινωνικός σχεδιασμός των πόλεων παίζουν καθοριστικό ρόλο στον αντίκτυπο της υγείας και της ανάπτυξης των παιδιών και των νέων. Η στέγασή τους, η ποιότητα του νερού που πίνουν, ο αέρας που αναπνέουν, η ασφάλειά τους στους δρόμους που κυκλοφορούν και στους χώρους που περνούν τον περισσότερο χρόνο τους (σχολεία, γειτονιές, δημόσιοι ελεύθεροι χώροι) έχουν άμεσες συνέπειες για τη ζωή τους και γι' αυτό θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ανάγκες τους και οι προτεραιότητές τους στις στρατηγικές αστικής ανάπτυξης σύμφωνα και με τα άρθρα 3 και 12 της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού, καθώς και της Ειδικής Συνόδου του ΟΗΕ για τα παιδιά, τον Μάιο του 2002.

Στα αποτελέσματα του 7ου Φόρουμ Νεολαίας του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου (ECOSOC) του ΟΗΕ, με θέμα «Ο ρόλος της νεολαίας στην οικοδόμηση βιώσιμων και ανθεκτικών αστικών και αγροτικών πόλεων και οικισμών», αναφέρονται μεταξύ άλλων:

- Η ανάγκη να συμπεριληφθεί η νεολαία σε όλα τα επίπεδα χάραξης πολιτικής και σε όλες τις διαδικασίες που την επηρεάζουν.

- Η ενθάρρυνση πρωτοποριακών και νεανικών πρωτοβουλιών για την προστασία του περιβάλλοντος, των οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητας, για την αύξηση της οικολογικής αποδοτικότητας και της βιώσιμης κατανάλωσης,

για τη μείωση της ρύπανσης και την ελαχιστοποίηση των αποβλήτων.

- Η εντατικοποίηση των προσπαθειών για να καταστούν οι κοινωνίες ανθεκτικές, τόσο σε αστικές όσο και σε αγροτικές περιοχές με την προώθηση της συμμετοχής των νέων, της εκπροσώπησης και της δέσμευσής τους στην τοπική διακυβέρνηση. Οι αρχές διαχείρισης των πόλεων οφείλουν να συμβαδίσουν και να συνεργαστούν με τη νεολαία, για να επιτύχουν ένα ειρηνικό, ανθεκτικό και βιώσιμο για τον πλανήτη μέλλον.

- Η υποστήριξη καινοτόμων επιχειρήσεων, μοντέλων και μεθόδων για αειφόρα ενεργειακά εργαλεία που αξιοποιούν την εμπειρογνωμοσύνη της τοπικής νεολαίας στις αγροτικές περιοχές και εξασφαλίζουν την ανθεκτικότητα των πόλεων.

- Χρηματοδοτικά εργαλεία και συντονισμός πόρων από όλες τις πηγές – δημόσιες, ιδιωτικές, φιλανθρωπικές – για την προώθηση άμεσων επενδύσεων στα θέματα προτεραιότητας που αφορούν τους νέους.

- Αντίστοιχα, η Σύνοδος Παιδιών και Νεολαίας (CYA), στην 9η Σύνοδο του Παγκόσμιου Αστικού Φόρουμ (WUF9), υπογραμμίζει τη σημασία της συμμετοχής των νέων:

  α) στην ενθάρρυνση και δημιουργία διαλόγου μεταξύ γενεών με στόχο την προώθηση της βιώσιμης αστικής ανάπτυξης

  β) στην ανάπτυξη (σχεδιασμός, εφαρμογή, παρακολούθηση και αναθεώρηση) των αστικών πολιτικών

  γ) στην ενίσχυση της αστικής διακυβέρνησης

  δ) στην προστασία του αστικού περιβάλλοντος

  ε) στην ανάπτυξη της καινοτομίας και της επιχειρηματικότητας.

ΟΙ ΥΠΟΣΤΟΧΟΙ

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 7.1

Αστικός δημόσιος χώρος φιλικός προς τα παιδιά και τους νέους.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 7.2

Βελτίωση της πρόσβασης των νέων σε ασφαλή, προσιτά και προσβάσιμα συστήματα μεταφορών, που εξυπηρετούν τις ανάγκες τους στο πλαίσιο της βιώσιμης αστικής κινητικότητας.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 7.3

Ευαισθητοποίηση και συμμετοχή των νέων στη βιώσιμη διαχείριση και διατήρηση των φυσικών πόρων.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 7.4

Διευκόλυνση της πρόσβασης όλων των νέων στις υπηρεσίες και στη διοικητική πληροφόρηση.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 7.1

Αστικός δημόσιος χώρος φιλικός προς τα παιδιά και τους νέους

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η εικόνα μιας πόλης ορίζεται από τους δημόσιους χώρους της και τους δρόμους της. Η πόλη, μικρή ή μεγάλη, εκφράζει τη βούληση της Πολιτείας για την ποιότητα των χώρων που αρμόζουν στα παιδιά και τους νέους της. Οφείλουμε λοιπόν να ανακτήσουμε το δημόσιο χώρο, ως χώρο επικοινωνίας – πολιτισμού – οικολογίας και να παρέχουμε ασφαλείς, χωρίς αποκλεισμούς, προσβάσιμους, πράσινους, δημόσιους χώρους που υποστηρίζουν το δημιουργικό παιχνίδι, τη βιωματική μάθηση και την ενίσχυση της ανταλλαγής και αλληλεπίδρασης μεταξύ όλων των πολιτών.

Στο πλαίσιο αυτό προτεραιότητα έχουν:

7.1.1
Η αύξηση των ευκαιριών για τα παιδιά και τους νέους ώστε να εμπλακούν ουσιαστικά και να συμβάλουν στον σχεδιασμό χρήσεων γης, εκφράζοντας την άποψή τους, τις ανάγκες και τις προτεραιότητές τους για την πόλη τους.

7.1.2
Η δημιουργία ελκυστικών δημόσιων χώρων με παιδαγωγική σημασία και αξία για τα παιδιά και τους νέους (παιδικές χαρές, ποδηλατικές διαδρομές), σε συνδυασμό με βασικές υποδομές (παγκάκια, τουαλέτες, αναψυκτήρια), ώστε αυτές να καταστούν πιο προσιτές στις οικογένειες.

7.1.3
Η ενίσχυση της επαφής των παιδιών και των νέων με το φυσικό περιβάλλον.

7.1.4
Η αναβάθμιση κεντρικών περιοχών και η συντήρηση ανοικτών χώρων και η διασύνδεσή τους με τις γειτονιές.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Ποσοστό πόλεων που διαθέτουν δομές άμεσης συμμετοχής των νέων στον πολεοδομικό σχεδιασμό και τη διαχείριση.
Μέσο μερίδιο της κατοικημένης περιοχής των πόλεων που είναι ανοικτός χώρος για δημόσια χρήση για όλους, ανά φύλο, ηλικία και άτομα με αναπηρίες.
Ποσοστό ατόμων που αισθάνονται ασφαλείς να κυκλοφορούν μόνοι τους στην περιοχή που ζουν ανά φύλο, ηλικία και άτομα με αναπηρίες.
Ποσοστό ατόμων που υπέστησαν σωματική ή σεξουαλική παρενόχληση, κατά φύλο, ηλικία, κατάσταση αναπηρίας σε δημόσιο χώρο, τους τελευταίους 12 μήνες.
Ποσοστό ατυχημάτων που προκλήθηκαν σε παιδικές χαρές, παιδότοπους, σχολεία τους τελευταίους 12 μήνες.
Ποσοστό του νεανικού πληθυσμού που κάνουν χρήση παιδικών χαρών.
Ποσοστό πιστοποιημένων παιδικών χαρών.
Ποσοστό πληθυσμού σε απόσταση μικρότερη των 500m από δημόσιους χώρους αναψυχής, σχολείου, εμπόριου.
Μήκος δικτύων (πεζόδρομων και ποδηλατοδρόμων).
Ποσοστό κατοίκων που περπατούν ή ποδηλατούν καθημερινά ανά φύλο, ηλικία.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)
Αριθμός σημείων με παροχή ανέσεων (δημόσιες τουαλέτες υπαίθρια και στεγασμένα καθιστικά) για τους χρήστες δημόσιων χώρων.
Ποσοστό παιδιών και νέων που χρησιμοποιούν ποδήλατα, πατίνια, κλπ.
Ποσοστό δημόσιων χώρων με πρόσβαση στο διαδίκτυο.
Ποσοστό ικανοποιημένων κατοίκων με την ασφάλεια και την άνεση υπαρχόντων δημόσιων χώρων, ανά φύλο, ηλικία και άτομα με αναπηρίες.
Συχνότητα κοινωνικών συναναστροφών σε δημόσιους χώρους.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 7.2

Βελτίωση της πρόσβασης των νέων σε ασφαλή, προσιτά και προσβάσιμα συστήματα μεταφορών που εξυπηρετούν τις ανάγκες τους στα πλαίσια της βιώσιμης αστικής κινητικότητας

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Οι μεταφορές αποτελούν ένα κομβικό στοιχείο της ζωής στην πόλη, καθώς διευκολύνουν τη διεκπεραίωση των διαφόρων δραστηριοτήτων της καθημερινής ζωής, επηρεάζουν το μικροκλίμα της πόλης, διαμορφώνουν πρότυπα και συμπεριφορές και αντανακλούν άμεσα στην ποιότητα ζωής και την υγεία των κατοίκων. Στο πλαίσιο αυτό, οφείλουμε να προασπίσουμε την ισότιμη προσβασιμότητα των νέων στο σύστημα μεταφορών της πόλης εξαλείφοντας δυσκολίες που παρουσιάζονται στη καθημερινή τους μετακίνηση, αλλά και να προάγουμε τα θετικά αποτελέσματα της χρήσης βιώσιμων μορφών μετακίνησης. Στην ίδια κατεύθυνση, οφείλουμε να δώσουμε ιδιαίτερη βαρύτητα στο θέμα της κυκλοφοριακής παιδείας.

7.2.1
Η παροχή δυνατότητας στα παιδιά και στους νέους να συμμετέχουν στο σχεδιασμό, την παρακολούθηση και την αποδοτικότητα των Σχεδίων Βιώσιμης Αστικής Κινητικότητα.

7.2.2
Η αναδιαμόρφωση οδών και η βελτίωση του εξοπλισμού των μέσων μετακίνησης για τη διευκόλυνση της πρόσβασης των νέων, αλλά και ειδικών ομάδων όπως εμποδιζόμενα άτομα και ΑμεΑ, στους χώρους εργασίας, εκπαίδευσης, άθλησης και αναψυχής.

7.2.3
Η ανάπτυξη προγραμμάτων ευαισθητοποίησης των νέων και των οικογενειών τους για τη δυνατότητα επιλογής και χρήσης ήπιων μέσων μετακίνησης, καθώς και ενίσχυση της κυκλοφοριακής τους παιδείας.

7.2.4
Η ανάδειξη της ασφάλειας των δημόσιων μέσων μεταφοράς και των

ωφελειών που προκύπτουν από τη χρήση τους, όπως ο περιορισμός του κινδύνου τροχαίων ατυχημάτων, η αποδέσμευση φυσικών πόρων, όπως η γη και η δέσμευσή της για σταθμούς στάθμευσης ΙΧ, η μείωση της ρύπανσης.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Ποσοστό χρησιμοποιούμενης αστικής γης για τις αστικές μεταφορές.
Αριθμός και χωρητικότητα εγκαταστάσεων park and ride σε μια περιοχή.
Συνολικό μήκος οδών ήπιας κυκλοφορίας.
Αριθμός διασταυρώσεων σύμφωνα με τα πρότυπα για τα άτομα με αναπηρία.
Αριθμός χώρων ασφαλούς στάθμευσης ποδηλάτων.
Μέσος αριθμός μετακινήσεων ανά άτομο ημερησίως.
Αριθμός μετακινούμενων προσώπων ανά φύλο, ηλικία και άτομα με αναπηρία.
Κατανομή ανά σκοπό μετακίνησης κατοίκων και επισκεπτών.
Ποσοστό του μηνιαίου εισοδήματος που δαπανάται σε μετακινήσεις ανά φύλο, ηλικία και άτομα με αναπηρία.
Ποσοστό πληθυσμού σε απόσταση μικρότερη από 500m από Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, ανά φύλο, ηλικία και άτομα με αναπηρία.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)
Ποσοστό πληθυσμού που μετακινείται με ΜΜΜ ανά φύλο, ηλικία και άτομα με αναπηρία.
Ποσοστό του μηνιαίου εισοδήματος που δαπανάται σε ΜΜΜ ανά φύλο, ηλικία και άτομα με αναπηρία.
Ποσοστό παιδιών και νέων που περπατούν ή ποδηλατούν για το σχολείο.
Ποσοστό πόλεων που διαθέτουν σύστημα κοινόχρηστων ποδηλάτων.
Ποσοστό σχολείων που εξυπηρετούνται μέσω ασφαλών οδικών προσβάσεων.
Αριθμός προγραμμάτων εκπαίδευσης για την οδική ασφάλεια ανά έτος.
Ποσοστό νέων που συμμετείχαν σε εκδηλώσεις και εκστρατείες που προάγουν τη βιώσιμη μετακίνηση.
Αριθμός νοικοκυριών που συμμετέχουν σε προγράμματα διαχείρισης κινητικότητας.
Ποσοστό πεζή μετακινήσεων ως προς την εργασία ανά φύλο, ηλικία και άτομα με αναπηρία.
Αριθμός τροχαίων ατυχημάτων.
Αριθμός τροχαίων ατυχημάτων με εμπλεκόμενους πεζούς και ποδηλάτες.
Ποσοστό ικανοποιημένων κατοίκων με την αξιοπιστία, άνεση και ασφάλεια των ΜΜΜ, ανά φύλο, ηλικία και άτομα με αναπηρίες.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 7.3

Ευαισθητοποίηση και συμμετοχή των νέων στη βιώσιμη διαχείριση και διατήρηση των φυσικών πόρων

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ένα από τα βασικά ζητήματα που οι πόλεις θα πρέπει να αντιμετωπίσουν είναι η κλιματική αλλαγή. Η συντήρηση της καλής κατάστασης των οικοσυστημάτων είναι θεμελιώδης για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας και του μετριασμού και τη μείωση του κινδύνου καταστροφών. Οι περιοχές, αστικές και αγροτικές, στην Ελλάδα έχουν πολλά φυσικά χαρακτηριστικά, όπως και μια ευρεία ποικιλία φυσικών πάρκων, μονοπατιών και οικοσυστημάτων. Οφείλουμε να δώσουμε ευκαιρίες στους νέους να εμπλακούν στη βιώσιμη διαχείριση και την αξιοποίηση των φυσικών πόρων. Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα:

7.3.1

Στην ανάπτυξη προγραμμάτων που επιτρέπουν στα παιδιά και τους νέους να βιώσουν και να μάθουν τη φύση, καθώς και να συμμετάσχουν σε δραστηριότητες περιβαλλοντικής διαχείρισης.

7.3.2

Στο συντονισμό φορέων για την κατάρτιση των νέων σε θέματα βιώσιμης ανάπτυξης και υποστήριξης νεανικών πρωτοβουλιών που προστατεύουν το μικροκλίμα της πόλης.

7.3.3

Στις συμπράξεις μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα για τη στήριξη της νεανικής καινοτομίας για βιώσιμα μοντέλα κατανάλωσης και παραγωγής, και τη δημιουργία πράσινων θέσεων εργασίας. Δημιουργία ενός νέου μοντέλου για τη διακυβέρνηση και την πολιτική των πόλεων που υποστηρίζει τις νεανικές επιχειρήσεις, προτάσεις και πειραματισμούς.

7.3.4

Στην ενθάρρυνση των νέων να ζήσουν στην ύπαιθρο μέσα από μέτρα και κίνητρα που συμβάλλουν στη δημογραφική ανανέωση της ελληνικής υπαίθρου.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Ποσοστό πόλεων που διαθέτουν εκπαιδευτικά βιωματικά προγράμματα για τη βιώσιμη ανάπτυξη.
Ποσοστό συμμετοχής των νέων σε εθελοντικές πράσινες δράσεις.
Ποσοστό συμμετοχής των νέων σε εκπαιδευτικά βιωματικά προγράμματα για τη βιώσιμη ανάπτυξη.
Ποσοστό πόλεων που διαθέτουν προγράμματα κατάρτισης νέων για τη βιώσιμη ανάπτυξη.
Συνεργασίες που έχουν επιτευχθεί για την υποστήριξη νεανικών πρωτοβουλιών για βιώσιμα μοντέλα κατανάλωσης και παραγωγής.
Ποσοστό νέων που ζει στην ύπαιθρο.
Ποσοστό νέων που δραστηριοποιείται στην ύπαιθρο.
Ποσοστό νέων ανθρώπων που εγκαταστάθηκαν στην ύπαιθρο και επένδυσαν στο γεωργικό τομέα.
Ποσοστό προσφερόμενων θέσεων εργασίας σε νέους ως προς τον αριθμό του εργατικού δυναμικού.
Ποσοστό πόλεων που δημιούργησαν πράσινες θέσεις εργασίας για νέους τον τελευταίο χρόνο.
Έκθεση σε ατμοσφαιρική και ηχητική ρύπανση.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)
Ετήσιες εκπομπές ρύπων κατ' άτομο.
Βαθμός δημόσιας στήριξης για πράσινες δομές και δίκτυα.

ΥΠΟΣΤΟΧΟΣ 7.4

Διευκόλυνση της πρόσβασης όλων των νέων στις υπηρεσίες και στη διοικητική πληροφόρηση

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Οι νέοι σήμερα αποτελούν την πιο καταρτισμένη ψηφιακά γενιά, γεγονός που δημιουργεί νέες προκλήσεις στη διοικητική λειτουργία της πόλης. Αυτό σημαίνει ότι τόσο η διοικητική πληροφόρηση όσο και οι προσφερόμενες υπηρεσίες / προγράμματα οφείλουν να είναι περισσότερο προσιτές στους νέους, ώστε να προάγουν τη συμμετοχή τους. Στο πλαίσιο αυτό, τίθενται σε προτεραιότητα:

7.4.1
Η βελτίωση της πρόσβασης στη διοικητική πληροφόρηση που προσφέρεται από την τοπική ή κεντρική διοίκηση με μέσα επικοινωνίας οικεία προς τους νέους.

7.4.2
Η συλλογή πληροφοριών που αφορούν στη νεολαία από διάφορες πηγές μεταξύ των διαφόρων διοικητικών υπηρεσιών.

7.4.3
Η ενίσχυση της προσιτότητας των υπηρεσιών και προγραμμάτων που αφορούν στα παιδιά και τους νέους αλλά και τις οικογένειες τους. Οι κοντινές αποστάσεις από τον τόπο κατοικίας, το κόστος, η ποικιλία και η διάρκεια των δραστηριοτήτων, ιδίως καλλιτεχνικών και δημιουργικών δραστηριοτήτων, όπως και οι ασφαλείς χώροι διεξαγωγής τους αποτελούν βασικές παραμέτρους προσέλκυσης των νέων και των οικογενειών τους.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Μόνιμος πληθυσμός ανά ηλικιακή ομάδα.
Ποσοστό νοικοκυριών με πρόσβαση στο διαδίκτυο.
Ποσοστό νέων που εξυπηρετήθηκαν από τις δημόσιες υπηρεσίες ανά φύλο, ηλικία, αναπηρία, κοινωνική ομάδα. Ποσοστό ατόμων που χρησιμοποιούν το διαδίκτυο για την εξυπηρέτηση τους από τις δημοτικές αρχές.
Ποσοστό πληθυσμού σε απόσταση μικρότερη από 500m από βασικές υπηρεσίες.
Ποσοστό πληθυσμού που πιστεύει ότι η λήψη αποφάσεων γίνεται χωρίς αποκλεισμούς και ανταποκρίνεται στις ανάγκες των κατοίκων, ανά φύλο, ηλικία, την αναπηρία και την ομάδα πληθυσμού.
Ποσοστό πληθυσμού ικανοποιημένο από τις δημόσιες υπηρεσίες ανά φύλο, ηλικία, την αναπηρία και την ομάδα πληθυσμού.
Ποσοστό ατόμων που είχαν τουλάχιστον μια επαφή με δημόσιο υπάλληλο, από τον οποίο ζητήθηκε δωροδοκία κατά τον τελευταίο χρόνο.
Ποσοστό πόλεων που δημοσιεύουν ετήσια τακτική έκθεση για την κατάσταση των παιδιών και των νέων της πόλης.
Ποσοστό πόλεων που εξειδίκευσαν τη στρατηγική τους για τη νεολαία βάσει των βασικών στόχων της Εθνικής Στρατηγικής Νεολαία '17-'27.
Ποσοστό πόλεων που διοργανώνουν ετήσιο φόρουμ για παιδιά και εφήβους ή Εβδομάδα Νεολαίας.

ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)
Ποσοστό πόλεων που έχουν υιοθετήσει ή υποστηρίξει προγράμματα διαγενεακής συνεργασίας.
Ποσοστό πόλεων που διαθέτουν προγράμματα που ενθαρρύνουν νεανικές πρωτοβουλίες.
Συχνότητα συμμετοχής των νέων σε κοινωνικές ή συλλογικές δράσεις του δήμου.
Ποσοστό των νέων που αισθάνονται αποκλεισμό λόγω οικονομικής κατάστασης.
Ποσοστό συμμετοχής νεανικού πληθυσμού σε οργανωμένους περιπάτους της πόλης.
Ποσοστό των νέων που δηλώνουν ότι δεν μπορούν να έχουν πρόσβαση σε δραστηριότητες αναψυχής εξαιτίας κόστους.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

Συντονιστικός Διοικητικός Φορέας

Αρμόδια διοικητική δομή συντονισμού και παρακολούθησης της στρατηγικής είναι μέχρι σήμερα η Διεύθυνση Νέας Γενιάς, όπως αποτυπώνεται στο άρθρο 67 του ΠΔ18/2018.

Με την επανασύσταση στο ΥΠΠΕΘ της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς, βάσει των Πρωθυπουργικών εξαγγελιών του 2017 και των αποφάσεων του ΚΥΣΚΟΙΠ (10/05/2018), αρμόδια διοικητική Δομή για την εφαρμογή και παρακολούθηση της Στρατηγικής για τη Νεολαία θα είναι εφεξής η Γενική Γραμματεία.

Η επανασύσταση της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς διασφαλίζει:

- Τη δυνατότητα κεντρικού συντονισμού των οριζόντιων πολιτικών.
- Την εξάλειψη επικαλυπτόμενων αρμοδιοτήτων, όπως αυτές παρατηρήθηκαν έντονα, όταν το χαρτοφυλάκιο της Νέας Γενιάς συνδυάστηκε με άλλα θεματικά χαρτοφυλάκια, όπως των Εκπαιδευτικών ή των Εργασιακών θεμάτων.
- Την εκπροσώπηση των πολιτικών για τις νέες και τους νέους και εμμέσως και της ίδιας της νεολαίας στο ανώτατο όργανο κυβερνητικής πολιτικής, εντός και εκτός της χώρας.

Η Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς, βάσει της απόφασης του ΚΥΣΚΟΙΠ στις 10/05/2018 αναλαμβάνει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

- Συντάσσει την Εθνική Στρατηγική με στόχο την εφαρμογή πολιτικών σε θέματα νεολαίας.
- Διαβουλεύεται με τα Ενδιαφερόμενα Μέρη.
- Αποτυπώνει τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων.
- Εισηγείται είτε σε επίπεδο νομοθετικών ρυθμίσεων είτε σε επίπεδο ήπιων πολιτικών.
- Επιβεβαιώνει και παρεμβαίνει επικουρικά, εφόσον χρειάζεται, στις αποφάσεις, οδηγίες, δράσεις των Υπουργείων, προκειμένου να αναπτυχθούν οι πιθανά

αναγκαίες συνέργειες και να διασφαλιστεί η εναρμόνιση με τους Στόχους της Στρατηγικής «Νεολαία '17-27».

- Παρακολουθεί και αξιολογεί, σε συνεργασία με τα Υπουργεία, τα αποτελέσματα της εφαρμογής των πολιτικών βάσει των δεικτών που έχουν καθορισθεί.

- Παρακολουθεί και συμμετέχει στην ανάπτυξη και την εφαρμογή πολιτικών για τη νεολαία σε Εθνικό, Ευρωπαϊκό και Διεθνές επίπεδο.

- Εκπροσωπεί την κυβερνητική πολιτική για θέματα νεολαίας σε Όργανα και Επιτροπές των Διεθνών και Ευρωπαϊκών Οργανισμών (ΕΕ, Συμβούλιο της Ευρώπης, ΟΗΕ, ΟΥΝΕΣΚΟ, κ.λ.π.) και αναπτύσσει συνέργειες με ομόλογους φορείς σε Ευρωπαϊκό και Διεθνές επίπεδο.

- Συντάσσει την Ετήσια Έκθεση Προόδου για θέματα Νεολαίας.

- Συμμετέχει και συντονίζει το υπό σύσταση όργανο διϋπουργικής συνεργασίας για την επικαιροποίηση της Στρατηγικής «Νεολαία '17-27».

Προϋπολογισμός

Η Ελλάδα, ως κράτος - μέλος της Ε.Ε., οφείλει να συμπορεύεται με τις ευρωπαϊκές κατευθύνσεις και πολιτικές, των οποίων προτεραιότητα είναι η στοχευμένη ενδυνάμωση των Νέων, για την αντιμετώπιση των σύγχρονων αναγκών τους και των αναδυόμενων προκλήσεων, καθώς και η καταπολέμηση της περιθωριοποίησης της Νεολαίας. Η συμπόρευση αυτή ενισχύεται μέσα από τη ύπαρξη της Εθνικής Στρατηγικής για τη Νεολαία, η οποία ανοίγει νέες προοπτικές για την απορρόφηση κονδυλίων καθώς και την βελτιστοποίηση των έως τώρα δράσεων και συνεργειών.

Με στόχο την υλοποίηση του Πλαισίου Στρατηγικής και Δράσεων για την Ενδυνάμωση της Νεολαίας, είναι δυνατόν πλέον να αξιοποιηθούν όλες οι χρηματοδοτικές πηγές από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Erasmus+, Πρωτοβουλία για την Απασχόληση των Νέων (ΠΑΝ), «Ορίζοντας 2020» (HORIZON 2020) / Πρόγραμμα έρευνας και καινοτομίας της Ε.Ε., κλπ.), ενισχύοντας τον εθνικό προϋπολογισμό μέσω ενός σύγχρονου θεσμοθετημένου πλαισίου, το οποίο συνδέει όλες τις ευρωπαϊκές και εθνικές πρωτοβουλίες και ενέργειες σε θέματα νεολαίας και το οποίο στηρίζεται σε κοινούς

στόχους και αρχές. Η απορρόφηση των εν λόγω κοινοτικών κονδυλίων θα πραγματοποιείται ανάλογα με τον προϋπολογισμό του κάθε προγράμματος, την προστιθέμενη αξία του, τους ωφελούμενούς του και την εξέλιξή του.

Ταυτόχρονα ο κρατικός προϋπολογισμός (Τακτικός Προϋπολογισμός και Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων) αποτελεί σημαντική πηγή οικονομικής στήριξης δράσεων που υλοποιούνται στο Πλαίσιο της Στρατηγικής για την Ενδυνάμωση της Νεολαίας, καθώς τίθεται ως βασική εθνική προτεραιότητα η ενίσχυση των Νέων και κατά συνέπεια η χρηματοδότηση των σχεδιαζόμενων δράσεων για αυτούς.

Αναφορικά με τον κρατικό προϋπολογισμό για θέματα νεολαίας, η Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς εισηγείται:

- Τη δημιουργία διακριτών κωδικών στους προϋπολογισμούς των υπουργείων με τον τίτλο «πρωτοβουλίες-δράσεις-προγράμματα Νέας Γενιάς».

- Την καταγραφή χρηματοδοτήσεων που έχουν δοθεί από τα Υπουργεία για πρωτοβουλίες-δράσεις-προγράμματα Νέας Γενιάς την τρέχουσα χρονιά.

- Τον ορισμό ποσοστιαίου πλαφόν στον προϋπολογισμό των Υπουργείων για πρωτοβουλίες-δράσεις-προγράμματα Νέας Γενιάς.

- Την πρόβλεψη ανακατανομής των προϋπολογισμών των υπουργείων για τον συγκεκριμένο κωδικό ανάλογα με τη δυναμική και αποτελεσματική απορρόφηση.

- Τη ρήτρα μεταφοράς κονδυλίων από Υπουργεία που δεν κατάφεραν να απορροφήσουν τα κονδύλια για τη Νέα Γενιά στα Υπουργεία που ανταποκρίθηκαν.

- Τις συνέργειες για συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα.

- Τη σύνδεση και συμπληρωματικότητα των κρατικών και ευρωπαϊκών προγραμμάτων.

Φορέας υλοποίησης

Η εξασφάλιση της επιτυχίας της υλοποίησης των πολιτικών για τις νέες και τους νέους στη χώρα μας εξαρτάται άμεσα, αφενός από τον επιτυχή συντονισμό των συναρμόδιων υπουργείων και, αφετέρου, από την ορθή και αδιάλειπτη λειτουργία ενός κεντρικού φορέα υλοποίησης. Παρά το γεγονός ότι το Πλαίσιο Στρατηγικής για την Ενδυνάμωση των Νέων ορίζει ως φορείς υλοποίησης τομεακών και θεματικών πολιτικών τα επιμέρους αρμόδια και συναρμόδια υπουργεία, δεν μπορεί παρά να τονιστεί η αναγκαιότητα ύπαρξης ενός κεντρικού φορέα συντονισμού και υλοποίησης. Η αναγκαιότητα αυτή πηγάζει ως επί το πλείστον από την ύπαρξη επιτυχημένων Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων σχεδιασμένων στη λογική της κεντρικής παρέμβασης με αντικείμενο τον πληθυσμό ηλικίας 15-29 ετών και όχι της έμμεσης παρέμβασης μέσω επιμέρους πολιτικών. Προγράμματα όπως το ERASMUS+ Youth έχει ήδη ανακοινωθεί ότι θα υπερπολλαπλασιάσουν το μέγεθος τους για την προγραμματική περίοδο 2021-2027.

Ωστόσο, όπως γίνεται εύκολα αντιληπτό από την πορεία εξέλιξης νομικών προσώπων που συστάθηκαν με τον αυτό ή παρόμοιο σκοπό στο πρόσφατο παρελθόν, υπήρξε συχνά εύκολη η μετάλλαξη τους από φορείς υλοποίησης προγραμμάτων σε φορείς υλοποίησης άλλων σχεδιασμών και σκοπών στο όνομα των πολιτικών για τη νεολαία.

Για τον λόγο αυτό στο παρόν Πλαίσιο Στρατηγικής προτείνεται φορέας υλοποίησης με την ακόλουθη μορφή ώστε:

- να περιορίζεται ως προς την επιβάρυνση του Κρατικού Προϋπολογισμού για τη λειτουργία του στο ελάχιστο,
- να περιορίζεται ως προς τους σκοπούς του αποκλειστικά στα θέματα Ενδυνάμωσης των Νέων,
- να αναπτύσσεται τάχιστα και ευέλικτα, εάν το απαιτεί η εξέλιξη των προγραμμάτων,
- να διέπεται από τους κανόνες εξασφάλισης δημοσίου συμφέροντος,
- να εξασφαλίζει τη συμμετοχή των ίδιων των νέων στη λειτουργία και τη διοίκησή του.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, καταλήγουμε στην πρόταση ίδρυσης ΝΠΙΔ διοικούμενου από 9μελές Διοικητικό Συμβούλιο και με τον όρο κάλυψης του 1/3 των θέσεων από νέους έως 35 ετών.

Ο Φορέας Υλοποίησης αναλαμβάνει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

- Υλοποιεί πρωτοβουλίες - δράσεις - προγράμματα της ΓΓΝΓ.
- Υλοποιεί πρωτοβουλίες - δράσεις - προγράμματα Νέας Γενιάς από άλλους θεσμικούς φορείς που δεν έχουν τη δυνατότητα να υλοποιήσουν.
- Συνδιαμορφώνει και υλοποιεί πρωτοβουλίες - δράσεις - προγράμματα Νέας Γενιάς από κοινού με Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, Ιδρύματα, ΟΤΑ, και άλλους φορείς.
- Παρέχει τεχνική υποστήριξη στην Επιτροπή Διαρκούς Επιτροπής Διαλόγου και Παρακολούθησης για την Ενδυνάμωση των Νέων.[1]

Δέσμευση για διαρκή διάλογο με τα ενδιαφερόμενα μέρη

Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας κατάρτισης του Νεολαία '17-'27, κατέστη σαφές ότι χρειαζόμαστε μια ισορροπημένη προσέγγιση για την αντιμετώπιση των θεμάτων που αφορούν στους νέους και στις νέες στην Ελλάδα. Για να είμαστε αποτελεσματικοί, οφείλουμε να διασφαλίσουμε την ισορροπία μεταξύ της υποστήριξης των ενδιαφερόμενων μερών,[2] της υποστήριξης της δημόσιας διοίκησης και των ευκαιριών για τη νεολαία.

Ομοίως, πρέπει να επιτευχθεί ισορροπία μεταξύ άμεσων πρωτοβουλιών και μακροπρόθεσμων αλλαγών που προβάλλει η στρατηγική.

Οι περισσότερες ιδέες για αυτές τις μακροπρόθεσμες αλλαγές υπογραμμίζουν την

1 Βλ. Ενότητα 4, Δέσμευση για διαρκή διάλογο με τα ενδιαφερόμενα μέρη.

2 Ενδιαφερόμενα μέρη: Όσοι έχουν βασικό ρόλο στη στήριξη των νέων και την επίτευξη των στόχων της Στρατηγικής Νεολαία '17-'27. Για τις ανάγκες του έργου χαρτογραφήθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη βάσει 7 βασικών κριτηρίων και ιεραρχήθηκε η σημαντικότητά τους.

ανάγκη καλύτερης ευθυγράμμισης και συντονισμού, τόσο στο επίπεδο της δημόσιας διοίκησης και των ενδοϋπηρεσιακών δομών της, όσο και μεταξύ δημόσιας διοίκησης, ιδιωτικής πρωτοβουλίας και – γενικότερα – των φορέων που προσφέρουν υπηρεσίες και υποστήριξη για την ενδυνάμωση των νέων.

Γίνεται αντιληπτό ότι χρειάζεται να διασφαλιστούν:

- Η ευθυγράμμιση του προγραμματισμού με ένα κοινό σύνολο αποτελεσμάτων και στόχων για τη νεολαία.
- Η ενεργή συμμετοχή των νέων σε αποφάσεις που επηρεάζουν τη ζωή τους.
- Η δημιουργία ενός σημείου αναφοράς που θα διασφαλίζει ότι η κυβέρνηση θα συνεχίσει να σημειώνει πρόοδο στους στόχους της Στρατηγικής για την Ενδυνάμωση των Νέων.
- Η υιοθέτηση διαδικασιών λογοδοσίας και καλύτερων μεθόδων για την παρακολούθηση και μέτρηση των αποτελεσμάτων σε όλα τα επίπεδα.

Προς την κατεύθυνση αυτή κρίνεται καίριας σημασίας η εμπλοκή των ίδιων των νέων αλλά και όλων των ενδιαφερόμενων μερών. Κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων προέκυψαν τουλάχιστον δύο σημαντικά συμπεράσματα: Αφενός, ότι η διατομεακότητα των θεμάτων που επηρεάζει τους νέους δεν μπορεί να εξασφαλιστεί μόνον από ένα φορέα, αντίθετα απαιτούνται συνέργειες και συντονισμένη προσπάθεια από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, ώστε να καταστεί εφικτή η εξεύρεση καινοτόμων και βιώσιμων λύσεων. Αφετέρου, ότι κανείς δεν είναι πιο εξοικειωμένος με την αποτελεσματικότητα πρωτοβουλιών και μέτρων από την ίδια τη νεολαία και τους φορείς των τοπικών κοινωνιών.[3]

Η δέσμευση για διαρκή διάλογο με τη νεολαία και τις τοπικές κοινωνίες πρέπει να αποτελεί κύριο στόχο οποιουδήποτε σχεδίου δράσης. Η διαδικασία διαβούλευσης με τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορεί να λειτουργήσει ως εργαλείο για την αμοιβαία κατανόηση των εύλογων προσδοκιών και αναγκών των ενδιαφερόμενων μερών. Οι διοικητικές δομές συνήθως παρέχουν διάφορες ευκαιρίες διαβούλευσης με τα ενδιαφερόμενα μέρη στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων τους, από τις οποίες μπορούν

3 Φορείς και εκπρόσωποι τοπικής κοινωνίας μπορούν να είναι σωματεία, σύλλογοι, κινήσεις πολιτών, ΜΚΟ με κοινωνική, πολιτιστική, περιβαλλοντική δραστηριότητα, ή θεσμικοί φορείς όπως ο δήμος, η περιφέρεια, τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, επιχειρηματικές ενώσεις.

να τροφοδοτήσουν με χρήσιμο υλικό τη λήψη αποφάσεων. Για το παρόν εγχείρημα προτείνεται η βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ κυβέρνησης και ενδιαφερόμενων μερών με τη δημιουργία μίας Διαρκούς Επιτροπής Διαλόγου και Παρακολούθησης για την Ενδυνάμωση των Νέων, που θα λειτουργεί υπό το συντονισμό της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς. Η εν λόγω επιτροπή θα απαρτίζεται από άτομα που θα εκπροσωπούν διαφορετικές συλλογικότητες, κουλτούρες, επαγγελματικούς χώρους και εκπροσώπους οργανώσεων νεολαίας, και θα συνεδριάζει σε τακτική βάση (τουλάχιστον τρεις φορές κατά έτος). Θα παρέχει συμβουλές προς την Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς σχετικά με τον τρόπο καλύτερης στόχευσης των υφιστάμενων πρωτοβουλιών και προγραμμάτων, ενώ ταυτόχρονα θα μπορεί να προτείνει νέες κατευθύνσεις δράσεων.

Χωρίς αμφιβολία, η έμφαση στην πρόοδο των στόχων και στην επαλήθευση της αποτελεσματικότητας των προγραμμάτων και των πρωτοβουλιών απαιτεί σημαντική παράμετρο επιτυχίας. Η αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της συλλογικής επένδυσης[4] είναι κρίσιμη προκειμένου να διασφαλιστεί ότι:

- θα μεγιστοποιηθεί η κοινωνική αξία των επενδυόμενων πόρων,
- θα επιτευχθούν τα αναμενόμενα αποτελέσματα,
- θα αποφευχθεί η (αλληλ)επικάλυψη, και
- θα αποτραπεί η πιθανότητα τα ενδιαφερόμενα μέρη να εργαστούν προς αντίθετες κατευθύνσεις.

Στο πλαίσιο όλων των παραπάνω, οφείλουμε να συνεργαστούμε με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη για την ανάπτυξη ολοκληρωμένων και αποτελεσματικών εργαλείων για τη βέλτιστη υποστήριξη της μέτρησης και αξιολόγησης της επιτυχίας των προγραμμάτων και των πρωτοβουλιών.

4 Με τον όρο συλλογική επένδυση εννοούμε τις επενδύσεις σε ανθρώπινους - χρηματοοικονομικούς πόρους που υλοποιούνται από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Αναγνωρίζουμε, ωστόσο, ότι οι μικρότερες οργανώσεις παροχής υπηρεσιών για τη νεολαία δεν έχουν την ικανότητα να ξοδεύουν τους σπάνιους πόρους ή τον περιορισμένο χρόνο τους για αυστηρές αξιολογήσεις.

ΣΤΟΧΟΣ 1: Προαγωγή της Αυτονομίας & Ανεξαρτησίας των Νέων και Διευκόλυνση της Μετάβασής τους στην Ενήλικη Ζωή

ΥΠΟΣΤΟΧΟΙ				
1.1. Ενίσχυση της κριτικής σκέψης και βούλησης των νέων προκειμένου να σκέφτονται, να αισθάνονται και να λαμβάνουν αποφάσεις με τον δικό τους τρόπο.	**1.2. Εξασφάλιση ισότιμης, ελεύθερης και δωρεάν πρόσβασης σε ποιοτική εκπαίδευση και κατάρτιση, καθώς και σε ευκαιρίες διά βίου μάθησης.** **1.6. Εξασφάλιση ελεύθερης και δωρεάν πρόσβασης σε υπηρεσίες υγείας.** **1.7. Εξασφάλιση πρόσβασης σε αξιοπρεπή και σταθερή (βιώσιμη) εργασία.**	**1.3.Εξασφάλιση πρόσβασης σε οικονομική μετακίνηση.**	**1.4. Εξασφάλιση πρόσβασης στις Τέχνες και τον Πολιτισμό.**	**1.5. Εξασφάλιση πρόσβασης σε αξιοπρεπή και επαρκή κατοικία.**
ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΕΙΣ ΥΠΟΣΤΟΧΩΝ				
1.1.1.Αύξηση των ευκαιριών μη τυπικής και άτυπης μάθησης στο πλαίσιο της συμβουλευτικής για νέους, με στόχο όχι μόνο την οργανωμένη αλλά και τη μη οργανωμένη νεολαία αλλά και τους νέους με λιγότερες ευκαιρίες. 1.1.2. Ενίσχυση του ρόλου των οργανώσεων νεολαίας ως παρόχων μη τυπικής και άτυπης μάθησης για νέους. 1.1.3. Υποστήριξη του επαγγέλματος και του έργου των συμβούλων νέων μέσω της ανάληψης στοχευμένων πρωτοβουλιών. 1.1.4. Ανάπτυξη μηχανισμών αναγνώρισης των γνώσεων, δεξιοτήτων και ικανοτήτων που αποκτώνται κατά την συμμετοχή των νέων σε δραστηριότητες μη τυπικής και άτυπης μάθησης.	Οι συγκεκριμένοι υποστόχοι αναλύονται στους Στόχους: Προσιτή και Ποιοτική Εκπαίδευση-Κατάρτιση-Μαθητεία Αξιοπρεπής Εργασία και Ανάπτυξη της Επιχειρηματικότητας των Νέων Υγεία, Πρόνοια και Ευεξία.	1.3.1. Οικονομική ή και ελεύθερη μετακίνηση για τη μαθητική και σπουδάζουσα νεολαία. Ιδιαίτερη μέριμνα πρέπει να λαμβάνεται για τους μαθητές που ζουν σε απομακρυσμένες περιοχές, καθώς και για τους μαθητές μουσικών ή καλλιτεχνικών σχολείων. 1.3.2.Οικονομική ή και ελεύθερη μετακίνηση για ευάλωτες ομάδες νέων (π.χ. νέοι άνεργοι, ΑμΕΑ, κλπ.). 1.3.3. Οικονομική μετακίνηση για την ένστολη νεολαία. 1.3.4. Αποτελεσματική εξάλειψη όλων των φραγμών και εμποδίων που αντιμετωπίζουν τα νεαρά ΑμΕΑ στην πρόσβασή τους στα μέσα μαζικής μεταφοράς, στο φυσικό περιβάλλον, καθώς και σε εγκαταστάσεις και υπηρεσίες που είναι ανοικτές στο κοινό. 1.3.5. Διευκόλυνση της κινητικότητας των νέων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων και των νεαρών ατόμων με αναπηρία.	1.4.1. Εφαρμογή μέτρων για τη διευκόλυνση της πρόσβασης των νέων τόσο σε παραδοσιακές και κλασσικές μορφές τέχνης και πολιτισμού όσο και σε άλλες – πιο σύγχρονες και εναλλακτικές – μορφές πολιτιστικών δραστηριοτήτων. 1.4.2. Ανάληψη στοχευμένων πρωτοβουλιών για την ενίσχυση των νέων δημιουργών και των φορέων που στηρίζουν την σύγχρονη δημιουργική βιομηχανία στην οποία απασχολούνται κυρίως νέοι. 1.4.3. Προαγωγή της κινητικότητας των νέων καλλιτεχνών εντός του ευρωπαϊκού χώρου και ενίσχυση των διαπολιτισμικών ανταλλαγών. 1.4.4. Εξασφάλιση ευκαιριών πρόσβασης και συμμετοχής σε πολιτιστικές δραστηριότητες για ειδικές ομάδες νέων: α) για νέους που διαβιούν σε απομακρυσμένες, αγροτικές και νησιωτικές περιοχές, β) για νέους με λιγότερες ευκαιρίες (συμπεριλαμβανομένων των άνεργων, των κρατουμένων, των μεταναστών/ προσφύγων, των ατόμων με αναπηρίες, κλπ.). 1.4.5. Ανάπτυξη περισσότερων πολιτιστικών δράσεων που να απευθύνονται σε σχολεία και μαθητές.	1.5.1 Εφαρμογή μέτρων για τη στήριξη της ενοικιαζόμενης κατοικίας για φοιτητές/ σπουδαστές καθώς και για ευάλωτες ομάδες νέων. 1.5.2. Ανέγερση περισσότερων φοιτητικών εστιών προκειμένου να καλυφθεί η υψηλή ζήτηση. 1.5.3. Βελτίωση των συνθηκών διαμονής και διαβίωσης στις υφιστάμενες φοιτητικές εστίες, μέσω καλύτερης συντήρησης και αναβάθμισης των κτιριακών υποδομών, διαμόρφωσης εγκαταστάσεων για τη βελτίωση της προσβασιμότητας των ΑμΕΑ, κλπ. 1.5.4. Βελτίωση των συνθηκών διαμονής και διαβίωσης των στρατευμένων νέων. 1.5.5. Βελτίωση των συνθηκών διαμονής και διαβίωσης των νέων κρατουμένων στα σωφρονιστικά καταστήματα. 1.5.6. Παροχή ουσιαστικής βοήθειας για την στέγαση των νέων ζευγαριών (π.χ. προσφορά στεγαστικών δανείων με ευνοϊκότερους όρους, κλπ.) σε συνδυασμό με εφαρμογή μέτρων για την υποστήριξη της οικογενειακής ζωής των νέων γονέων. 1.5.7. Περισσότερα μέτρα για την αντιμετώπιση της αστεγίας και για την υποστήριξη των αστέγων.

ΣΤΟΧΟΣ 2: Προσιτή και Ποιοτική Εκπαίδευση - Κατάρτιση - Μαθητεία

ΥΠΟΣΤΟΧΟΙ			
2.1. Η ισότιμη και δίκαιη πρόσβαση όλων των παιδιών σε καλής ποιότητας προγράμματα προσχολικής αγωγής και φροντίδας.	**2.2. Η διευκόλυνση της πρόσβασης των παιδιών και των νέων σε υψηλής ποιότητας πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση χωρίς αποκλεισμούς.**	**2.3. Η ποιοτική αναβάθμιση της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (ΕΚΚ) και η σύνδεσή της με το συνολικό αναπτυξιακό σχεδιασμό της χώρας.**	**2.4. Η αναβάθμιση και διασφάλιση της ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση (ΑΕΙ-ΤΕΙ) και η ενίσχυση του ανοιχτού της χαρακτήρα.**
ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΕΙΣ ΥΠΟΣΤΟΧΩΝ			
2.1.1. Η ενίσχυση της προσχολικής αγωγής για μια ομαλή μετάβαση των παιδιών στο δημοτικό σχολείο. 2.1.2. Η πρόσβαση των περισσότερο ευάλωτων παιδιών στην προσχολική αγωγή προκειμένου να ενισχυθεί η εκπαίδευσή τους και οι ευκαιρίες επιλογής τους στη, μετέπειτα, ενήλικη ζωή τους. 2.1.3. Η κατάλληλη προετοιμασία του εκπαιδευτικού δυναμικού με έμφαση στην υποστήριξη των περισσότερων ευάλωτων παιδιών και η συμβουλευτική υποστήριξη του άμεσα οικογενειακού περιβάλλοντός τους.	2.2.1. Η διασφάλιση της παραμονής και της ολοκλήρωσης της φοίτησης όλων των παιδιών και των νέων στην εκπαιδευτική διαδικασία, ανεξαρτήτως πολιτισμικής, εθνικής ή κοινωνικής ομάδας από την οποία προέρχονται ή στην οποία ανήκουν. 2.2.2. Η παροχή ελκυστικού σχολικού περιβάλλοντος για την ενίσχυση της επιτυχούς γνώσης και δημιουργικής έκφρασης και συμμετοχής όλων των παιδιών και των νέων στην εκπαιδευτική διαδικασία. 2.2.3. Ο επαγγελματικός προσανατολισμός ως μια συνεχή διαδικασία που βοηθά τους νέους να προβούν σε τεκμηριωμένες επιλογές τόσο της εκπαιδευτικής όσο και της επαγγελματικής τους σταδιοδρομίας. 2.2.4. Η προάσπιση του δικαιώματος του μαθητή στον ελεύθερο χρόνο και η υποστήριξη της δημιουργικής επαφής και επικοινωνίας γονέων και παιδιών.	2.3.1 Η παροχή ποιοτικής εκπαίδευσης και ασφαλών επαγγελματικών εξόδων στους απόφοιτους της ΕΕΚ. 3.2 Η ενίσχυση της κινητικότητας των αποφοίτων των ΕΕΚ στην ανώτατη εκπαίδευση δημιουργώντας προγράμματα γεφύρωσης και/ή ενσωματώνοντας εγκάρσιες δεξιότητες σε όλα τα επίπεδα της ΕΕΚ. 2.3.3 Η διασφάλιση ότι οι μαθησιακές ανάγκες των νέων ικανοποιούνται μέσω κατάλληλης πρόσβασης σε κατάλληλα προγράμματα μάθησης και δεξιοτήτων ζωής. 2.3.4 Η υποστήριξη ενός συνεχούς διαλόγου μεταξύ όλων των εταίρων για ένα αποδοτικό σύστημα μαθητείας. 2.3.5 Η υποστήριξη της δια βίου εκπαίδευσης και της παροχής ευκαιριών για τη συμμετοχή και την πρόσβαση σε προγράμματα ενίσχυσης και βελτίωσης των δεξιοτήτων. 2.3.6 Η ενίσχυση της ποιότητας και της συνεχούς επαγγελματικής εξέλιξης των εκπαιδευτικών και εκπαιδευτών της ΕΕΚ.	2.4.1 Η βελτίωση των επιπέδων φοίτησης και επιτυχίας ολοκλήρωσης των σπουδών συμπεριλαμβανομένης και της εξ' αποστάσεως εκπαίδευσης από όλες τις ομάδες πληθυσμού των νέων. 2.4.2 Η ενδυνάμωση της σύνδεσης ανάμεσα στην ανώτατη εκπαίδευση, την έρευνα και την καινοτομία. 2.4.3 Η βελτίωση της σύνδεσης της ανώτατης εκπαίδευσης με την κοινωνία και την αγορά εργασίας, ενισχύοντας τη συνεργασία και την ανταλλαγή γνώσεων. 2.4.4 Η ενίσχυση της διασφάλισης της ποιότητας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

ΣΤΟΧΟΣ 3: Αξιοπρεπής Εργασία και Ανάπτυξη της Επιχειρηματικότητας των Νέων

ΥΠΟΣΤΟΧΟΙ		
3.1. Δημιουργία αξιοπρεπών και βιώσιμων θέσεων εργασίας για τους νέους και αντιμετώπιση της νεανικής ανεργίας	**3.2. Υποστήριξη της νεανικής επιχειρηματικότητας.**	**3.3. Κατάλληλη προετοιμασία των νέων για την είσοδό τους στην επαγγελματική ζωή.**
ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΕΙΣ ΥΠΟΣΤΟΧΩΝ		
3.1.1. Η δημιουργία ενός πλαισίου που ενισχύει και προστατεύει τα εργασιακά δικαιώματα των νέων. 3.1.2 Η δημιουργία και ενίσχυση υποστηρικτικών δομών και προγραμμάτων για την καταπολέμηση της ανεργίας των νέων και την παροχή κινήτρων για την απασχόληση. 3.1.3 Η βελτίωση της σύνδεσης της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας. 3.1.4 Η εξασφάλιση ίσης μεταχείρισης των νέων εργαζομένων, ανεξαρτήτως καταγωγής, θρησκεύματος, σωματικών/ πνευματικών ικανοτήτων, φύλου ή σεξουαλικού προσανατολισμού. 3.1.5 Η πρόληψη της εργασιακής διαρροής στο εξωτερικό (brain drain), η αξιοποίηση του ταλέντου Ελλήνων νέων που ζουν και εργάζονται στο εξωτερικό και η διασύνδεσή τους με νέους και επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα.	3.2.1 Η δημιουργία ευνοϊκού περιβάλλοντος για τη νεανική επιχειρηματικότητα. 3.2.2 Η καλλιέργεια επιχειρηματικών δεξιοτήτων από νεαρή ηλικία. 3.2.3 Η ενίσχυση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στους τομείς της έρευνας και της καινοτομίας. 3.2.4 Η προώθηση της κοινωνικής και αλληλέγγυας οικονομίας και επιχειρηματικότητας ως προοπτικής για τους νέους.	3.3.1 Η ανάπτυξη δεξιοτήτων για την επαγγελματική ζωή και για επιχειρηματική δράση μέσα από την τυπική και τη μη τυπική εκπαίδευση. 3.3.2 Ο επαρκής και εμπεριστατωμένος επαγγελματικός προσανατολισμός. 3.3.3 Η κατάρτιση ευάλωτων κοινωνικών ομάδων ώστε να αποκτήσουν δεξιότητες και εμπειρία που θα τους βοηθήσει στην επαγγελματική τους εξέλιξη.

ΣΤΟΧΟΣ 4: Υγεία, Πρόνοια και Ευεξία

ΥΠΟΣΤΟΧΟΙ			
4.1. Η παροχή υπηρεσιών υγείας (προαγωγή της υγείας, πρόληψη ασθενειών και κλινική φροντίδα) στη βάση της ισότιμης και καθολικής πρόσβασης σε όλες τις νέες και τους νέους που ζουν στη χώρα μας.	**4.2. Η ενθάρρυνση των νέων να έχουν καλή φυσική κατάσταση και υγιεινό τρόπο ζωής.**	**4.3. Η πρόσβαση και η βελτίωση των υπηρεσιών φροντίδας ψυχικής υγείας των νέων ανεξάρτητα του τόπου κατοικίας τους.**	**4.4. Η ενδυνάμωση της κοινωνικής και συναισθηματικής υγείας των νέων.**
ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΕΙΣ ΥΠΟΣΤΟΧΩΝ			
4.1.1. Η βελτίωση των υπηρεσιών υγείας στις περισσότερο ευάλωτες ομάδες παιδιών, εφήβων και νέων με κατάλληλες παρεμβάσεις, στη βάση του σεβασμού των δικαιωμάτων τους, της ισότητας, της αναγνώρισης και αποδοχής της ιδιαιτερότητάς τους.	4.2.1. Η προώθηση καλών διατροφικών συνηθειών, η ενθάρρυνση των νέων να υιοθετήσουν υγιεινές συνήθειες στη διατροφή τους αλλά και η δυνατότητά τους να έχουν πρόσβαση σε θρεπτικά τρόφιμα αποτελούν τη βάση για την ανάπτυξη ενός υγιούς οργανισμού κατά την ενήλικη ζωή. 4.2.2. Η ενθάρρυνση των νέων να υιοθετήσουν ένα ενεργό τρόπο ζωής, αλλά και η δυνατότητά τους να έχουν πρόσβαση σε προγράμματα που ενθαρρύνουν τη σωματική δραστηριότητα και τον αθλητισμό αποτελούν εφόδια για ένα υγιές και ποιοτικό επίπεδο ζωής. 4.2.3. Η ανάπτυξη και η κατάκτηση του αισθήματος ευθύνης των νέων ως προς την υγεία τους, είτε αυτό αφορά στη στοματική ή ατομική υγιεινή, τη διατροφή, είτε τις επιλογές μιας υγιούς και ασφαλούς συμπεριφοράς (τραυματισμοί, κάπνισμα, αλκοόλ, ναρκωτικά).	4.3.1. Η ενίσχυση καινοτόμων μέτρων για την πρόληψη, έγκαιρη διάγνωση και αποτελεσματική αντιμετώπιση προβλημάτων ψυχικής υγείας, όπως και η συμβολή στη δημιουργία ευνοϊκού κοινωνικο-οικονομικού περιβάλλοντος για την καταπολέμηση της προκατάληψης της ψυχικής ασθένειας. 4.3.2. Η εκπαίδευση των ίδιων των νέων για θέματα ψυχικής υγείας, η ενθάρρυνσή τους να συμπεριφέρονται με σεβασμό, χωρίς διακρίσεις ή προκαταλήψεις, αλλά και η δημιουργία υποστηρικτικών συνθηκών (οικογένεια, φίλοι, σχολείο, στρατός, εργασία) που ενθαρρύνουν τη διαμόρφωση ενός κλίματος αμοιβαίου σεβασμού, κατανόησης και αποδοχής της προσωπικότητάς τους. 4.3.3. Η ενίσχυση της γνώσης των νέων σχετικά με τα θεμελιώδη δικαιώματά τους ιδιαίτερα όσον αφορά στην προστασία των προσωπικών πληροφοριών και δεδομένων.	4.4.1 Η ενίσχυση της κοινωνικής και συναισθηματικής ανάπτυξης των εφήβων και των νέων, η βελτίωση των αντίστοιχων κοινωνικών δεξιοτήτων τους και η προαγωγή της συναισθηματικής νοημοσύνης με ιδιαίτερη έμφαση στην καταπολέμηση του εκφοβισμού, ηλεκτρονικού ή μη. 4.4.2. Η υποστήριξη των νέων όσον αφορά στις σχέσεις και τη σεξουαλικότητα και στην πρόσβασή τους σε έγκαιρες και κατάλληλες πληροφορίες, αποτελούν βασικές παραμέτρους για τη διασφάλιση του δικαιώματος της ιδιωτικότητας και της σωματικής ακεραιότητας. 4.4.3. Η υποστήριξη των πιο ευάλωτων εφήβων και νέων με κατάλληλες παρεμβάσεις στη βάση του σεβασμού των δικαιωμάτων τους, της ισότητας, της αναγνώρισης και αποδοχής της ιδιαιτερότητάς τους.

ΣΤΟΧΟΣ 5: Ενίσχυση της συμμετοχής των Νέων στη δημοκρατική ζωή

ΥΠΟΣΤΟΧΟΙ				
5.1. Αύξηση της εκπροσώπησης των νέων στους θεσμούς της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και στις οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών.	**5.2. Αύξηση της συμμετοχής των νέων σε εθελοντικές οργανώσεις και εθελοντικές δραστηριότητες.**	**5.3. Ανάπτυξη μηχανισμών διαλόγου και διαβούλευσης με τους νέους – συμμετοχή των νέων σε διαδικασίες και δομές λήψης αποφάσεων για θέματα που τους αφορούν, σε τοπικό, εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο.**	**5.4. Προώθηση της συμμετοχής των νέων με λιγότερες ευκαιρίες και των νέων που υπο-αντιπροσωπεύονται στην πολιτική ζωή και τις οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών, λαμβάνοντας υπόψη και τη διάσταση του φύλο.**	**5.5. Ανάπτυξη νέων μορφών συμμετοχής στις δημοκρατικές διαδικασίες, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στην ηλεκτρονική συμμετοχή (e-participation) καθώς και στο ρόλο των μέσων κοινωνικής δικτύωσης.**
ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΕΙΣ ΥΠΟΣΤΟΧΩΝ				
5.1.1. Εκπαίδευση στην ιδιότητα του δημοκρατικού πολίτη στο πλαίσιο του σχολείου. 5.1.2. Εκπαίδευση στην ιδιότητα του δημοκρατικού πολίτη στο πλαίσιο της οικογένειας. 5.1.3. Εκπαίδευση στην ιδιότητα του δημοκρατικού πολίτη, στο πλαίσιο δράσεων μη τυπικής και άτυπης μάθησης που διενεργούνται στον ελεύθερο χρόνο των νέων, με τη συνεισφορά και των συμβούλων νέων. 5.1.4. Παροχή ευκαιριών συμμετοχής και άσκησης της ενεργού πολιτειότητας για τη νεολαία, ιδίως τη μαθητική. 5.1.5. Μείωση του ορίου ηλικίας ψήφου, καθώς και του ορίου ηλικίας που αφορά στην άσκηση του δικαιώματος του εκλέγεσθαι. 5.1.6. Εφαρμογή ποσοστώσεων υπέρ της συμμετοχής των νέων, σε κομματικά όργανα και ψηφοδέλτια. 5.1.7. Μεγαλύτερη εκπροσώπηση των νέων σε τοπικές επιτροπές και δημοτικά όργανα, ενθάρρυνση της συμμετοχής τους σε οργανώσεις παντός είδους (πολιτικές, συνδικαλιστικές, επαγγελματικές, κλπ.), καθώς και σε δραστηριότητες που στοχεύουν στην υποστήριξη/βελτίωση της τοπικής κοινότητας. 5.1.8. Περισσότερη και ποιοτικότερη ενημέρωση των νέων σχετικά με τις υφιστάμενες ευκαιρίες συμμετοχής, τα δημοκρατικά δικαιώματα, τη λειτουργία των πολιτικών και πολιτειακών θεσμών, το ελληνικό εκλογικό σύστημα και τις εκλογικές διαδικασίες.	5.2.1. Ανάδειξη και αναγνώριση της αξίας του εθελοντισμού μεταξύ των νέων μέσα από στοχευμένες εκστρατείες ενημέρωσης. 5.2.2. Δημιουργία ευκαιριών συμμετοχής σε εθελοντικές δραστηριότητες για όλους τους νέους, συμπεριλαμβανομένων και των νέων με λιγότερες ευκαιρίες. 5.2.3. Προώθηση και ανάπτυξη του εθελοντισμού, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. 5.2.4. Προώθηση και ανάπτυξη του εθελοντισμού, στο πλαίσιο της λειτουργίας του σχολείου. 5.2.5. Επαρκής εκπαίδευση και προετοιμασία, καθώς και παροχή κατάλληλου εξοπλισμού (όπου είναι απαραίτητο) για τους νέους εθελοντές. Η υποστήριξη αυτή μπορεί να παρέχεται τόσο από τους επίσημους φορείς του κράτους, όσο και από οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών εφόσον διαθέτουν τη σχετική τεχνογνωσία και επάρκεια. 5.2.6. Ανάπτυξη μηχανισμών αναγνώρισης και πιστοποίησης των γνώσεων και δεξιοτήτων που αποκτώνται κατά τη διάρκεια της συμμετοχής των νέων σε εθελοντικές δραστηριότητες και διασύνδεσή τους με το εκπαιδευτικό σύστημα και την απασχόληση. 5.2.7. Δημιουργία επαρκούς νομοθετικού πλαισίου για την εκπαίδευση και την ασφαλιστική κάλυψη των εθελοντών, καθώς και τη λειτουργία, χρηματοδότηση και αξιολόγηση των εθελοντικών οργανώσεων που αξιοποιούν την προσφορά των νέων.	5.3.1 Η εγκαθίδρυση συμβουλευτικών επιτροπών νεολαίας (όπως, φόρουμ νεολαίας, συμβούλια νέων, κ.α.). Η σύσταση των συμβουλευτικών επιτροπών μπορεί να πραγματοποιείται με εκλογές, με ορισμό από τις οργανώσεις νεολαίας ή και σε εθελοντική βάση. 5.3.2. Η δημιουργία μηχανισμών δομημένου διαλόγου – σταθερών και μόνιμων ή και ad hoc διαβουλεύσεων για μεμονωμένα θέματα – ανάμεσα στους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής και τους νέους. 5.3.3. Η εξασφάλιση ευκαιριών συμμετοχής σε δομές λήψης αποφάσεων για όλους τους νέους.	5.4.1. Παροχή κατάλληλης και στοχευμένης πληροφόρησης, μιας και οι νέοι αυτής της κατηγορίας, συχνά δεν γνωρίζουν τα δικαιώματά τους, ούτε και τις δυνατότητες που τους προσφέρονται για ενεργό συμμετοχή. Στο ίδιο πλαίσιο, θα πρέπει να προβλεφθεί ειδική μέριμνα για να αρθούν τα διάφορα εμπόδια που συχνά αντιμετωπίζει αυτή η κατηγορία νέων ως προς την πρόσβασή της στην πληροφόρηση, όπως γλωσσικά εμπόδια, αδυναμία χρήσης του διαδικτύου, κλπ. 5.4.2. Εκπαίδευση των νέων με λιγότερες ευκαιρίες σε δεξιότητες που είναι απαραίτητες για την άσκηση της ιδιότητας του δημοκρατικού πολίτη. 5.4.3. Παροχή συνεχούς υποστήριξης από ειδικά εκπαιδευμένο προσωπικό και συμβούλους νέων. 5.4.4. Προτεραιότητα στη χρηματοδότηση δράσεων που διενεργούνται από οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών για νέους με λιγότερες ευκαιρίες. 5.4.5. Προαγωγή της συμμετοχής εκείνων των νέων που λόγω της ένταξής τους σε συγκεκριμένες επαγγελματικές κατηγορίες (π.χ. στρατευμένη νεολαία, σπουδαστές στρατιωτικών σχολών ή σχολών σωμάτων ασφαλείας) ή της ιδιαίτερης κατάστασής τους (π.χ. νέοι κρατούμενοι, νέοι εξαρτημένοι/απεξαρτημένοι, κλπ.) ενδέχεται να στερούνται κάποιων ευκαιριών, δικαιωμάτων και προνομίων που απευθύνονται στο σύνολο της νεολαίας.	5.5.1. Η προαγωγή του ψηφιακού εγγραμματισμού των νέων και, γενικά, η εξοικείωσή τους με τις ΤΠΕ. 5.5.2. Η εξασφάλιση πρόσβασης στο διαδίκτυο, χωρίς διακρίσεις, για όλες ανεξαιρέτως τις κατηγορίες του νεανικού πληθυσμού. 5.5.3. Η εγκαθίδρυση νέων δομών διαδικτυακής επικοινωνίας μεταξύ κρατικών φορέων και νέων (π.χ. μεταξύ των Δήμων και της νεολαίας του κάθε τόπου, κλπ.), τόσο με τη χρησιμοποίηση κλασσικών διαδικτυακών πλατφορμών (π.χ. ιστοσελίδες, μπλογκ, κλπ.) όσο και με την αξιοποίηση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης καθώς και ειδικών εφαρμογών (apps) που ευνοούν καλύτερα την άμεση, διαδραστική και πολυεπίπεδη επικοινωνία. 5.5.4. Η ανάληψη κατάλληλων πρωτοβουλιών για την αντιμετώπιση του φαινομένου της χαμηλής συμμετοχής των νέων σε υφιστάμενες διαδικτυακές πλατφόρμες. 5.5.5. Η δημιουργία ψηφιακού περιεχομένου που να είναι ελκυστικό για τους νέους, με την συμμετοχή και των ίδιων των νέων στη διαδικασία. 5.5.6. Η καλύτερη διαχείριση του τεράστιου όγκου πληροφοριών που διακινείται προς τους νέους (π.χ. μέσω της εφαρμογής ειδικών ψηφιακών πρωτόκολλων και άλλων σχετικών μέτρων, με την καλύτερη εκπαίδευση του προσωπικού που ασχολείται με την διακίνηση πληροφοριών, κλπ.), ώστε να λαμβάνουν την πληροφόρηση που έχουν πραγματικά ανάγκη και να μην «χάνονται» ανάμεσα σε άχρηστες ή ακόμη και ψευδείς ειδήσεις.

ΣΤΟΧΟΣ 6: Μείωση ανισοτήτων μεταξύ των Νέων

ΥΠΟΣΤΟΧΟΙ				
6.1. Εξασφάλιση ίσων ευκαιριών σε νέους με αναπηρία ή και χρόνιες παθήσεις	**6.2. Καταπολέμηση των διακρίσεων ανάμεσα στους νέους ανεξαρτήτως φύλου, σεξουαλικού προσανατολισμού και ταυτότητας φύλου.**	**6.3. Η εξασφάλιση ίσων δικαιωμάτων σε νέους με θρησκευτικές/ πολιτιστικές ιδιαίτερότητες, μεταναστών και αιτούντων ασύλου.**	**6.4. Μείωση των επιπέδων βίας, εκφοβισμού, παραβατικότητας και βίαιης (αντιδημοκρατικής) ριζοσπαστικοποίησης των νέων και βελτίωση των συνθηκών μεταχείρισης νέων με παραβατική συμπεριφορά.**	**6.5. Υποστήριξη των νέων που βρίσκονται σε κίνδυνο και δυσμενείς συνθήκες.**
ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΕΙΣ ΥΠΟΣΤΟΧΩΝ				
6.1.1. Η δημιουργία προϋποθέσεων εξειδικευμένης υποστήριξης για την κατάρτιση νέων ατόμων με αναπηρία. 6.1.2. Η προώθηση ολοκληρωμένων διαδικασιών αποϊδρυματοποίησης, αποκατάστασης και επανένταξης ενηλίκων νέων ΑμεΑ. 6.1.3 Η πρόσβαση νέων ΑμεΑ στον πολιτισμό, τον αθλητισμό, την ψυχαγωγία, όπως επίσης και η διευκόλυνση της κινητικότητάς τους και η συνύπαρξή τους με ανθρώπους χωρίς αναπηρία. 6.1.4 Η υποστήριξη των οικογενειών που φροντίζουν νέους με αναπηρία.	6.2.1. Η ένταξη της διάστασης του φύλου σε όλες τις πολιτικές. 6.2.2. Η πρόληψη και καταπολέμηση της βίας κατά των νέων γυναικών και των κοριτσιών. 6.2.3 Αναγνώριση των δικαιωμάτων που διαφυλάσσει το νομικό πλαίσιο για την ταυτότητα φύλου και τον σεξουαλικό προσανατολισμό.	6.3.1. Η υποστήριξη και ένταξη νέων που ανήκουν σε μειονοτικές ομάδες. 6.3.2. Η υποστήριξη και ένταξη νέων μεταναστών και αιτούτων ασύλου και διεθνούς προστασίας, συμπεριλαμβανομένων των ασυνόδευτων ανηλίκων. 6.3.3 Η υποστήριξη και ένταξη νέων Ρομά.	6.4.1 Η υποστήριξη σχολικών δομών και προσωπικού για την καταπολέμηση του σχολικού εκφοβισμού. 6.4.2. Η βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης για τους νέους παραβάτες και υποστήριξη για την επανένταξή τους. 6.4.3. Η ευαισθητοποίηση γύρω από τη ρητορική μίσους στο διαδίκτυο. 6.4.4. Η πρόληψη φαινομένων βίαιης ριζοσπαστικοποίησης.	6.5.1.Υποστήριξη νέων που απειλούνται από τη φτώχεια. 6.5.2. Υποστήριξη νέων που έπεσαν θύματα ενδοοικογενειακής βίας και σεξουαλικής κακοποίησης ή θύματα διακίνησης/ εμπορίας ανθρώπων. 6.5.3. Υποστήριξη νέων με εξαρτήσεις. 6.5.4 Ενίσχυση πλαισίου αναζήτησης εξαφανισμένων παιδιών και νέων. 6.5.5. Υποστήριξη παιδιών και νέων που βρίσκονται σε προγράμματα αναδοχής ή υιοθεσίας.

ΣΤΟΧΟΣ 7: Πόλεις Φιλικές προς τους Νέους και δημογραφική ανανέωση της υπαίθρου

ΥΠΟΣΤΟΧΟΙ			
7.1. Αστικός δημόσιος χώρος φιλικός προς τα παιδιά και τους νέους	**7.2. Βελτίωση της πρόσβασης των νέων σε ασφαλή, προσιτά και προσβάσιμα συστήματα μεταφορών που εξυπηρετούν τις ανάγκες τους στα πλαίσια της βιώσιμης αστικής κινητικότητας.**	**7.3. Ευαισθητοποίηση και συμμετοχή των νέων στη βιώσιμη διαχείριση και διατήρηση των φυσικών πόρων.**	**7.4. Διευκόλυνση της πρόσβασης όλων των νέων στις υπηρεσίες και στη διοικητική πληροφόρηση.**
ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΕΙΣ ΥΠΟΣΤΟΧΩΝ			
7.1.1. Η αύξηση των ευκαιριών για τα παιδιά και τους νέους ώστε να εμπλακούν ουσιαστικά και να συμβάλουν στον σχεδιασμό χρήσεων γης, εκφράζοντας την άποψή τους, τις ανάγκες και τις προτεραιότητές τους για την πόλη τους. 7.1.2. Η δημιουργία ελκυστικών δημόσιων χώρων με παιδαγωγική σημασία και αξία για τα παιδιά και τους νέους (παιδικές χαρές, ποδηλατικές διαδρομές), σε συνδυασμό με βασικές υποδομές (παγκάκια, τουαλέτες, αναψυκτήρια) ώστε να καταστούν πιο προσιτά στις οικογένειες. 7.1.3. Η ενίσχυση της επαφής των παιδιών και των νέων με το φυσικό περιβάλλον. 7.1.4. Η αναζωπύρωση κεντρικών περιοχών και η συντήρηση ανοικτών χώρων και η διασύνδεσή τους με τις γειτονιές. Οι νέοι αισθάνονται ασφαλείς σε δημόσιους χώρους που είναι καλά συντηρημένοι, καθαροί και χωρίς επικίνδυνη κυκλοφορία. Επίσης, η παρουσία ανθρώπων σε δημόσιους χώρους συμβάλλει στα αισθήματα ασφάλειας των νέων και στην αίσθηση της σύνδεσης με τους γείτονές τους.	7.2.1. Η παροχή δυνατότητας στα παιδιά και στους νέους να συμμετέχουν στο σχεδιασμό, την παρακολούθηση και την αποδοτικότητα των Σχεδίων Βιώσιμης Αστικής Κινητικότητας. 7.2.2. Η αναδιαμόρφωση οδών και η βελτίωση του εξοπλισμού των μέσων μετακίνησης για τη διευκόλυνση της πρόσβασης των νέων, αλλά και ειδικών ομάδων όπως εμποδιζόμενα άτομα και ΑμεΑ, στους χώρους εργασίας, εκπαίδευσης, άθλησης και αναψυχής. 7.2.3. Η ανάπτυξη προγραμμάτων ευαισθητοποίησης των νέων και των οικογενειών τους για τη δυνατότητα επιλογής και χρήσης ήπιων μέσων μετακίνησης, καθώς και ενίσχυση της κυκλοφοριακής τους παιδείας. 7.2.4. Η ανάδειξη της ασφάλειας των δημόσιων μέσων μεταφοράς και των ωφελειών που προκύπτουν από τη χρήση τους, όπως ο περιορισμός του κινδύνου τροχαίων ατυχημάτων, η αποδέσμευση φυσικών πόρων (όπως η γη και η δέσμευσή της για σταθμούς στάθμευσης ΙΧ), η μείωση της ρύπανσης.	7.3.1. Στην ανάπτυξη προγραμμάτων που επιτρέπουν στα παιδιά και τους νέους να βιώσουν και να μάθουν τη φύση, καθώς και να συμμετάσχουν σε δραστηριότητες περιβαλλοντικής διαχείρισης. 7.3.2. Στο συντονισμό φορέων για την κατάρτιση των νέων σε θέματα βιώσιμης ανάπτυξης και υποστήριξης νεανικών πρωτοβουλιών που προστατεύουν το μικροκλίμα της πόλης. 7.3.3 Στις συμπράξεις μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα για τη στήριξη της νεανικής καινοτομίας για βιώσιμα μοντέλα κατανάλωσης και παραγωγής, και τη δημιουργία πράσινων θέσεων εργασίας.242 Δημιουργία ενός νέου μοντέλου για τη διακυβέρνηση και την πολιτική των πόλεων που υποστηρίζει τις νεανικές επιχειρήσεις, προτάσεις και πειραματισμούς. 7.3.4 Στην ενθάρρυνση των νέων να ζήσουν στην ύπαιθρο μέσα από μέτρα και κίνητρα που συμβάλλουν στη δημογραφική ανανέωση της ελληνικής υπαίθρου.	7.4.1. Η βελτίωση της πρόσβασης στη διοικητική πληροφόρηση που προσφέρεται από την τοπική ή κεντρική διοίκηση με μέσα επικοινωνίας οικεία προς τους νέους. 7.4.2. Η συλλογή πληροφοριών που αφορούν στη νεολαία από διάφορες πηγές μεταξύ των διαφόρων διοικητικών υπηρεσιών. 7.4.3. Η ενίσχυση της προσιτότητας των υπηρεσιών και προγραμμάτων που αφορούν στα παιδιά και τους νέους αλλά και τις οικογένειες τους. Οι κοντινές αποστάσεις από τον τόπο κατοικίας, το κόστος, η ποικιλία και η διάρκεια των δραστηριοτήτων, ιδίως καλλιτεχνικών και δημιουργικών δραστηριοτήτων, όπως και οι ασφαλείς χώροι διεξαγωγής τους αποτελούν βασικές παραμέτρους προσέλκυσης των νέων και των οικογενειών τους.

ΒΑΣΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Bertelsmann Stiftung (2013). Intergenerational Justice in Aging Societies – A Cross National Comparison of 29 OECD Countries.
Διαθέσιμο από: https://www.bertelsmannstiftung.de/fileadmin/files/BSt/Publikationen/GrauePublikationen/GP_Intergenerational_justice_in_aging_societies.pdf

CEDEFOP (2017). Skills Panorama.
Διαθέσιμο από: http://skillspanorama.cedefop.europa.eu/en/countries/greece

Commonwealth Secretariat (2016). Global Youth Development Index and Report. London: Commonwealth Secretariat-Publications Sector.

Council of Europe (2003). Experts on Youth Policy Indicators.
Διαθέσιμο από: https://rm.coe.int/1680702413

Council of Europe (2003). Revised European Charter on the Participation of Young People in Local and Regional Life. Congress of Local and Regional Authorities.
Διαθέσιμο από: https://rm.coe.int/168071b4d6

Council of Europe (2013). Recommendation CM/Rec of the Committee of Ministers to Member States on Ensuring Full Inclusion of Children and Young Persons with Disabilities into Society, Council of Europe Publishing.
Διαθέσιμο από: https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectID=09000016805c75de

Council of Europe (2014), Overview of Policies Affecting the Access to Social Rights of Young People, ENTER Course.

Education, Audiovisual and Culture Executive Agency (2012). Entrepreneurship

Education at School in Europe National Strategies, Curricula and Learning Outcomes.
Διαθέσιμο από: http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/thematic_reports/135EN.pdf

Education and Training 2020 - Key Areas of Working Groups 2014-2015.
Διαθέσιμο από: http://ec.europa.eu/education/policy/strategic-framework/expert-groups_en.htm

Eurofound (2014). Review and Analysis of Policies and Initiatives for the Social Inclusion of Young People. Dublin: Eurofound.

Eurofound (2012). Young People not in Employment, Education or Training: Characteristics, Costs and Policy Responses in Europe.
Διαθέσιμο από: http://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_files/pubdocs/2012/54/en/1/EF1254EN.pdf

Eurofound (2014). Social Situation of Young People in Europe.
Διαθέσιμο από: http://www.eurofound.europa. eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1404en.pdf

Eurofound (2017). Sixth European Working Conditions Survey – Overview report (2017 update).
Διαθέσιμο από: http://www.youthforum.org/assets/2013/08/0166-13_PP_Employment_Final.pdf

Eurofound (2017). Eurofound Report on Youth in Greece.
Διαθέσιμο από: https://www.eurofound.europa.eu/

European Commission (2013). Public Health Evaluation and Impact Assessment Consortium (PHEIAC), Final Report on Evaluation of the implementation of the Strategy for Europe on Nutrition, Overweight and Obesity related health issues, 29 April 2013.
Διαθέσιμο από: https://ec.europa.eu/health//sites/health/files/nutrition_physical_activity/docs/ pheiac_nutrition_strategy_evaluation_en.pdf

European Commission (2014). EU Action Plan on Childhood Obesity 2014-2020.
Διαθέσιμο από: https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/nutrition_physical_activity/docs/ childhoodobesity_actionplan_2014_2020_en.pdf

European Commission (2007). Encouraging the Participation of Young People With Fewer Opportunities.
Διαθέσιμο από: http://ec.europa.eu/assets/eac/youth/policy/ youth_strategy/ documents/youth-participation-brochure_en.pdf

European Commission (2011). On EU indicators in the Field of Youth.
Διαθέσιμο από: http://ec.europa.eu/assets/eac/youth/ library/publications/ indicator-dashboard_en.pdf

European Commission (2011). Innovation Union Competitiveness Report 2011. Country profile Greece.
Διαθέσιμο από: http://ec.europa.eu/research/innovation-union/pdf/ competitiveness-report/2011/countries/greece.pdf.

European Commission (2013). Council Conclusions on Youth Work and Social Inclusion.

European Commission (2014). Working With Young People: The Value of Youth Work in the European Union.
Διαθέσιμο από: http://ec.europa.eu/youth/library/study/youth-work-report _en.pdf

European Commission (2015). European Youth Report - Flash Eurobarometer 408.
Διαθέσιμο από: http://ec.europa.eu/commfrontoffice/publicopinion/flash/fl_408 _en.pdf

European Commission (2015). Innovation Union Scoreboard 2015. Brussels: European Union - Publications Office.

European Commission (2016). A New Skills Agenda for Europe, Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions, Brussels, 10.6.2016, COM(2016) 381 final.

European Commission (2017). Youth Guarantee Country by Country- Greece.
Διαθέσιμο από: http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1161&langId=en &intPageId=3337

European Commission (2018). European Youth Report – Flash Eurobarometer 455.

Διαθέσιμο από: http://eurireland.ie/assets/uploads/2018/02/Eurobarometer-455-Youth-Jan-2018.pdf

European Parliament (2016). European Youth in 2016. Special Eurobarometer of the European Parliament. Strasbourg: European Parliamentary Research Service.

European Parliament (2017). Access to Culture in the European Union. Διαθέσιμο από: http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2017/608631/EPRS_ IDA(2017)608631_EN.pdf

European Pariament (2016). European Youth in 2016. Special Eurobarometer of the European Parliament. Διαθέσιμο από: http://www.europarl.europa.eu/pdf/eurobarometre/2016/eye2016/eb85_1_eye_2016_analytical_overview_en.pdf

European Youth Forum (2016). A Toolkit on Quality Standards for Youth Policy. Διαθέσιμο από: http://www.youthforum.org/publication/a-toolkit-on-quality-standards-for-youth-policy/

European Youth Forum (2016). Resolution on Youth Autonomy and Inclusion. Διαθέσιμο από: http://www.youthforum.org/assets/2016/04/0054-6_YFJ_Resolution_Youth- Autonomy-and-Inclusion_FINAL.pdf

European Youth Forum (no date). 11 Indicators of a National Youth Policy. Διαθέσιμο από: http://www.un.org/esa/socdev/unyin/documents/CoE_indicators.pdf

Forbrig, J. (επ.) (2005). Revisiting Youth Political Participation. Strasbourg: Council of Europe Publishing.

Interarts (2008). Access of Young People to Culture – Final Report. Διαθέσιμο από: http://www.interarts.net/descargas/interarts1834.pdf

Interparliamentary Union (2016). Youth Participation in National Parliaments 2016. Geneva: Inter-Parliamentary Union.

Kovacheva S. (2014). Social inclusion: Policy sheet. Διαθέσιμο από: http://pjp-eu. coe.int/documents/1017981/1668219/

Social+inclusion+by+Siyka+Kovacheva/651 cf755-ca79-486d-9648-5ae895 42650b

LSE Enterprise (2013). Youth Participation in Democratic Life - Final Report. London: LSE Enterprise

Markovic, J., Garcia Lopez, M-A., Dzigurski, S. (2015). Finding a Place in Modern Europe. Strasbourg: Youth Partnership.

Mizen, P. (2004). The Changing State of Youth. Basingstoke: Palgrave MacMillan.

Nico, M. (2013). Housing and Residential Autonomy. EU-CoE Youth Partnership Policy Sheet.
Διαθέσιμο από: http://pjp-eu.coe.int/documents/1017981/1668219/Housing +Policy+Sheet_ Nico+2013_final.pdf/0cf848b4-0c1a-4f60-bed8-968d00459e92

Pantea, M.-C. (2014). Youth Entrepreneurship. EU-CoE Youth Partnership policy sheet.
Διαθέσιμο από: https://pjp-eu.coe.int/documents/1017981/1668235/ Entrepreneurship-2014.pdf/ed4968a3-e515-4d97-b9a6-30fbbba1857f

Pechtelidis, Y. and Giannaki, D. (2015). 'Youth Policy in Greece and the Current Economic and Political Crisis'. Autonomie Locali e Servizi Sociali, 37 (3): 461-477.

Perovic, B. (2016). Defining Youth in Contemporary National Legal and Policy Frameworks Across Europe. EU-CoE Youth Partnership.
Διαθέσιμο από: http://pjpeu.coe.int/documents/1017981/1668203/Analytical +paper+Youth+Age+Bojana+Perovic+4.4.16.pdf/eb59c5e2-45d8-4e70-b672 -f8de0a5ca08c

Rhanem, C. (2014). Social Media and Participation. Strasbourg: Youth Partnership. Analytical Paper on Youth Participation.
Διαθέσιμο από: http://pjp-eu.coe.int/documents/1017981/7495153/What+is +youth+participation.pdf/223f7d06-c766-41ea-b03c-38565efa971a

Ryff, C.D. and Keyes, C.L.M. (1995). The Structure of Psychological Well-Being Revisited. Journal of Personality and Social Psychology, 69 (4), pp. 719-27.

Şenyuva, Ö (2014). Employment._EU-CoE Youth Partnership policy sheet.
Διαθέσιμο από: http://pjp-eu.coe.int/documents/1017981/1668235/Employment-2014.pdf/3a1d2ada78a3-4443-b236-eedda1b4286c

Stokes, B. (2015). Who Are Europe's Millenials?
Διαθέσιμο από: http://www.pewresearch.org/fact-tank/2015/02/09/who-are-europes-millennials/

TUI Stiftung (2017). Young Europe 2017. The Youth Study of the Foundation. Hannover: TUI Stiftung/YouGov Deutschland GmbH.

UN (2016). Urbanization and Development: Emerging Futures. World Cities Report 2016. United Nations Human Settlements Programme.
Διαθέσιμο από: https://unhabitat.org/wp-content/uploads/2014/03/WCR-%20Full-Report-2016.pdf

UN (2018). The Role of Youth in Building Sustainable and Resilient Urban and Rural Communities. 7th Economic and Social Council Youth Forum, 30-31 January 2018. New York: United Nations.

UNEP/MAP (2016). Mediterranean Strategy for Sustainable Development 2016-2025. Valbonne. Plan Bleu, Regional Activity Centre.
Διαθέσιμο από: https://planbleu.org/ sites/default/files/publications/mssd_2016-2025_final.pdf

UNESCO (2012). Education For All (AFA) Global Monitoring Report.
Διαθέσιμο από: http://unesdoc.unesco.org/images/0021/002180/218003e.pdf

UNESCO [no date]. What do we Mean by 'Youth'?
Διαθέσιμο από: http://www.unesco.org/new/en/socialand-human-sciences/themes/youth/youth- definition/

UNICEF (2009). Child Friendly Cities. Fact sheet.
Διαθέσιμο από: https://www.unicef.de/blob/23350/110a3c40ae4874fd9cc452653821ff58/fact-sheet--child-friendly-cities--data.pdf

UN-Habitat (2009). The Right to Adequate Housing. Fact Sheet No. 21/Rev. 1.
Διαθέσιμο από: http://www.ohchr.org/Documents/Publications/FS21_rev_1_Housing_en.pdf

UN-Habitat (2012). Young people, Participation, and Sustainable Development in an Urbanizing World. A Working Paper, United Nations Human Settlement Programme
Διαθέσιμο από: https://unhabitat.org/books/young-people-participation-and-sustainable-development-in-an-urbanizing-world/

UN-Habitat (2016). Implementing the New Urban Agenda. United Nations Human Settlements Programme.
Διαθέσιμο από: http://nua.unhabitat.org/uploads/WCRFullReport2016_EN.pdf

HO-Europe (2017). Fact Sheets on Sustainable Development Goals: Health Targets, Child and Adolescent Health.
Διαθέσιμο από: http://www.euro.who.int/

World Health Organization (2014). Health for the World's Adolescents: A Second Chance in the Second Decade: Summary.
Διαθέσιμο από: http://apps.who.int/iris/ bitstream/10665/112750/1/WHO_FWC_MCA_14.05_eng.pdf

World Health Organization (2017). Global Accelerated Action for the Health of Adolescents (AA-HA!) Guidance to Support Country Implementation – Summary.
Διαθέσιμο από: http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/255418/1/WHO-FWC-MCA-17.05-eng.pdf

World Urban Youth Assembly 9: http://wuf9.org/programme/thematic-itineraries/youth/

ΒΑΣΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Αγγελή, Δ. και Τζιαντζή, Α. (2016). Νέοι Μορφωμένοι και Απογοητευμένοι. **Διαθέσιμο από:** http://www.efsyn.gr/arthro/neoi-morfomenoi-kai-apogoiteymenoi

Βουλή των Ελλήνων (2016). Έκθεση της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Οδικής Ασφάλειας, Περίοδος ΙΖ' – Σύνοδος Α. **Διαθέσιμο από:** https://goo.gl/ZeB9PP

Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων (2017). Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Ισότητα των Φύλων 2016- 2020. Αθήνα: Εθνικό Τυπογραφείο.

Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς/ Ινστιτούτο V-PRC (2000). Οι Νέοι του Καιρού μας. Αξίες, Στάσεις και Αντιλήψεις της Ελληνικής Νεολαίας (1997-1999). Αθήνα: Παπαζήσης.

Γιαννάκη, Ν. (2015). 'Jugendforschung in Griechenland' [Η Έρευνα για τη Νεολαία στην Ελλάδα] (στα γερμανικά και στα ελληνικά). Βόννη: International Youth Service of the Federal Republic of Germany.

Γιαννάκη, Ν. (2016). «Η Συνεκδοχή της Νεολαίας: Μια Ιστορική Αναδρομή στο Περιεχόμενο της Έννοιας». Στο Κωτσονόπουλος, Λ., Παπαδημητρίου, Δ. και Συνοδινός Ζ. (επιμ.) Νεολαία και Οικονομικές Κρίσεις στην Ελλάδα, 1929 και 2008, Εταιρεία Μελέτης της Ιστορίας της Αριστερής Νεολαίας. Αθήνα: Gutenberg.

Γιαννάκη, Ν. (2016). «Πολιτική Παιδεία και Συμμετοχή: Εργαλεία για την Θωράκιση της Δημοκρατίας και την Πρόληψη της Βίαιης Ριζοσπαστικοποίησης των Νέων»

(στα γερμανικά και στα ελληνικά). Βόννη: International Youth Service of the Federal Republic of Germany.
Διαθέσιμο από: https://www.ijab.de/was-wir-tun/ internationale-usammenarbeit/griechenland/griechenland/a/show/politische-bildung- und-partizipation-instrumente-zur-absicherung-der-demokratie-und-zur-vorbeugung- der-gewaltsamen-radikalisierung-von-jugendlichen/

Δεμερτζής, Ν. και Σταυρακάκης, Γ. (επιμ.) (2008). Νεολαία: Ο Αστάθμητος Παράγοντας; Αθήνα: Πολύτροπον.

ΔιαΝΕΟσις (2017). Ανεργία των Νέων και Διαγενεακές Σχέσεις στην Ελλάδα.
Διαθέσιμο από: https://www.dianeosis.org/2017/07/youth_unemployment_greece/

ΔιαΝΕΟσις (2017). Πολιτισμικοί Παράγοντες της Οικονομικής Αυτάρκειας και Επιχειρηματικότητας. Νέοι 18-35, Χρήστες του Διαδικτύου.
Διαθέσιμο από: https://www.dianeosis.org/wp-content/uploads/2017/07/unemployment_youth_upd.pdf

ΔιαΝΕΟσις 2017. Το Δημογραφικό Πρόβλημα της Ελλάδας: Μια Έρευνα.
Διαθέσιμο από: https://www.dianeosis.org/2016/09/greece_demographic_crisis/

Εθνικό Ινστιτούτο Εργασίας και Ανθρώπινου Δυναμικού (2017). Εργασία και Απασχόληση στην Ελλάδα- Ετήσια Έκθεση 2017.
Διαθέσιμο από: http://www.eiead.gr/publications/docs/2015/EIEAD_2017.pdf

ΕΛΣΤΑΤ (2014). Παράγοντες που Επηρεάζουν την Υγεία.
Διαθέσιμο από: http://www.statistics.gr/documents/20181/bb5a0e93-6e1c-4c81-b954-1f3abeeb081b

ΕΛΣΤΑΤ (2017). Ειδική Έρευνα για τη Θέση των Νέων στην Αγορά Εργασίας το Β' τρίμηνο του 2016.
Διαθέσιμο από: http://www.statistics.gr/documents/20181/93d27523-21e3-4e83-a0d3-b5c0bfbc74b6

ΕΛΣΤΑΤ (2016). Βασικά Χαρακτηριστικά (2007-2016) Οδικά Τροχαία Ατυχήματα.
Διαθέσιμο από: http://www.statistics.gr/el/statistics/-/publication/SDT04/-

ΕΛΣΤΑΤ (2016). Βασικά Χαρακτηριστικά Νεκρών Οδικών Ατυχημάτων (2007-2016).
Διαθέσιμο από: http://www.statistics.gr/el/statistics/-/publication/SDT04/-

Ερευνητικό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο Ψυχικής Υγιεινής (ΕΠΙΨΥ) (2015). Η Κατάσταση του Προβλήματος των Ναρκωτικών και των Οινοπνευματωδών στην Ελλάδα. Ετήσια Έκθεση 2014.
Διαθέσιμο από: http://www.ektepn.gr/Documents/PDF/Cover.pdf

Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2002). Μια Νέα Πνοή για την Ευρωπαϊκή Νεολαία – Λευκό Βιβλίο. Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2014). Ανάπτυξη και Εφαρμογή ενός Σχεδίου Βιώσιμης Αστικής Κινητικότητας.
Διαθέσιμο από: http://www.eltis.org/sites/default/files/sump-guidelines_el_v2.pdf

Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2016). Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών- Επένδυση στη Νεότητα της Ευρώπης, 7.12.2016 COM (2016) 940 final.
Διαθέσιμο από: http://eur-lex.europa.eu/legal- content/EN/TXT/HTML/?uri=COM:2016:940:FIN&from=EN

Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2017). Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών - Ανάπτυξη των Σχολείων και Άριστη Διδασκαλία για μια Καλή Αρχή στη Ζωή, 30.5.2017 COM(2017) 248 final.
Διαθέσιμο από: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017DC0248&from=EN

Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2017). Έκθεση Παρακολούθησης της Εκπαίδευσης και της Κατάρτισης, Σεπτ.2017 ΕΕ – Γενική Διεύθυνση Εκπαίδευσης, Νεολαίας, Αθλητισμού και Πολιτισμού.
Διαθέσιμο από: https://ec.europa.eu/education/sites/education/files/monitor2017_en.pdf

Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2017). Έκθεση Παρακολούθησης της Εκπαίδευσης και της Κατάρτισης – Ελλάδα.

Διαθέσιμο από: https://ec.europa.eu/education/sites/education/files/monitor2017-el_el.pdf

Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2011). Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, 9.11.2011 COM(2011) 709 final, σχετικά με τη Θέσπιση του Προγράμματος «Υγεία για την Ανάπτυξη», του Τρίτου Πολυετούς Προγράμματος Δράσης της ΕΕ στον Τομέα της Υγείας για την Περίοδο 2014-2020.
Διαθέσιμο από: https://ec.europa.eu/health//sites/health/files/programme/docs/prop_prog2014_el.pdf

Ευρωπαϊκό Κέντρο Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανίας - Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης και Πληροφόρησης για τα Ναρκωτικά (2017). Ετήσια έκθεση για τα Ναρκωτικά 2017.
Διαθέσιμο από: http://www.emcdda.europa.eu/system/files/publications/4526/TD0416907ELN.pdf

Ινστιτούτο Εναλλακτικών Πολιτικών – Prorata (2017). Τοποθετήσου. Έρευνα Αντιλήψεων Σχετικά με την Πολιτική.
Διαθέσιμο από: https://goo.gl/ZeB9PP

Κακεπάκη, Μ. (2015) (επιμ.). Η Πολιτική Αντιπροσώπευση στη Σύγχρονη Ελλάδα Χαρακτηριστικά και Φυσιογνωμία των Μελών του Ελληνικού Κοινοβουλίου 1991-2015. Αθήνα: Παπαζήσης.

ΚΑΠΑ Research (2010). Οι Νέοι της Ελλάδας Σήμερα και η Νέα Μετανάστευση. Αθήνα: ΚΑΠΑ Research.

Κέντρο Ανάπτυξης Εκπαιδευτικής Πολιτικής της Γ.Σ.Ε.Ε. (ΚΑΝΕΠ/ΓΣΕΕ) (2017). Τα Βασικά Μεγέθη της Εκπαίδευσης 2016. Η Ελληνική Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, Μέρος Β : Το Εθνικό Πλαίσιο Αναφοράς (2001 - 2014).
Διαθέσιμο από: https://www.kanep-gsee.gr/wp-content/uploads/2017/04/ETEKTH2016.pdf

Κορωναίου, Α., Αλεξιάς, Γ., Χιωτάκη-Πούλου, Ε. & Βάγιας, Γ. (2016). «Μια Ποιοτική Καταγραφή της Ευημερίας Παιδιών και Νέων στην Ελλάδα σε Περίοδο Κρίσης». Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών, τ. 147.

Κουλαϊδής, Β. και Δημόπουλος, Κ. (2006). Ελληνική Νεολαία. Όψεις Κατακερματισμού. Αθήνα: Μεταίχμιο.

Κυβερνητικό Συμβούλιο Κοινωνικής Πολιτικής (ΚΥ.Σ.ΚΟΙ.Π) (2017). Δράσεις για Νεολαία, Νέους Καλλιτέχνες & Γυναίκες. Μη δημοσιευμένο κείμενο.

Κυβερνητικό Συμβούλιο Κοινωνικής Πολιτικής (ΚΥ.Σ.ΚΟΙ.Π) (2017). Στρατηγική για τη Νέα Γενιά. Μη δημοσιευμένο κείμενο.

Λαζαρέτου, Σ. (2016). «Φυγή Ανθρώπινου Κεφαλαίου: Η Σύγχρονη Τάση Μετανάστευσης των Ελλήνων στα Χρόνια της Κρίσης». Οικονομικό Δελτίο, 43: 35-37.

Μαλούτα-Παντελίδου, Μ. (2015). «Η Νεολαία Επιστρέφει; Ελληνική Πολιτική Κουλτούρα και Μεταβαλλόμενα Πρότυπα Πολιτικότητας των Νέων στην Κρίση». Ελληνική Επιθεώρηση Πολιτικής Επιστήμης, Τομ.43.

Μαρβάκης, Α., Αναστασιάδου, Μ., Πετρίτση, Ι. και Αναγνωστοπούλου, Τ. (2013). Η Νεολαία Δείχνει τον Δρόμο – Προς τα Πού Όμως; Νεολαία και Άκρα Δεξιά στην Ελλάδα. Αθήνα: Friedrich Ebert Stiftung – Γραφείο Αθήνας.

Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών [χωρίς ημερομηνία]. Ψήφισμα του ΟΗΕ για την Ατζέντα 2030 (A/RES/70/1, 2015), Στόχος 4 – Ποιοτική Εκπαίδευση.
Διαθέσιμο από: http://www.un.org/sustainabledevelopment/education/

Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2016). Δεύτερη Έρευνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τις Μειονότητες και τις Διακρίσεις: Επιλεγμένα Πορίσματα για τους Ρομά.
Διαθέσιμο από: http://fra.europa.eu/en/publication/2016/eumidis-ii-roma-selected-findings

Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) και ΕΕ (2016). Υγεία με μία Ματιά: Ευρώπη.
Διαθέσιμο από: https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/state/docs/health_glance_2016_rep_en.pdf

Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης – Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο Συστημάτων και Πολιτικών Υγείας (2017). Η Κατάσταση της Υγείας στην

Ευρωπαϊκή Ένωση: Ελλάδα [διαθέσιμο μόνον στην αγγλική γλώσσα).
Διαθέσιμο από: https://ec.europa.eu/health/state/summary_el

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας (2016). Ο Πληθυσμός της Ελλάδας στον Ορίζοντα του 2050. Προβολή του Μόνιμου Πληθυσμού, του Πληθυσμού στις Διάφορες Βαθμίδες της Εκπαίδευσης του Πληθυσμού Εργάσιμης Ηλικίας και του Οικονομικά Ενεργού Πληθυσμού, 2015-2050.
Διαθέσιμο από: http://www.demographylab.prd. uth.gr/1_REPORT%20 PROJECTIONS_2015-50_GR_BK_2017.pdf

Παπαδοπούλου, Ε., Καραγιάννη, Ε., Καρναβάς, Β., Κουτίδου, Ε., Καπετανάκης, Ι. (2017). Η Μαθητική Διαρροή στην Ελληνική Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής – Παρατηρητήριο για τα θέματα καταγραφής και αντιμετώπισης της Μαθητικής Διαρροής.
Διαθέσιμο από: http://www.iep.edu.gr/index.php/el/paratiritirio-gia-ti -mathitiki-diarroi

Prorata (2016). Η Ελληνική Νεολαία: Αξίες και Πολιτική.
Διαθέσιμο από: http://www.prorata.gr/Portals/_default/aksies-neolaias -4h-ekdosh.pdf

Σαχίνη Ε., Χρυσομαλλίδης Χ., Καραμπέκιος Ν., Μάλλιου Ν. (2016). Έρευνα, Εκπαίδευση, Καινοτομία. Διαστάσεις του Τριγώνου της Γνώσης στην Ελλάδα. Αθήνα: Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης.

Συμβούλιο της ΕΕ (2017). Συμπεράσματα του Συμβουλίου της ΕΕ : Η Συμβολή στην Ανάσχεση της Αύξησης του Υπερβολικού Παιδικού Βάρους και της Παιδικής Παχυσαρκίας – (16 Ιουνίου 2017).
Διαθέσιμο από: http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ ST-10380 -2017-INIT/el/pdf

Συμβούλιο της ΕΕ (2009). Ψήφισμα του Συμβουλίου της ΕΕ της 27ης Νοεμβρίου 2009 για ένα Ανανεωμένο Πλαίσιο Ευρωπαϊκής Συνεργασίας στον Τομέα της Νεολαίας (2010-2018) (2009/C 311/01).
Διαθέσιμο από: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/ ?uri=CELEX:32009G1219(01)&from=EL

Συμβούλιο της Ευρώπης (2012). Σύσταση του Συμβουλίου της Ευρώπης, Δεκ. 2012

για την Επικύρωση της μη Τυπικής και της Άτυπης Μάθησης (2012/C 398/01).
Διαθέσιμο από: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32012H1222(01)&from=EL

Συνήγορος του Πολίτη (2014). Πόρισμα (Ν. 3094/2003 «Συνήγορος του Πολίτη και Άλλες Διατάξεις», Άρθρο 3 § 5). Κύκλος Δικαιωμάτων του Παιδιού.
Διαθέσιμο από: http://www.0-18.gr/downloads/PORISMA%20METAFORA%20MATHITON.pdf

Σχέδιο Κοινής Έκθεσης 2015 του Συμβουλίου και της Επιτροπής Σχετικά με την Εφαρμογή του Ανανεωμένου Πλαισίου για την Ευρωπαϊκή Συνεργασία στον Τομέα της Νεολαίας (2010-2018), Σεπτ.2015.
Διαθέσιμο από: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52016IP0426&from=EL

Υπουργείο Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (2018). Εθνική Στρατηγική για την Κοινωνική Ένταξη.

Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας (2014). Εγγύηση για τη Νεολαία- το Ελληνικό Σχέδιο Δράσης.
Διαθέσιμο από: http://www.ypkp.gr/uploads/docs/8337.pdf

Υπουργείο Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας (2011). Εθνική Στρατηγική για την Κοινωνική Ένταξη των Ρομά.

Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας (2017). Επιχειρησιακό Σχέδιο Δράσης για την Καταπολέμηση της Ανασφάλιστης και Αδήλωτης Εργασίας «ΑΡΤΕΜΙΣ».

Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας & Εθνικό Ινστιτούτο Εργασίας και Ανθρώπινου Δυναμικού (2015). Σχέδιο Δράσης για τη Διάγνωση των Αναγκών της Αγοράς Εργασίας στην Ελλάδα.
Διαθέσιμο από: https://goo.gl/8BZYKH

Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής (2018). Εθνική Στρατηγική για την Ένταξη.

Υπουργείο Οικονομίας και Ανάπτυξης (2017). Οδηγός Ειδικού Σχεδίου Δράσης της

Προγραμματικής Περιόδου 2014-2020 «Βιώσιμες Πόλεις – Μαθιός Καρλαύτης».
Διαθέσιμο από: http://www.ypeka.gr/LinkClick.aspx?fileticket=rcH4OaGmbys%3D&tabid=927&language=el-GR

Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων (2017). Περιστατικά εις Βάρος Χώρων Θρησκευτικής Σημασίας στην Ελλάδα 2016.
Διαθέσιμο από: https://goo.gl/aihdVM

Ευχαριστίες

Ευχαριστίες οφείλονται στη Διεύθυνση Νέας Γενιάς για την αμέριστη υποστήριξή της στην υλοποίηση του έργου αυτού. Ιδιαίτερες ευχαριστίες οφείλονται στον κ. Παναγιώτη Παλτζή από το Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας για την επιμέλεια του κειμένου, στον κ. Νίκο Καραΐσκο, υπάλληλο του τμήματος Υλοποίησης Διεθνών Προγραμμάτων, Συνεργασιών και Εκπροσώπησης για τη Νεολαία, για την μετάφραση του κειμένου στην αγγλική γλώσσα, στην κ. Αθηνά Ανδρικοπούλου από τη Διεύθυνση Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Ανάπτυξης Εφαρμογών για τον προγραμματισμό της ιστοσελίδας της στρατηγικής: http://www.neagenia.gr/neolaia17-27. Τέλος, ευχαριστίες οφείλονται επίσης στον Κωστή Δεληγιάννη, συνεργάτη του Γενικού Γραμματέα Νέας Γενιάς & Δια Βίου Μάθησης, για τις λύσεις που προσέφερε σε τεχνικό επίπεδο, καθώς και για την ηθική υποστήριξή του στο όλο εγχείρημα.

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΝΕΑΣ ΓΕΝΙΑΣ & ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
Ανδρέα Παπανδρέου 37, ΜΑΡΟΥΣΙ Τ.Κ. 15180

ΤΗΛ.: 210 344 3303, 210 344 3652
EMAIL: ggdvmng@minedu.gov.gr
WEB: http://www.neagenia.gr/neolaia17-27
FACEBOOK: Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς

ISBN 978-960-8030-05-3